

Een volk in beweging: Het boek Numeri

EGW Notities
bij de Studiegids voor de Volwassen
Sabbatschool

oktober-november-december 2009

Inhoud

Literatuurlijst – Afkortingen	3
Inleiding	4
1. Een nieuwe orde	6
2. Een volk voorbereiden	9
3. Aanbidding en toewijding	13
4. Trompet, Bloed, Wolk en Vuur	17
5. Van klagen naar afvalligheid	21
6. Vooruit plannen	25
7. Machtstrijd	29
8. Priesters en Levieten	33
9. De zonden van Mozes en Aaron	36
10. De gekte van de Profeet	40
11. Immoraliteit aan de grens	44
12. De tweede generatie: Vermaningen	48
13. Vrijsteden	51

Een van de beste aanvullingen bij de Volwassen Sabbat Schoollessen.
Toepasselijke aanhalingen uit de Geest der Profetie, als hulp bij uw dagelijkse Bijbelstudie.
Nederlandse vertaling en vrije verspreiding met toestemming van de Amerikaanse uitgevers.

© Promise Ministry, Sept. 2009

Verantwoordelijk voor vertaling en redactie: Ingrid Wijngaarde, Johann Faberlaan 33, 9744DE Groningen,
iwijngaarde@hotmail.com

U mag dit document verspreiden - ook digitaal - en kopiëren, met de uitdrukkelijke voorwaarde dat u er niet meer voor vraagt dan de kopieerkosten.

Literatuurlijst – Afkortingen

~ABC	Bible Commentaries, Vol. 7A
~BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
~MCP	Mind Character and Personality
~MR	Manuscript Releases
~PH	Pamphlets (PH123)
~SAT	Sermons and Talks
~SG	Spiritual Gifts
~SM	Selected Messages
~SP	Spirit of Prophecy
~T	Testimonies for the Church
1888	The Ellen G. White 1888 Materials
AA	Acts of the Apostles
AG	Amazing Grace
AUCR	(Australasian) Union Conference Record
AUG	Atlantic Union Gleaner
BEcho	Bible Echo
BTS	Bible Training School
CC	Conflict and Courage
CE	Christian Education
ChS	Christian Service
CL	Christian Leadership
COL	Christ's Object Lessons
DA	The Desire of Ages
Ed	Education
FE	Fundamentals of Christian Education
FLB	The Faith I Live By
FW	Faith and Works
GC	The Great Controversy (1911)
GCB	General Conference Bulletin
GH	The Gospel Herald
HM	The Home Missionary
HP	In Heavenly Places
KC	Kress Collection
LHU	Lift Him Up
LLM	Loma Linda Messages
Mar	Maranatha
MB	Thoughts From the Mount of Blessing
MH	The Ministry of Healing
MM	Medical Ministry
NPU	North Pacific Union Gleaner
OHC	Our High Calling
PK	Prophets and Kings
PP	Patriarchs and Prophets
PrT	The Present Truth
RC	Reflecting Christ
RH	Review and Herald
SC	Steps to Christ
SD	Sons and Daughters of God
SL	The Sanctified Life
ST	Signs of the Times
SW	Southern Watchman
TDG	This Day With God
TM	Testimonies to Ministers
TMK	That I May Know Him
UL	Upward Look
YI	Youth's Instructor
-	Bron van de citaten
•	Aanbevolen bronnen

Inleiding

Zo op het eerste gezicht is Numeri een heel saai boek, vol dingen waaruit wij weinig zouden kunnen leren, omdat het over de omzwervingen van de Joden in de woestijn gaat.

Maar weet u bijvoorbeeld dat priesters en leviëten pas op 25 of 30 jarige leeftijd in dienst werden genomen en al op 50-jarige leeftijd met pensioen gingen? Hebt u zich afgevraagd waarom?

Dat je pas opgeroepen werd voor het leger als je 20 was en dat daar geen leeftijdsgrens voor gold? Dat Israëls leger 603.550 mannen telde?

Dat het aantal mensen dat uitrok dus heel erg groot moet zijn geweest, want we hebben de vrouwen, meisjes en jongens onder de 20 nog niet geteld en ook niet de stam Levi?

Beseft u dat ze na 1 jaar al bij de grens van het beloofde land stonden, gereed om het samen met God binnen te trekken, maar dat niet konden vanwege hun ongeloof? En dat hun ongeloof Gods werk 40 jaar lang heeft opgehouden?

Hebt u zich afgevraagd wat een zware taak het voor Mozes moest zijn geweest, toen dit hele volk begon te mopperen en te roepen: "we willen terug!" toen hij alleen met Aaron, Mirjam, Jozua en Kaleb aan Gods kant stond?

Hebt u zich nooit verwonderd dat van dit grote volk na ettelijke generaties nog maar 7.001 mannen waren die in Elia's tijd hun knie niet gebogen hadden voor Baal en hoe ontmoedigd Elia was toen hij onder de bremstruik ging liggen?

Allemaal vragen die bij mij opkomen als ik in Numeri lees.

Ik hoop dat het voor u allen weer een geweldig leerrijk kwartaal wordt!

(Ingrid Wijngaarde, sept 2009)

Het werk is spoedig ten einde. De leden van de militante groep in de gemeente, die trouw zijn gebleven, zullen de overwinnaars van de gemeente zijn. Als we terugkijken naar ons verleden, dan zien wij dat wij bij elke stap vooruitgang hebben geboekt om te staan waar wij nu zijn. Ik kan zeggen: Prijs de Heer! Wanneer ik zie wat God voor ons heeft gedaan, ben ik vervuld van verbazing en met vertrouwen in Christus als onze Leider. We hebben niets te vrezen voor de toekomst, tenzij wij vergeten hoe de Heer ons geleid heeft in het verleden en tenzij wij zijn onderwijzing in onze geschiedenis vergeten. We zijn nu een sterk volk, als we maar ons vertrouwen in de Heer blijven stellen. Want aan ons zijn de machtige waarheden van het woord van God toevertrouwd. We hebben alles om dankbaar voor te zijn. Als we wandelen in het licht terwijl het op ons schijnt van de levende orakelen van God, zullen we grote verantwoordelijkheden hebben overeenkomstig het grote licht dat ons gegeven is van God. We hebben veel plichten te vervullen, omdat wij de ontvangers zijn van de heilige waarheden om die in al hun schoonheid en heerlijkheid, aan de wereld door te geven. Wij staan schuldig voor God om elke gelegenheid te gebruiken die ons is toevertrouwd om de waarheid in al haar schoonheid en heiligheid van karakter te verkondigen en om de boodschap van waarschuwing, en van troost, van hoop en liefde te brengen aan hen, die in duisternis van onwaarheid en zonde zijn. -GCDB Jan 29, 1893, al.5

Wanneer wij in de verleiding komen om te mopperen, anderen het zwijgen op te leggen en toe te geven aan angst, degenen om ons heen te verwonden en daardoor ook ons eigen ziel verwonden, O! laat diep, vurig en nieuwsgierig onderzoek in ons ziel naar boven komen: "Zal ik zonder fouten staan voor de troon van God?" Alleen door foutloos te zijn zult u daar kunnen staan. Niemand zal van de aarde naar de hemel gaan terwijl de harten vol zijn van het vuilnis van de aarde. -1T 705

U, die zichzelf gewijd hebt aan de heilige, beproefde waarheden voor deze tijd, bent u trouw aan het aan U door God gegeven vertrouwen? Iedereen oefent een invloed uit over het lot van andere zielen. "Gij zijt het licht der wereld." Een trouwe vervulling van de plicht van uw kant zal een onweerlegbare invloed uitoefenen op de onbekeerlijken, maar als u het werk dat God u gegeven hebt, nalaat, zullen zielen verloren gaan. Overdenk dit, ik bid het u, in het licht van Gods woord en moge uw ziel de last voelen van de aan u gegeven verantwoordelijkheid. O, dat er een terugkeren mag plaatsvinden naar de Heer van elk lid van de gemeente, dat de ijverige, vurige vroomheid van een ieder, een waarschuwingsboodschap mag zijn voor de zondaar! "Weest ijverig en bekeert u," is het woord van God tot zijn belijdend volk. "Maar zo niet, dan kom Ik tot u en Ik zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, indien gij u niet bekeert" (Openb 2:5).

God heeft ons overladen met zijn voorzieningen. Onsterfelijke zegeningen zijn in grote mate over ons uitgestort. Boodschappers zijn met waarschuwingen, vermaningen en smekingen erop uitgestuurd. Gods dienstknechten hebben gewend en gebeden over de lauwwarme staat van de gemeente. Sommigen stonden op om alleen weer terug te vallen in de staat van onbewustheid over hun zonden en de gevaren. Hartstochten, wereldgezindheid, slechtheid, jaloezie, trots, streven naar macht, maken onze gemeenten zwak en krachteloos. Sommige van de ambassadeurs van Christus dragen een zware last op hun zielen, omdat hun boodschappen door zo velen

behandeld worden als domme verhaaltjes. Het oog van Jezus, neerkijkend op de eeuwen, was gericht op onze tijd toen Hij zei: "Och, of gij ook op deze dag verstondt wat tot uw vrede dient!" (Luk 19:42). Het is nog steeds "deze dag." O, gemeente van God, u aan wie Hij zijn wet gegeven heeft, deze dag van trouw en genade loopt spoedig ten einde. De zon haast zich naar het westen. Zou het kunnen dat zij onder gaat en dat u niet weet wat tot uw vrede dient? Moet het onherroepbare vonnis worden uitgesproken: "Maar thans is het verborgen voor uw ogen?" Ik zeg u, er is veel reden om bezorgd te zijn...

Zullen onze gemeenten zichzelf verootmoedigen voor de Heer in deze grote verzoendag? Zullen zij hun zonden, die hun klederen van karakter vervuilen, en hen scheiden van God? Het heden is de tijd van onze bezoeking. Kijk niet naar een toekomstige, meer geschikt moment, wanneer het kruis dat u moet opnemen, minder zwaar zal zijn, wanneer de neigingen van het hart ondergeschikt zijn gemaakt door verminderde inspanningen. "Heden, zegt de Geest van God, als u Zijn stem hoort, verhardt uw harte niet." Ga heden aan het werk, anders zou u een dag te laat kunnen zijn. De indruk dat u het heden hebt, zou misschien morgen niet zo sterk. Satans misleidingen zouden best dichtbij kunnen zijn. De kandelaar zou van zijn plaats verwijderd kunnen worden, en u zou in het duister achtergelaten kunnen worden. "Ziet dan toe, dat gij Hem, die spreekt, niet afwijst" (Heb 12:25). De ware Getuige zegt: "Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop" (Openbaring 3:20).

Er zijn sommigen wier grip op het leven afzwakt. Ziekten verzwakken hen. Spoedig zal de tijd komen om afscheid te nemen van alle aardse dingen. Zullen zij het wagen om nonchalant over God te zijn? Zullen zij Hem beroven door hun hulp aan Zijn zaak te onthouden? Zijn er die voorkeur geven aan vergankelijke aardse schatten boven de hemelse, onsterfelijke vastigheid? Christus doet een laatste oproep aan mensenharten. Hoe belangrijk is zijn oproep, hoe ongewillig is Hij om u op te geven om voor eeuwig gescheiden te worden van Zijn liefde en nabijheid! Nog steeds wordt de voetstap gehoord van Hem die aan uw deur staat. Zijn stem smeekt nog steeds om toegelaten te worden, maar er is een moment waarop Zijn geduld opraakt. Zullen deze woorden boven de deurposten van de verlorenen geschreven worden: "Verknocht aan beelden is Efraim. Laat hem geworden!" (Hos 4:27,28)? Zal er over u gesproken worden, hij is gehecht aan zijn afgoden van sensualiteit: laat hem geworden? Hij is gehecht aan zijn afgod van aardse rijkdom: laat hem geworden? Hij is gehecht aan zijn afgoden van zelfzucht: laat hem geworden? De Zon der Gerechtigheid zou deze dag als laatste kunnen bepalen voor hen die een groot licht en grote voorrechten hebben ontvangen, maar er geen gebruik van hebben gemaakt. U hebt geen tijd om te lanterfanten, geen tijd om voor uw eigen gemak bezig te zijn. Het is nu de tijd, ja nu, dat u ijverig bent en berouw toont. O, u hebt vrede nodig, Hemelse vergeving, vrede en liefde in uw ziel. Geld kan het niet kopen, intelligentie kan het niet bewerken, wijsheid kan het u niet geven, maar Jezus biedt het u aan als een gave. Het is van u als u maar uw hand zou willen uitstrekken en het grijpen...

Laat de predikant van God in zijn werk leunen op de arm van oneindige kracht. Laat hem in de geheime plaats zijn ziel blootleggen alleen voor God. Laat hem met gevoel alle zielsverontreiniging wegdoen. Laat de vermoeide en ontmoedigde ziel roepen om de Trooster, zoals Jacob deed. Vertrouw nooit in wat u zelf kunt doen. Uw wijsheid is slechts dwaasheid. Houd vast in het hart de wetenschap dat wij slechts arbeiders zijn voor God. De Heer leidt Zijn gemeente zoals Hij Israel van ouds geleid heeft. Terwijl Hij hen waarschuwingen en vermaningen en bemoedigingen geeft door Zijn afgevaardigde dienstknecht, leidt Christus, de Engel des verbonds, die in de wolkkolom en de vuurkolom de Hebreeuwse menigte voorging, Zijn volk vandaag. Verzoek Hem niet met uw klagen, met het zelfzuchtig u afzijdig houden van Zijn zaak, door ongerechtigheid te koesteren, want vanwege het grote licht dat u hebt ontvangen, zal Hij uw voortdurende overtredingen niet verontschuldigen. De waarschuwing aan de gemeente te Sardis is van toepassing op deze tijd: "Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood. Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven, want Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God. Bedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt, en bewaar het en bekeer u..." (Openb 3:1-3). En ook aan ons wordt de belofte doorgegeven: "Doch gij hebt enkele personen te Sardes, die hun klederen niet hebben bezoedeld, en zij zullen met Mij in witte klederen wandelen, omdat zij het waardig zijn" (vs 5).

-RH Nov 2, 1886, al.1, 3, 5-7

Les 1: 26 september – 2 oktober – Een nieuwe orde

Door alle invloeden uit het verleden te samen te voegen bij nieuw en toegenomen licht van het heden, wordt toenemende kracht gegeven aan allen die het licht willen volgen. -7MR 417

Sabbat 26/9 (Niets is verloren gegaan; 1 Kor. 10:11)

In elke tijd is Christus de weg, de waarheid en het leven geweest. Hij was de Schepper en fundament van de joodse economie. In de wolkkolom leidde Hij de kinderen Israëls tijdens hun omzwervingen. Alles was aangepast en geregeld door de Goddelijke hand. En alle kennis die rechtstreeks van God afkwam, alle kracht en heerlijkheid van die oude economie, zijn uitgestort in de schatkist van de christelijke gemeente. Niets is verloren gegaan. Het geaccumuleerde licht van generaties is aan de kerk van vandaag gegeven, niet om het op te slaan, maar om het rond te schijnen. Er worden boodschappers gestuurd naar elk deel van de aarde, die Christus, de weg, de waarheid en het leven verkondigen.

De aardse tempel bestaat niet meer. Zijn mysterieuze voorhangsel is kapot gescheurd; de heilige vaten zijn vernietigd en het Joodse volk is naar elk deel van de wereld verstrooid. Maar het oordeel dat viel op dat volk is een symbool van dat wat op allen zal vallen die, net als Jeruzalem, het moment van de bezoeking niet kennen. Men moet niet de oude Joodse economie bespottelijk maken, van wie Christus de schepper was, en de Persoon waar de typen en schaduwen op wezen. In deze typen en schaduwen wordt het eeuwig evangelie geopenbaard....

In de Schrift wordt het verleden naar onze tijd overgebracht. Het Woord van God biedt ons de schatten van geïnspireerde kennis, die door de eeuwen heen opgestapeld is...

De profeten van God spraken minder over hun eigen tijd dan over de toekomstige eeuwen, en speciaal voor de generaties die zouden leven ten tijde van de laatste gebeurtenissen van 's werelds geschiedenis. "Dit is hun overkomen tot een voorbeeld (voor ons) en het is opgetekend ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is" (1 Kor. 10:11). De profeten en apostelen voegen hun getuigenissen bij elkaar, getuigen van het lijden van Christus en de heerlijkheid die daarop zou volgen. De wonderlijke gebeurtenissen van de geschiedenis van de kinderen Israëls moeten wij niet uit het oog verliezen of negeren omdat de tijd voorbij is. Het zijn schatten van waarheid die in een vals licht zijn geplaatst. Christus kwam om hen te verlossen van hun fouten en hen te herplaatsen in het kader van de waarheid, zodat zij mogen schitteren in hun oorspronkelijke zuiverheid en aantrekkelijke schoonheid. Door Hem zijn zij gemaakt om een nog heldere en krachtigere luister dan ooit door te geven.

RH 4-18-93; ST 4-2-96; GW92 161-163; 2T 450-456; 7MR 417-418

Zondag 27/9 (Het leger organiseren; Numeri 1:1-3; Genesis 15:14-16)

Engelen werken harmonieus. Volmaakte orde karakteriseert hun bewegingen. Hoe meer wij de harmonie en orde van de engelenscharen imiteren, hoe succesvoller zullen wij dan zijn als deze hemelse vertegenwoordigers zich voor ons zullen inzetten. Als we geen noodzaak zien in harmonieuze daden en chaotisch, ongedisciplineerd en ongeorganiseerd zijn in ons handelen, dan kunnen engelen, die door en door georganiseerd zijn en bewegen in volmaakte orde niet succesvol voor ons werken. Zij keren zich bedroefd af, want zij hebben niet de volmacht om verwarring, verstrooiing en wanorde te zegenen. Een ieder die de samenwerking met de hemelse boodschappers wenst, moet in eenheid met hen samenwerken. Zij die de hemelse zalving hebben ontvangen zullen bij al hun pogingen orde, discipline en eenheid van handelen aanmoedigen en dan zullen de engelen van God met hen samenwerken. Maar nooit, nooit zullen deze hemelse boodschappers hun ondersteuning bieden aan onregelmatigheden, ongeorganiseerdheid en wanorde. Deze slechtheden zijn het resultaat van satans pogingen om de krachten te verzwakken, om de moed te laten zakken en om succesvolle acties te voorkomen....

Ik werd gewezen op de kinderen Israëls. Al snel na het verlaten van Egypte werden zij georganiseerd en grondig gedisciplineerd. God had speciaal voorzien dat Mozes gekwalificeerd zou zijn om te staan aan het hoofd van de legers van Israël. Hij was een machtige strijder en leider van de Egyptische legers geweest en kon in leiderschap eigenlijk niet overtroffen worden. De Here liet zijn heilige tabernakel ook niet lukraak dragen door een willekeurige stam. Hij was zo bijzonder om te specificeren met welk een orde Hij wilde dat de heilige Ark gedragen zou worden en wees een speciale familie aan de uit de stam Levi om het te dragen. Als het in het belang was van het volk en voor de glorie van God dat zij hun tent op een bepaalde plek opsloegen, gaf God Zijn wil aan door de wolkkolom te laten rusten over de tabernakel, waar het bleef totdat Hij hen weer verder wilde laten reizen. Tijdens al hun reizen werd van hen geëist de volmaakte orde te bewaren. Elke stam had een vaandel met het teken van hun vaders huis en elke stam moest bij zijn eigen vaandel het kamp opslaan. Als de ark bewoog, trokken de legers op, de verschillende stammen marcheerden in orde, onder hun eigen vaandel. De Leviëten waren aangewezen door de Here als de stam die in het midden verbleef van hen die de ark droegen, ...Zij ontvingen hun aanwijzingen van Mozes, welke zij weer aan

het volk kenbaar moesten maken door de taal van de trompetten. Deze trompetten gaven speciaal geluid die de mensen begrepen, en hun bewegingen werden daarop afgestemd.

-1T 649-650

ST 1-24-95, 7-29-80, 4-22-80; 1T 645-652

Maandag 28/9 (De tegenwoordigheid van de Heer; Numeri 1:50-54)

Bij het offeren van wierook werd de priester dichter in de tegenwoordigheid van God gebracht dan bij welke andere dagelijkse taak ook. Aangezien het binnenste gordijn van het heiligdom niet tot aan het plafond reikte, werd de glorie van God, die zich manifesteerde boven het verzoendeksel, deels zichtbaar vanuit het eerste gedeelte. Als de priester wierook offerde aan de Heer, keek hij op naar de ark; en als de wierook opsteeg, daalde de goddelijke glorie neer op het verzoendeksel en vulde de Heilige der heiligen, en zo vaak ook de beide gedeelten dat de priester verplicht was te wachten bij de deur van de tabernakel. Zoals de priester in die symbolische dienst gelovig opkeek naar het verzoendeksel die hij niet kon zien, zo richt het volk van God tegenwoordig hun gebeden tot Christus, hun Hogepriester, die, onzichtbaar voor het menselijk oog, voor hen pleit in het hemels heiligdom.

De wierook, die opsteeg met de gebeden van Israël, vertegenwoordigt de verdiensten en bemiddeling van Christus, Zijn volmaakte gerechtigheid, welke door het geloof aan Zijn volk toegekend wordt en alleen daardoor wordt de aanbidding van zondige wezens acceptabel voor God. Voor het gordijn van het heilige der heiligen stond een altaar van constante bemiddeling, voor het heilige een altaar van continue verzoening. Met bloed en met wierook werd God benaderd – symbolen die wezen op de Grote Middelaar, door wie zondaren Jehova mogen naderen, en door wie alleen genade en redding geschonken wordt aan de berouwvolle, gelovige ziel.

Wanneer de priesters in de ochtend en avond de heilige plaats ingingen op het moment van het wierookoffer, werd het dagelijks offer gereedgemaakt om geofferd te worden op het altaar in de voorhof. Voordat zij zich in de aanwezigheid van God konden begeven door bemiddeling van de priester, moesten zij zich onderwerpen aan het ernstig onderzoeken van het hart en belijden van zonde. Zo werden hun verzoeken opgezonden met de wolk van wierook en werd hun geloof versterkt in de verdiensten van de beloofde Verlosser, uitgebeeld door het verzoenend offer. Op de aangewezen uren in de morgen en avond werd het offer aangemerkt als heilig, en zij kwamen om die te eren als de vaste tijd voor aanbidding in de hele Joodse natie. En toen in latere tijden de Joden verstrooid werden als gevangenen in verre landen, keerden zij nog steeds op het betreffende tijdstip hun gezichten naar Jeruzalem en zonden hun verzoeken op naar de God van Israël. Naar deze gewoonte hebben christenen een voorbeeld voor morgen- en avondgebed. Terwijl God een pure ceremoniële handeling, zonder de geest van aanbidding afkeurt, kijkt Hij met groot genoegen neer op hen die Hem liefhebben, die zich 's ochtends en 's avonds buigen om vergeving van begane zonden te vragen en hun verzoeken te doen voor nodige zegeningen.

-PP 353

RH 10-5-05; PP 352-355; FLB 197

Dinsdag 29/9 (Onder de vaandels; Numeri 2)

Het kampement van elke stam was aangeduid. Elke stam moest optrekken en zijn tent opslaan naast de eigen vaandel, zoals de Here had opgedragen "De Israëlieten zullen zich legeren ieder bij zijn vendel onder de veldtekenen van hun families; op een afstand zullen zij zich rondom de tent der samenkomst legeren". "...zoals zij zich zullen legeren, zullen zij ook opbreken, ieder op zijn plaats naar hun vendels". Numeri 2:2,17. De menigte vreemdelingen die Israël had vergezeld vanuit Egypte waren niet toegestaan om in dezelfde ruimte van de stammen te komen, zij moesten buiten het kamp verblijven; en hun nageslacht zou uitgesloten zijn tot in het derde geslacht. Deut. 23:7,8.

Op al de reizen van Israël ging "de ark van het verbond des HEREN vóór hen uit, om voor hen een rustplaats te zoeken" (Numeri 10:33). Gedragen door de zonen van Kehath, moest de heilige kist, die Gods heilige wet bevatte, de stoet leiden. Voorop gingen Mozes en Aaron; en de priesters, die de zilveren trompetten droegen waren naast hen gepositioneerd. Deze priesters ontvingen instructies van Mozes, die zij communiceerden aan het volk door middel van de trompesignalen. Het was de taak van de leiders om elke groep de juiste aanwijzingen te geven met betrekking tot de te maken beweging, zoals aangegeven door de trompetten. Wie de aangegeven instructies negeerde werd met de dood gestraft. God is een God van orde. Alles wat met de hemel verbonden is, is in volmaakte orde.

Onderwerping en grondige discipline kenmerken de bewegingen van de engelscharen. Succes kan alleen aanwezig zijn door orde en harmonieus handelen. God vereist niet minder orde en systeem in Zijn werk dan in de dagen van Israël. Allen die voor Hem werken moeten intelligent te werk gaan, niet op een zorgeloze, toevallige manier. Hij wil dat Zijn werk gedaan wordt in geloof en juistheid, zodat Hij de zegel van Zijn goedkeuring eraan kan geven.

God zelf leidde de Israëlieten tijdens al hun reizen. De plek waar zij zich legerden was bepaald door de afdaling van de wolkkolom; en zolang zij daar moesten blijven, rustte de wolk op de tabernakel. Als zij hun reis moesten voortzetten, steeg de wolk op hoog boven de heilige tent. Een plechtige oproep kenmerkte zowel de stop als het vertrek. "Wanneer nu de ark opbrak, zeide Mozes: Sta op, HERE, opdat uw vijanden verstrooid worden en uw haters van uw aangezicht wegvluchten. En

wanneer zij bleef rusten, zeide hij: Keer weder, HERE, tot de tienduizenden der duizenden Israëls".
Numeri 10: 35,36
-PP 375-376
PP 377; 1T 649-652; TSA 85-90

Woensdag 30/9 (Oproep tot bediening; Ex. 13:2, 12-15; Num. 3:12-15, 46-57)

God roept toegewijde mensen op, die gewillig zijn zich te verloochenen. Het werk van de hemelse vertegenwoordigers is constant en ernstig; want zij zijn erop gericht mensen tot Jezus te brengen. Dit is de manier waarop predikanten moeten werken. Hun boodschap moet zijn "wie wil, neme het water des levens om niet". In de bediening van de engelen wordt niet gewerkt om zielen uit te sluiten, maar om een ieder bijeen te brengen; maar als de boodschap van het evangelie naar alle mensen moet gaan, moeten menselijke vertegenwoordigers meewerken met de engelen. Goddelijke en menselijke vertegenwoordigers moeten zich verenigen om het grote werk van het redden van zielen te volbrengen. De mens kan niet aan zijn eigen zaligmaking werken zonder goddelijke bijstand en God zal hem niet redden, zonder gewillige, bewuste samenwerking. De menselijke vertegenwoordigers moeten geschoold worden; zij moeten gereed zijn voor dit groot werk en hun groei en opvoeding toevertrouwen aan de vereniging met goddelijke krachten. God voorziet in alle mogelijkheden, alle talenten waarmee de mens aan dit werk kan beginnen; maar de hoogste ontwikkeling van de werker voor God kan niet bereikt worden zonder goddelijke samenwerking. Evenwichtigheid van karakter en de harmonieuze ontwikkeling van het werk kunnen alleen voltooid worden door het continue vertrouwen op God en ernstige pogingen vanuit de menselijke kant; want het geheim van ons succes en kracht als een volk dat de waarheid voorstaat, zal gevonden worden in directe, persoonlijke verzoeken aan hen die geïnteresseerd zijn, die een standvastige afhankelijkheid hebben in de Allerhoogste.

Satan en zijn engelen vechten voor het beheer van de wereld, terwijl de Prins des levens en de hemelse engelen betrokken zijn in de strijd, vastbesloten om hen te redden die willen vluchten voor de banden van het kwaad. God wacht om te zien wat degenen doen die verlicht zijn door de waarheid. Telkens opnieuw roept Hij zijn predikanten op om herders te zijn van Zijn kudde. Hij wacht nu op de samenwerking met menselijke vertegenwoordigers, wacht op de predikanten om de zieke lammeren en schapen die bijna dood zijn te (be)dienen. O, zullen de dienaren van God niet, als gehoorzame kinderen, hun werk oppakken, zoals Hij het hen aangeeft? Elke verkondiger van het evangelie moet een predikant zijn. Elk vergeven kind van God moet door hen die samenwerken met de hemel geïnstrueerd worden, dat hij een boodschapper is in het werk op dezelfde manier als de Vader en de Zoon werken, zoekende de verlorene te redden. Elke christen moet Jezus verhogen en zeggen "Zie, zie het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt" Joh. 1:29
-RH Aug 30, 1892, al.4-5

RH 2-22-87, 8-8-78, 5-30-71, 2-28-93, 3-5-14; 1T 650-652

Donderdag 1/10 (Het beschermen van de vaandel; Num. 14:10,11; Lev. 10:1-11)

Als God u uitgezonden heeft om te preken, heeft hij voorzien dat u op weg gaat met de genade van de Geest van God, en met een boodschap van waarheid dat als vlees zal zijn op een bestemdige tijd voor het hongerige volk van God. U zult u realiseren dat u staat tussen de levenden en de doden, en dat u een schouwspel bent voor de wereld, voor engelen en mensen. De predikant moet Christus openbaren, niet om zichzelf ten toon te stellen aan het volk...de apostel vermaant dat jonge mannen bezadigd moeten zijn en dat zij erop bedacht moesten zijn dat zij rekenschap moeten afleggen aan God over de invloed die zij uitoefenen. Jonge mannen, als u geen speciaal gevoel hebt van zonde, als u een geest van onnozelheid bezit, ga dan niet ernaar op zoek om te dienen in heilige werkplaatsen en zo uw eigen ziel en die van anderen in gevaar te brengen en bij de wereld slechts een impressie achter te laten dat u vertegenwoordigers bent van de oprechte waarheid voor deze tijd. Tenzij Jezus in u is, de hoop der heerlijkheid, zal u een vloek zijn en geen zegen voor de gemeenschap, want een predikant kan het volk niet naar een hogere standaard brengen dan hij zelf bereikt heeft. Maar zij die oprecht zich bekeren en omzien naar God, zullen in Hem een persoonlijke Verlosser vinden. Hij is bij machte om volkomen te redden, allen die door Hem tot God komen. Hij zal u redden van uzelf, van elke bezoedeling, van alle dwaasheden. U moet in Hem geloven, "omdat wij onze hoop gevestigd hebben op de levende God, die een Heiland is voor alle mensen, inzonderheid voor de gelovigen" 1 Tim. 4:10. Als u van Jezus houdt, zult u Hem niet bedroeven door in zonde te blijven; u zult u realiseren dat Hij u niet in zonde kan redden, maar van uw zonden. "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid". 1 Joh.1:9

... [1 Pet.1:15, 1 Tim. 4:16] Het bewijs van de roeping van de predikant om het evangelie te verkondigen is te zien in zijn voorbeeld en werk. God wil mensen in de bediening die de hoogten nastreven die hij nastreeft, en die de heiligheid van de waarheid bewaren, en niet zijn zoals Nadab en Abihu. Zij erkenden niet het verschil tussen heilig en gewoon. Hun gevoelens waren bedwelmd met wijn en zij offerden vreemd vuur aan de Here. Zij realiseerden zich de heiligheid van het werk waar zij bij betrokken waren, niet. Zo zijn er ook nu mensen die beweren dienaren van de Heer te zijn die praten over de dingen Gods alsof het gaat over een zakelijke transactie. O, wij hebben de hemelse

verlichting van de Heilige Geest nodig. De gemeenten zullen nooit het licht van de wereld worden als zij zich niet keren tot de Here en Hem met een volledig doel van hart te dienen.

• CW 89-92; RH 9-8-96, 4-20-97, 11-8-06, 5-15-94, 3-25-75; ST 9-23-08, 7-1-80, 11-11-80; PP 374-377; TM 356-358; SpTA10 8-11; 1SP 276-280

Vrijdag 2/10 (Eenheid in geloof; Efeziërs 4:1-13)

Onze God is een God van orde. Alles wat met de hemel verbonden is, is in volmaakte orde; onderwerping en grondige discipline kenmerken de bewegingen van de engelscharen.

In de tijd van Mozes, werd de regering van Israël gekarakteriseerd door de meest grondige organisatie, wonderbaarlijk gelijk vanwege zijn volledigheid en zijn eenvoud. De orde die zo opvallend in de perfectie en de regeling van al God' s geschapen werken wordt getoond, was duidelijk in de Hebreeuwse economie....

De grondigheid en volledigheid van de organisatie werd vervolmaakt aan het begin van Salomo's regeerperiode; de begrijpelijkheid van de plannen om het grootst mogelijke van alle mensen in actieve dienst bijeen te brengen; de wijde spreiding van verantwoordelijkheden, zodat de dienst van God en van de koning voor welke individu of groep, niet overmatig zwaar zou zijn, - dit zijn lessen die allen met profijt kunnen bestuderen, en die de leiders van de christelijke kerk moeten begrijpen en navolgen....

Laat niemand de gedachten voeden, dat wij zonder organisatie kunnen. Het heeft ons veel studie gekost en vele gebeden om wijsheid dat wij weten dat God heeft geantwoord, door deze structuur op te richten. Het is opgebouwd door Zijn aanwijzing, met veel offers en conflicten. Laat niemand van onze broeders zo misleidend zijn om het neer te halen, want dan brengt u een situatie van zaken in waarvan u nooit gedroomd hebt. In de naam van de Heer, verklaar ik u dat dit staande moet blijven, versterkt, bevestigd en vast. Op Gods opdracht: "Ga voorwaarts", gaan wij voort als de moeilijkheden die overwonnen moeten worden, de voortgang onmogelijk lijken te maken. Wij weten hoeveel het gekost heeft om Gods plan uit te werken in het verleden, die ons tot het volk heeft gemaakt dat wij nu zijn. Laat daarom iedereen uitermate voorzichtig zijn om gedachten koesteren de dingen te ontbinden die God heeft ingesteld voor onze voorspoed en succes om Zijn zaak voort te zetten.

Het werk is bijna ten einde. De leden van de strijd lustige kerk, die getrouw zijn gebleven, zullen de triomferende kerk worden. Terugkijkend op onze geschiedenis, reizende over elke stap vooruit naar onze huidige positie, kan ik zeggen, Prijs God! Als ik zie wat God heeft bewerkstelligd, ben ik met verbazing vervuld en met de zekerheid in Christus als leider. Wij hebben niets te vrezen voor de toekomst, tenzij wij de weg vergeten waarlangs Hij ons geleid heeft en Zijn leringen in de geschiedenis.

- RH Oct 12, 1905, al.1, 2, 6, 21, 22

Citaten uit het lesboekje: 1BC 1093; DA 669, 670; Ev 639

Verdere studie: Exod. 28:36; Lev. 11:44, 45; Isa. 6:1-7; Heb. 12:14; 1 Pet. 1:15, 16; TM 28.

Les 2: 3-9 oktober - Een volk voorbereiden

In alle tijden zijn degenen die zich overgaven in gehoorzaamheid aan God, van karakter veranderd; en in deze laatste dagen, wanneer ongerechtigheid aan elke kant toeneemt, zal onze wijsheid en begrip bij alle mensen bestaan uit onze gehoorzaamheid aan de standaarden van gerechtigheid. -ST May 7, 1902, al.12

Sabbat 3/10 (Het verlangen van God; 3 Joh. 2)

Er zijn voorwaarden die men in acht moet nemen om een goede gezondheid te bewaren. Een ieder moet weten wat deze voorwaarden zijn. De Here is niet blij met onwetendheid over zijn wetten, zowel de natuurlijke als geestelijke. Wij horen samen te werken met God aan het herstel van de gezondheid van het lichaam als ook aan die van de ziel.

En wij moeten elkaar leren hoe die gezondheid te behouden en te genezen. Zieken dienen geneesmiddelen, die God in de natuur heeft voorzien, te gebruiken en wij moeten hen wijzen op Hem die alleen kan herstellen. Het is ons werk om de zieken en hen die lijden in geloof aan Christus op te dragen. Wij moeten hen leren te geloven in de Grote Genezer. Wij moeten naar Zijn beloften kijken en bidden voor een openbaring van Zijn kracht. Het uiteindelijke doel van het evangelie is herstel, en de Heiland nodigt ons uit om de zieken, de hopelosen en de getroffensten te wijzen op Zijn kracht.

De kracht van liefde was in al Christus' genezingen, en alleen door deel te hebben aan die liefde, door het geloof, kunnen wij instrumenten zijn van Zijn werk. Als wij vergeten ons in goddelijke verbondenheid aan Christus te verbinden, kan de stroom van levengevende energie niet in rijke stromen van ons naar de mensen vloeien. Er waren plekken waar de Heiland zelf ook geen machtige werken kon doen vanwege hun ongelooft.

Het lichaam moet in een gezonde conditie gehouden worden, zodat de ziel gezond kan zijn. De conditie van het lichaam beïnvloedt de conditie van de ziel. Hij die fysiek en geestelijk krachtig wil zijn, moet leren zijn eetlust op de juiste manier te controleren. Hij moet voorzichtig zijn zijn ziel niet te belasten door de fysieke en geestelijke krachten uit te putten. Trouwe inachtneming van de juiste principes in eten, drinken en kleding is een plicht, die God heeft opgelegd aan de mensen...

De Heiland heeft in Zijn wonderen de kracht geopenbaard die continu werkzaam is voor de mens om hem te ondersteunen en te genezen. Door de werkingen van de natuur werkt God, elke dag, elk uur, elk moment om ons te behouden, op te bouwen en te herstellen...

Het verlangen van God voor elk mens wordt uitgedrukt in de woorden: "Geliefde, ik bid, dat het u in alles wèl ga en gij gezond zijt, gelijk het uw ziel wèl gaat" (3Joh 1:2).

-LHU 260

RH 7-29-02; TDG 123; OHC 267; ML 135; AG 294; FLB 227, 228

Zondag 4/10 (Ziekte beheersing; Numeri 5:1-4)

[1 Kor. 3:16-17] Geen mens kan uit zichzelf het kwade verwijderen dat bezit genomen heeft van zijn hart. Alleen Christus kan de zielentempel reinigen. Maar Hij zal niet op een dwingende manier zich toegang toe-eigenen. Hij komt naar het hart als naar de tempel van toen; maar hij zegt "Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen" (Openb. 3:20). Hij zal komen en niet slechts voor een dag; want Hij zegt: "Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn" (2 Kor. 6:16). "Hij zal Zich wederom over ons ontfermen, Hij zal onze ongerechtigheden vertreden. Ja, Gij zult al onze zonden werpen in de diepten der zee" (Micha 7:19). Zijn aanwezigheid zal de ziel reinigen en heiligen, zodat het een heilige tempel voor de Here mag worden en "een woonstede Gods in de Geest" (Efez. 2:22).

Door dit mooie en indrukwekkende voorbeeld, toont Gods woord het belang dat Hij stelt in onze fysieke gesteldheid en de verantwoordelijkheid die op ons rust om het in de beste conditie te bewaren. Onze lichamen zijn het door Christus verkregen bezit, en wij zijn niet vrij om ermee te doen naar believen. De mens heeft dit wel gedaan. Hij heeft zijn lichaam gebruikt op een manier alsof de wetten geen gevolgen hebben. Door vervormde eetlust zijn de organen en krachten verzwakt, ziek en lam geworden. En dit zijn gevolgen van wat satan gebracht heeft door zijn eigen schoonschijnende verleidingen, waarmee hij God tart...

Als mannen en vrouwen werkelijk bekeerd zijn, zullen zij bewust acht slaan op de wetten des levens die God voor hun heeft ingesteld, zij zullen fysieke, mentale en morele zwakheden willen vermijden. Gehoorzaamheid aan deze wetten moet een zaak van persoonlijke zorg zijn. Wij lijden aan ziekten vanwege de overtreden wet. Wij moeten aan God onze gewoonten en praktijken verantwoorden. Daarom is de vraag aan ons niet "Wat zal de wereld zeggen?", maar "Hoe kan ik, die beweert een christen te zijn, omgaan met de woning die God mij gegeven heeft? Zal ik werken voor mijn hoogst tijdelijk en geestelijk goed door mijn lichaam als een tempel van de inwonende Heilige Geest te bewaren of zal ik mij overgeven aan de ideeën en praktijken van de wereld?"

...Het was op de berg met God dat Mozes het model zag van het wonderbaarlijke gebouw dat de verblijfplaats was van Gods heerlijkheid. Het is op de berg met God, - in de geheime plaats van gemeenschap met Hem, - dat wij zijn glorieus ideaal voor de mensheid moeten overwegen. Dan zullen wij in staat zijn om onze karaktervorming te modelleren naar de vervulling van Zijn belofte. "Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn" (2Kor 6:16).

RH 6-3-80, 2-28-07, 4-2-89; Messenger 1-4-93; DA 265-266; SC 23-31; MH 277-281; HP 126

Maandag 5/10 (Sociale controle; Numeri 5:6-8; Psalm 51:3,4)

Kinderen van God te zijn, leden van de Koninklijke familie, betekent meer dan men vermoedt. Zij die door God aangerekend worden als Zijn kinderen zullen hun aan Christusgelijkende liefde tonen aan anderen. Zij zullen leven en werken voor één doel – een juiste vertegenwoordiging van Christus aan de wereld. Door hun liefde en eenheid zullen zij aan de wereld tonen dat zij goddelijke geloofsbrieven dragen. Door de nobelheid van liefde en zelfverloochening zullen zij aan allen rondom hen tonen dat zij ware volgelingen zijn van de Verlosser. "Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander" (1 Joh. 13:35).

In het Oude Testament zijn de wetten opgenomen die God gaf aan Zijn volk om hen te leiden. Hij ziet ook graag dat Zijn volk vandaag deze wetten bestudeert. "De HERE sprak tot Mozes: Spreek tot de ganse vergadering der Israëlieten en zeg tot hen: Heilig zult gij zijn, want Ik, de HERE, uw God, ben heilig. Een dove zult gij niet vloeken en voor een blinde zult gij geen struikelblok leggen, maar gij zult voor uw God vrezen: Ik ben de HERE. Gij zult bij het rechtspreken geen onrecht doen; gij zult de arme niet begunstigen en de aanzienlijke niet voortrekken: op rechtvaardige wijze zult gij uw naaste berechten. Gij zult onder uw volksgenoten niet als een lasteraar rondgaan; gij zult uw naaste niet naar het leven staan: Ik ben de HERE. Gij zult uw broeder in uw hart niet haten; openlijk zult gij uw volksgenoot terechtwijzen en niet ter wille van hem zonde op u laden. Gij zult niet wraakzuchtig en haatdragend zijn tegenover de kinderen van uw volk, maar uw naaste liefhebben als uzelf: Ik ben de HERE" (Lev.19:14-18).

Christus is diep bedroefd als Zijn vermeende volgelingen, Zijn discipelen, het kweken van de christelijke liefde verwaarlozen, als zij op een manier handelen dat pijn bezorgt in de harten van hun

broeders in het geloof. Zij verwonden hun eigen godsdienstige ervaring, leggen struikelblokken op hun eigen weg en op die van anderen. Zij tonen geen respect voor de waarheid, die zij claimen te geloven. Door hun hartstochtelijke woorden en overdreven acties ten opzichte van hun broeders, tonen zij dat zij onder controle staan van de geest van de vijand der gerechtigheid. Zij gebruiken gewoon vuur in de heilige plaats.

Het meest krachtige bewijs dat iemand kan geven van zijn wedergeboorte en dat hij een nieuw mens is in Jezus Christus, is de manifestatie van liefde voor zijn broeders, het doen van op Christusgelijkende daden. Dat is het meest wonderbaarlijkste getuigenis dat gegeven kan worden in het voordeel van het christendom en dat zielen zal winnen voor de waarheid.

-GCB July 1, 1900, al.10-13

RH 12-1-96; YI 11-8-94; MB 56-59; RC 70; TDG 365

Dinsdag 6/10r (Huwelijkse trouw; Numeri 5:11-31)

Voorafgaand aan de verwoesting van de oude wereld door een vloed, waren zijn bewoners diep gedompeld in het kwaad. Zonde en misdaad van elke soort vierden hoog tij. De staat van de wereld vandaag reikt snel naar God zal zeggen, net als toen: "Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven" (Gen 6:3). Een van de meest bedroevende zonden in deze degenererende eeuw van corruptie, is overspel. Deze schandalige zonde wordt toegepast in een alarmerende mate. De sabbat en het huwelijk zijn door God in Eden ingesteld om heilig te houden....

Niemand kan God eren met het lichaam, zoals Hij vereist, als hij in overtreding leeft aan de wet van God. Als het lichaam het zevende gebod overtreedt, is dat door de ingeving van de gedachten. Als de gedachten niet puur zijn, zal het lichaam automatisch betrokken raken bij niet pure daden. Reinheid kan niet bestaan in een ziel die zich overgeeft aan onreine daden. Als het lichaam lust dient, kunnen de gedachten zich niet wijden aan God. Om een geheiligd denken te bewaren, moet het lichaam bewaard worden in heiligheid en eer. Dan kan het denken de wet van God dienen en zich bereidwillig overgeven aan het gehoorzamen van al Zijn geboden. Dan kan men, net als de apostel, de leden als instrumenten van gerechtigheid, overgeven aan God. "Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen" (Rom. 6:12). De vrijheid die de apostel beschrijft als zijnde een voorrecht van Christus' volgelingen zal nooit ervaren worden door degenen die de wet van God met voeten vertreedt. De vrijheid en zegen die uitgedrukt worden in de volgende woorden, zullen ervaren worden door die groep die zich overgeeft aan het gehoorzamen van de wet van Jehova: "Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn" (Rom. 8:1). De apostel daagt de Galaten uit: "wandelt door de Geest en voldoet niet aan het begeren van het vlees". Hij zegt verder "Want wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd" (Gal. 5:16)

De Here heeft de mens oprecht gemaakt, maar hij is gevallen en gedegradeerd, omdat hij weigerde zich over te geven aan gehoorzaamheid aan de heilige beloften die de wet van God hem oplegt. Alle hartstochten van de mens, als ze goed beheerst en geleid worden, kunnen bijdragen aan zijn fysieke en morele gezondheid en zekerheid geven van een heleboel vreugde. De echtbreker, de ontuchtpleger en de ongelukkige genieten niet van het leven. Er kan geen echte vreugde zijn voor de overtreder van Gods wet. De Here wist dit, daarom heeft Hij de mens restricties gegeven. Hij leidt, beveelt en verbiedt op een positieve manier.

-RH Mar 8, 1870, al. 2,10,12

BEcho 9-4-99, 8-28-99; RH 9-26-99; TSB 98-102; AH 340-341, 99-100; HP 202; PH167 38-42

Woensdag 7/10 (Toegewijde burgers; Exodus 19:6; Numeri 6:1-21)

Heiligheid in het hart en reinheid van leven waren de grote onderwerpen in de leringen van Christus. In zijn rede op de berg, nadat hij gespecificeerd had hoe men gezegend kon worden, zei Hij: "Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is" (Mat.5:48).

Volmaaktheid, heiligheid, - niets anders dan dit zou hen succesvol maken in het uitdragen van de principes die Hij hen gaf. Zonder deze heiligheid, is het menselijk hart zelfzuchtig, zondig en slecht.

Heiligheid zal zijn bezitter productief maken, en hij zal toenemen in alle goede werken. Hij zal niet moe worden van goed doen, zal niet op zoek zijn naar promotie in deze wereld; maar hij zal vooruit blikken naar de promotie van de Majesteit des hemels wanneer Hij zijn geheiligden zal verhogen op zijn troon. Dan zal Hij tot hen zeggen: "Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af" (Mat.25:34), terwijl Hij de werken van zelfverloochening en genade, medeleven en rechtvaardigheid, die zij bewerkstelligd hebben, opsomt. Heiligheid van hart zal de juiste daden produceren. Het is de afwezigheid van geestelijkheid, van heiligheid, wat leidt tot onrechtvaardige handelingen – jaloezie, haat, afgunst, kwade vermoedens en elke hatelijke en afschuwelijke zonde...

Het volk van God is niet gereed voor de angstige, beproefde taferelen die voor ons liggen, niet gereed om rein stand te houden tegen het kwade en grootheidswaan te midden van gevaar en corruptie van deze gedegeneerde tijd. Zij hebben geen wapenrusting van rechtvaardigheid en zijn onvoorbereid oorlog te voeren tegen de toenemende zonde en ongerechtigheid om hen heen. Velen gehoorzamen Gods geboden niet; toch beweren zij van wel. Als zij getrouw de statuten van God

gehoorzaamden, zouden zij een kracht bezitten die overtuiging zou doorgeven aan de harten van de ongelovigen...

Zevende –dags Adventisten moeten, boven alle volken in de wereld, een patroon van vroomheid, heilig van hart en in gesprek zijn. De waarschuwingen, correcties en terechtwijzingen zijn niet gegeven aan de verkeerden onder hen, omdat hun levens nog schandelijker dan belijdende christenen van de andere kerken zijn, of omdat hun daden en voorbeelden slechter zijn dan die van de mensen die niet willen buigen in gehoorzaamheid aan de beloften van Gods wet; maar omdat zij een groter licht hebben, en door hun belijdenis een positie ingenomen hebben als Gods speciaal, uitverkoren volk, waarvan de wet van God geschreven is in hun harten. Hun loyaliteit aan de God des hemels kenmerkt zich door het onderworpen zijn aan de geboden van Zijn bestuur. Zij zijn Gods vertegenwoordigers op aarde. Elke zonde of overtreding in hun midden, scheidt hen van God, en op een speciale manier onteert het Zijn naam.

-RH Sept 7, 1886, al.1, 3, 7

• RH 5-5-85, 6-23-04, 2-19-14; 1MR 104-122; 3SG 261-265; LHU 139; AG 135

Donderdag 8/10 (Het gebed van Aaron; Numeri 6:24-26)

God ging met zijn uitverkoren volk om als een liefhebbende vader met een ongehoorzame zoon. Duizend jaar lang gaf Hij hen zegeningen en verantwoordelijkheden, voorrechten en kansen. Maar als volk hebben de Joden gefaald Zijn doel te verwezenlijken; en de voorrechten die zij verspeeld hadden, de kansen die zij voorbij lieten gaan, werden aan anderen toevertrouwd.

De heerlijke mogelijkheden die apart gezet waren voor Israël, konden alleen gerealiseerd worden door gehoorzaamheid. Dezelfde opheffing van karakter, dezelfde volheid van zegen – zegening van de gedachten en ziel en lichaam, zegen op het huis en veld, zegen in dit leven en het toekomstige – het is voor ons mogelijk alleen door gehoorzaamheid.

In alle tijden zijn degenen die zich overgaven in gehoorzaamheid aan God, van karakter veranderd; en in deze laatste dagen, wanneer ongerechtigheid aan elke kant toeneemt, zal onze wijsheid en begrip voor alle mensen bestaan uit onze gehoorzaamheid aan de standaarden van gerechtigheid. Gods gunst is alleen beloofd aan hen, die gehoorzamen. "Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde" (Joh. 15:10), zegt de Meester. Niet in grote talenten, niet in grote bezittingen, niet in grootse verschijningen, maar in nederige dienstbetoon aan onze Schepper, zit onze kracht, wijsheid en begrip.

God heeft een werk toebedeeld aan Zijn volk. Zowel thuis als in de omgeving, is er werk te doen. De waarheden van de Bijbel zijn wederom verduisterd door gewoonte, traditie en valse leringen. Het onjuiste onderwijs van populaire theologie hebben van duizenden en nog eens duizenden tot sceptici en ongelovigen gemaakt. Massa's zijn geleid naar het koesteren van een onjuist beeld van God, net als de Joden, misleid door de fouten en tradities van hun tijd, die een vals beeld van Christus hadden. "Want indien zij van haar geweten hadden, zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben" (1 Kor. 2:8). Als wij de geest van Christus hebben, en met Hem samenwerken, dan is het aan ons om het werk voort te zetten dat Hij kwam doen, het is aan ons om aan de wereld het karakter van God te openbaren. En Zijn hand strekt zich uit om Zijn volk te redden in deze tijd van het verdrinken in de formele, Christusloze staat waarin de Joodse natie zonk.

Zoals de Israëlieten geplaagd waren als een licht voor de omringende volken in de duisternis van het heidendom, zo moet elke volgeling van Christus vandaag zijn als een licht voor hen, wiens gedachten verduisterd worden door zonde. Aan zijn volk zegt Christus: "Sta op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des HEREN gaat over u op. Want zie, duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de natiën, maar over u zal de HERE opgaan en zijn heerlijkheid zal over u gezien worden" (Jes. 60:1,2).

-ST May 7, 1902, al. 10-14

• ST 5-7-02; 6T 349; MH 281-286

Vrijdag 9/10 (Ik zal op Hem vertouwen; Job 13:15)

Wij zullen de hemel niet binnengaan zonder beproevingen. Jezus heeft ons verteld dat wij moeten strijden, lijden om door de smalle poort in te kunnen gaan. Wij hebben een constante strijd te voeren tegen overheden en machten, en tegen boze geesten in de hemelse gewesten, tegen de heerser van de duisternis in deze wereld. Maar Jezus kent het strijdplan, en Hij stelt ons gerust met de zekerheid dat Hij aan onze rechterhand is, dat wij niet zullen wankelen. [Mat. 28:20, Heb. 1:14]...

"Opdat Hij u geve, naar de rijkdom zijner heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens" (Efez. 3:16). Hoe komt het dat velen, die beweren te geloven in Jezus, geen kracht hebben om de verleidingen van de vijand te weerstaan? Het komt doordat zij niet gesterkt zijn met de macht van de Heilige Geest in de inwendige mens. De apostel bidt: "Geworteld en gegrond in de liefde, zult gij dan samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods" (Efez.3:17-19).

Als wij deze ervaringen hadden, dan zouden wij iets van het kruis van Golgotha begrijpen. Wij moeten weten wat het betekent een deelgenoot van Christus te zijn in Zijn lijden. De liefde van Christus zal tot u doordringen en ook al zult u niet in staat zijn om uit te leggen hoe de liefde van

Christus uw hart verwarmt, toch zult u Zijn liefde tonen door toewijding aan Zijn werk. De liefde van Christus overstijgt onze kennis; menselijke taal kan de diepte ervan niet uitdrukken. Het is een voorrecht van de kinderen van God om gevuld te zijn met de volheid van God. "Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid! (Efez. 3:20,21) ..

Als satan u bestookt met twijfel en verleidingen, wijs hem dan op Golgotha; want hij kan niet tegen het opwegende argument van het kruis. Neem het juk van Jezus en leer van Hem; want Hij is zacht en nederig van hart. Verleidingen en beproevingen zullen de christen treffen; maar u hoeft niet ontmoedigd te raken en het geloof verliezen. De apostel zegt: "opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus. Hem hebt gij lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem gelooft gij, zonder Hem thans te zien, en gij verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde" (1 Petr.1:7,8).

- ST 3-17-90; 6T 98-99

Verdere studie: SC 70, MH 72

Les 3: 10-16 oktober – Aanbidding en Toewijding

De tabernakel was geheiligd voor de dienst van God. Het stond constant in het zicht van meer dan een miljoen mensen als een voorbeeld voor het volmaakte werk van Christus; en alles wat er in het gebouw gebeurde was een beeld van deze volmaaktheid.

Sabbat 10/10 (Een vrijmoedige gever: 2 Korintiërs 9:7)

Toen God Israël bevrijdde uit Egypte als een speciale schat voor zichzelf, leerde Hij hen een tiende van hun bezittingen toe te wijden aan de tempeldienst. Dit was een special offer, voor een speciaal werk. Al wat overbleef van hun bezit was van God en moest gebruikt worden tot Zijn eer. Maar de tiende werd apart gezet als ondersteuning voor hen die de dienst deden in de tempel. Men moest de eerste vruchten van de inkomsten, tezamen met gaven en offers, geven om te kunnen voorzien in voldoende middelen ter ondersteuning van het evangelisatiewerk van die tijd....

Wij behoren God toe; wij zijn Zijn zonen en dochters, - door schepping, door de gave van zijn eniggeboren Zoon voor onze redding. "...en dat gij niet van uzelf zijt? Want gij zijt gekocht en betaald. Verheerlijkt dan God met uw lichaam" (1 Cor. 6:19,20). De gedachten, het hart, de wil en de emoties behoren God toe; het geld dat wij hebben is des Heren. Al het goede dat wij ontvangen en genieten is het resultaat van goddelijke welwillendheid. God is de uitbundige gever van al het goede en Hij verlangt die erkenning van de ontvanger van deze gaven, waarin voorzien wordt in elke behoefte van lichaam en ziel. God vraagt alleen het zijne. Het eerste deel is van de Heer en moet gebruikt worden als Zijn toevertrouwde schat. Het hart dat ontdaan is van zelfzucht, zal ontwaken naar de wijze van Gods goedheid en liefde en zich bewogen voelen tot een oprechte erkenning van zijn rechtvaardige eisen...

De Heer verklaart dat wat een mens zaait hij ook zal oogsten. Zullen wij dan niet, door onze goede werken, erop uit gaan om het zaad van de hoogste kwaliteit te zaaien? Zullen wij niet in de laatste dagen van het oude jaar onze rekening bij God in orde maken door alle tienden naar zijn voorraadkamer te brengen? Is het om het even om God nog langer te beroven van de tienden en offers? In de komende feestdagen, laten wij niet aan elkaar geschenken geven, maar aan het huis van God "opdat er" zegt Hij "spijsze zij in mijn huis". In plaats van tijd en zaken te besteden aan het verrassen en bedanken van onze vrienden, zullen wij dan niet onze offers teruggeven in Gods schatkist? "En ieder doe, naar dat hij zich in zijn hart heeft voorgenomen, niet met tegenzin of gedwongen, want God heeft de blijmoedige gever lief" (2Cor 9:7).

-RH Dec 8, 1896, al.2,5,16

- RH 12-8-96, 8-21-94, 5-16-93, 7-14-96; ST 1-23-96; HM 10-1-94; MM 11-1-94

Zondag 11/10 (Toewijding aan het altaar; Numeri 7; Exodus 29:37)

"Ik zie, ik zie, de reinigende beek"- en de grootste zondaar kan vergiffenis vinden.

Velen hebben zich verwonderd over Gods vraag om zo veel slachtpartijen in de heilige offerdienst van het Joodse volk; maar het was om de grote waarheid in hun gedachten vast te klinken dat zonder bloed vergieten er geen vergeving van zonde mogelijk is. Er zat een les besloten in elke offerande, het werd benadrukt in elke ceremonie, eerbiedig gepredikt door de priester in zijn heilige dienst en ingeprent door God zelf – dat door het bloed van Christus alleen er vergeving van zonde is. Hoe weinig voelen wij als mensen de kracht van deze grote waarheid! Hoe zelden, in het leven, in het handelen naar geloof, brengen wij deze waarheid tot uiting in ons leven, dat er vergiffenis is voor de minste zonde, vergiffenis voor de grootste zonde!

Ik wenste dat ik het onderwerp zo kon presenteren zoals ik het beleef. Gerechtigheid vroeg om het lijden van een mens. Christus, gelijk aan God, gaf het lijden van een God. Hij had geen verzoening nodig. Zijn lijden was niet voor een zonde die hij had begaan; het was voor de mens- alles voor de mens; en zijn genade is toegankelijk voor een ieder. Het lijden van Christus kwam overeen met Zijn vlekkeloze reinheid; zijn diepste leed, naar de mate van zijn waardigheid en grootsheid van zijn karakter. Nooit kunnen wij de intense angst begrijpen van het vlekkeloze lam van God, totdat wij ons realiseren hoe diep de put is waaruit wij bevrijd zijn, hoe pijnlijk de zonde waaraan de mens schuldig is, en door geloof de volle en totale genade kan aangrijpen. En hierin falen duizenden. Zij geloven niet echt dat Jezus hun persoonlijk vergeeft, individueel. Zij falen God te geloven op Zijn woord. Hij verzekert ons dat Hij die getrouw is, beloofd heeft ons te vergeven, maar nog steeds naar Zijn eigen wet. Zijn genade is in niets ontoereikend. Als één schakel in de ketting kapot is, dan zijn wij hopeloos geruïneerd in onze zonden. Maar de ketting is perfect – niet een fout in geen enkel deel, geen missende schakel.

Als ik zou kunnen, zou ik de hoogste toon aanslaan naar de verste grenzen van deze aarde. “En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige” (1Johannes 2:1). O, dierbare verlossing! Hoe breed is deze grote waarheid- dat God in Jezus’ naam, ons vergeeft zodra wij daarom vragen in levend vertrouwen, gelovende dat Hij volledig daartoe in staat is. “Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid” (1Johannes 1:9). Heerlijke waarheid! Naar zijn eigen wet en Hij is de rechtvaardigmaker van allen die geloven! Wel, dat wij hetzelfde als de profeet Micha mogen zeggen “Wie is een God als Gij, die de ongerechtigheid vergeeft en de overtreding van het overblijfsel van zijn erfdeel voorbijgaat, die zijn toorn niet voor eeuwig behoudt, maar een welbehagen heeft in goedertierenheid” (Micha 7:18).

-RH Sept 21, 1886, al. 3-6

- RH 9-21-86; ST 5-30-95, 1-2-93; 1NL 133; 7BC 912-913, 932-933; 7ABC 474-475

Maandag 12/10 (Gemeenschap met God: Exodus 25:22; Numeri 7:8,9)

In de tijd van de Joden, waren al de openbaringen van God aan zijn volk, gerelateerd aan Zijn aanbedding en nauw verbonden aan het heiligdom – eerst in de tabernakel in de woestijn en later in de tempel. Hier werd God aanbeden; hier werden de geheiligde offers voor Hem gebracht. Hier was het borstplaat van de hogepriester, met de waardevolle stenen, waardoor boodschappen van Jehova werden ontvangen. Hier, in het heilige der heiligen, overschaduwde door de vleugels van de cherubs, verbleef het voortdurende teken van de aanwezigheid van de Allerhoogste, de Schepper van de hemelen en de aarde. Hier was de ark des verbonds, waarin de tafelen van de wet zaten – de ark die voor Israël het symbool van de goddelijke aanwezigheid was en de belofte van overwinning in de strijd. Afgoden konden niet staan voor de heilige ark van God, en dood was de straf van een snelle, oneerbiedige aanraking of nieuwsgierige blik.

Door alle bladzijden van de heilige geschiedenis, waar de omgang van God met zijn uitverkoren volk staat opgeslagen, zijn brandende sporen van de grote IK BEN te vinden. Nooit eerder had hij de zonen van de mensen meer openheid van Zijn kracht en glorie gemanifesteerd als toen Hij alleen erkend werd als de heerser van Israël en zijn wet aan zijn volk gaf. Hier werd met een scepter gezwaaid zonder mensenhanden; en de waardige voortgang van Israël's onzichtbare Koning waren onuitsprekelijk groots en vreselijk....

De Christus die getypeerd werd in de rituelen en ceremoniën van de Joodse wet, is dezelfde Christus die zich geopenbaard heeft in het evangelie. De wolken die zijn goddelijkheid omhulden werden weggerold; de mist en schaduwen waren verdwenen; en Jezus, de Redder van de wereld, werd onthuld. Hij kwam net zoals de profetieën aangekondigd hadden dat Hij zou komen. In zijn leven en dood, vonden type en antitype, en de rituelen en ceremoniën van de Joodse gemeente hun vervulling. Hij verscheen tussen de mensen, niet als de Messias die de Joden verwachtten – een koning die komende met macht en heerlijkheid om hun vijanden te verslaan en hun geliefde natie zou verheffen, maar als een man van smarten die hun verdriet kende...

Gods werk is hetzelfde in alle eeuwen, hoewel er verschillende niveaus van ontwikkeling zijn, en verschillende manifestaties van zijn kracht om tegemoet te komen aan de behoeften van de mens in de verschillende tijden. Vanaf de val, tot aan de patriarchale en Joodse tijd, zelfs tot in de huidige tijd, is er een geleidelijke ontknoping van de doelen van God in het verlossingsplan.

-ST June 3, 1886, al. 2,3,5,6

- RH 6-29-11, 12-8-04, 6-24-02; YI 8-18-86; ST 6-3-86; SC 96-100; 4T 531-535; 4a SG 7-11; 1SP 273-276; 20MR 389-390

Dinsdag 13/10 (Licht in het heiligdom; Num. 8:1-4; Lev. 24:4)

De Here heeft zijn volk de bezitters van een heilige waarheid gemaakt. Hij heeft ze op een verheven positie geplaatst, boven de wereld. Hij zegt van hen: [citeer 1 Pet. 2:9, Mat. 5:14].

Op elk individu die het licht van de tegenwoordige waarheid heeft ligt de taak om die waarheid te ontwikkelen naar een hoger niveau dan het tot nu toe is geweest. De Here stelt ons aansprakelijk voor de invloed die wij hadden kunnen uitoefenen en niet hebben gedaan omdat wij ons best niet doen voor de verantwoordelijk die wij in de wereld hebben. We moeten niet denken dat wij, omdat wij maar

een klein lichtje zijn, niet hoeven te schijnen. De grote waarde van ons licht ligt in het schijnen te midden van de morele duisternis van de wereld, - niet schijnen om ons zelf tevreden te stellen en te verheerlijken, maar om God te eren. Als wij werken voor God en ons werk komt overeen met de mogelijkheden die God ons heeft gegeven, dan is dat alles wat Hij van ons verwacht...

Wij weten dat de lampen die ons licht geven, geen vanzelfsprekend licht in zich hebben. Zij kunnen zichzelf niet vullen. Zo moeten de heilige aangestelden de gouden olie leeggieten in de gouden buizen. En het hemelse vuur, indien toegepast, maakt hen tot brandende en stralende lichten. Onze harten kunnen geen licht uitstralen naar anderen tenzij er een vitale verbinding is met de hemel. Dit alleen kan hen doen branden met heilige, onzelfzuchtige liefde voor Jezus en voor allen die verkregen zijn met Zijn bloed. En tenzij wij telkens gevuld worden met de gouden olie, zal de vlam niet doven. Tenzij de liefde van God een blijvende principe in onze harten is, zal ons licht niet doven...

De gouden olie is niet bereid door mensenarbeid. Het is de onzichtbare kracht van de hemelse boodschappers die wachten voor de troon van God om te communiceren met allen die in duisternis zijn, en opdat zij verlicht mogen worden met het hemelse licht. In de harten van hen die verenigd zijn met God door geloof, vloeit zijn gouden olie van liefde vrijelijk, herhaaldelijk voortvloeiende in goede werken, in echte, hartelijke dienstbaarheid voor God. Deze zielen worden een zegen voor hun medemens en zijn dus in staat gesteld om te schijnen....

En wat een veranderingen zijn er teweeggebracht, allen onbewust, door de ene, die bevend vanuit de voorraadkamer het dierbare woord brengt waar hij zich mee gevoed heeft! De kracht is niet uit zichzelf; het is van God. Een hart, gekeerd tot God en gebracht onder de kracht van de waarheid door samenwerking met de Heilige Geest, wordt een werkende vertegenwoordiging, een vers instrument om het licht door te geven. Door die ene lamp, die blijft branden, zullen velen aangestoken worden.

-RH Sept 21, 1897, al.1, 2, 4, 6, 16

• AUCR 3-11-07; HM 7-1-97; PP 348-354; ML 217; AG 274; TDG 698

Woensdag 14/10 (Toewijding van de Levieten: deel 1: Numeri 8:6-26)

Bijna een jaar hadden de kinderen Israëls hun kamp opgeslagen bij de Sinai. Hier nam hun aanbidding vastere vormen aan en werden zij volledig georganiseerd en voorbereid om binnen te gaan in het land Kanaän, dat God hun snel in bezit zou hebben geven, ware zij niet opstandig geweest. Hier werden regelingen getroffen om alles met betrekking tot hun reis, in orde en nauwkeurigheid te doen. De stam Levi was aangewezen om het heilig werk van zorgdragen voor de tabernakel en toebehoren te verrichten...

De tabernakel had een centrale positie in het kamp. Dichtbij en er vlak voor hadden Mozes en Aaron hun tenten. Aan de zuidelijke kant waren de Kehathieten, wiens speciale taak was om zorg te dragen voor de ark en het ander meubilair in de tabernakel. Aan de noordzijde waren de Merarieten, hun deel was het om zorg te dragen voor de pilaren, voetstukken, panelen etc.; aan de achterzijde woonden de Gersonieten, die zorgden voor de kleden en gordijnen van de tabernakel...

En als iemand uit nieuwsgierigheid of zonder opdracht zijn plaats vergat en iets uit het heiligdom aanraakte, of meubilair of dichtbij de werklui kwam, werden zij gestraft met de dood.

God liet zijn heilige tabernakel niet zomaar opbouwen of lukraak neerhalen door een stam die het verlangen had dit te doen. Er werden mensen gekozen voor die taak die de heiligheid van het werk konden waarderen als het hen werd opgelegd. En deze mannen werden aangewezen door God om bij de mensen te benadrukken hoe heilig de ark en alle toebehoren waren, en als zij deze zaken zouden bekijken zonder zich de heiligheid ervan te realiseren en om heilige dingen gewoon te maken werden zij van Israel afgesneden. Alles wat te maken had met het heilige moest met de nodige eerbied en heiligheid worden beschouwd.

De Heer toonde Israel in de duidelijke instructies die Hij hen gaf, dat Hij een God is van orde, dat Hij alles dat aan Hem verbonden was, met regelmaat en systeem voortzette. De Here verandert niet, en Hij is net zo tevreden als toen om zijn dienstknechten op te leiden tot een liefde voor orde en discipline, dat hun pogingen gekenmerkt mogen worden door netheid, volledigheid en juistheid. Door voorschrift en voorbeeld zouden zij de mensen moeten opleiden om in harmonie te werken. Als orde en discipline belangrijk zijn voor het succes van een leger op het slagveld, hoeveel te meer is het van belang voor het succes van hen die zich opgegeven hebben voor het leger van de Heer.

-ST July 29, 1880, al.1,2,5,6

• YI 9-14-93; RH Oct 5, 1905; Ed 147-148; PP 350-352, 324-325, 376-376, 274-277; FLB 195

Donderdag 15/10 (Toewijding van de Levieten: deel 2: Numeri 8:16,19)

"...en zeide tot hen: Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij. Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verliezen zal om Mijnentwil en om des evangelies wil, die zal het behouden" (Markus 8:34,35)

Zij die op het eind toegelaten willen worden tot de hemelse hoven, moeten hier zichzelf geven, lichaam, ziel en geest, aan het dienstwerk van Hem die de prijs voor hun verlossing betaald heeft. Alles wat we hebben en zijn is van de Heer. "en dat gij niet van uzelf zijt", zegt de apostel; "Want gij zijt gekocht en betaald. Verheerlijkt dan God met uw lichaam". (1 Kor. 6:19,20)

De basis van ons werk lag in opoffering en in opoffering dient het werk voortgezet te worden. Mijn broeder, mijn zuster, bent u bereid Christus' voorbeeld van zelfverloochening te volgen? Hij gaf zijn leven om gedoemde zielen te redden. Hebt u uzelf volledig toegewijd aan de Here? Kan Hij u gebruiken als een vat tot Zijn eer? Doet u trouw uw deel in Zijn zaak? God heeft aan elk mens zijn werk gegeven. Hij verwacht van elke gelovige om samen te werken met Hem in het werk van zielenredding. Als zijn zaak middelen tekort komt, hoe kan iemand dan dienst weigeren door niet zijn kruis dagelijks op zich te nemen en zelfverloochening toepassen in Jezus' naam?

De vervulling van de belofte dat wij samen met Christus erfgenamen zullen zijn, rust op onze bereidwilligheid om ons eigen ik te verloochenen. Wanneer Christus bezit neemt van Zijn koninkrijk, zullen zij die Hem in deze wereld gevolgd hebben in zelfverloochening en opoffering het loon van eeuwig leven ontvangen.

Christus' oproep tot opoffering en ongereserveerde overgave betekent de kruisiging van het eigen ik. Om gehoorzaam te kunnen zijn aan deze oproep, moeten wij een niet-vragend vertrouwen hebben in Hem als het volmaakte voorbeeld, en wij moeten een helder resultaat hebben, daar wij zijn vertegenwoordigers zijn in de wereld. Zij die voor Christus werken, dienen in zijn lijn te werken. Zij moeten Zijn leven leiden. Zijn oproep tot ongereserveerde overgave is voor hen het ultieme. Zij laten geen aardse banden of interesses toe die hen weerhouden om Hem eerbetoon van hun harten en de dienstwerk van hun leven te bewijzen. Serieus en onvermoeid werken zij met God om zielen te redden uit de macht van de verleider.

Zij die op deze manier verbonden zijn met Christus leren constant van Hem, gaan door de opeenvolgende stadia van de voortgang in de christelijke ervaring. Moeilijkheden en benardheid komen zij tegen zodat zij de volmaakte wil en weg van Christus leren kennen. Maar zij blijven bidden en geloven en door toepassing zal hun geloof toenemen.

-PH164 32-33

- ST 7-3-93; RH 7-29-84; YI 9-14-93; PH164 32-34; AG 293; FLB 125

Vrijdag 1/10 (Gereed voor het dienstwerk; Hand. 1:8)

Het onzelfzuchtige werk van Gods volk in de voorbijgaande eeuwen is voor Zijn hedendaagse dienaren een praktijkles en een inspiratie. Vandaag moet Gods gekozen volk ijverig in goede werken zijn, zich scheiden van wereldse ambitie en nederig lopen in de voetstappen van de nederige Nazarener, die rond ging, goeddoende. Bevrijd van zelfzucht en trots, moeten zij streven God te eren en zijn werk voort te zetten in de wereld. Met sympathie en compassie dienen zij hen in nood te bedienen, zoekende de narigheid van het lijden van de mensheid te verlichten. Als zij betrokken zijn in dit werk, zullen zij rijkelijk gezegend worden, en zullen zij zielen zien die gewonnen zijn voor de Verlosser; want de invloed dat gepaard gaat met de praktische uitvoering van de Heilands opdracht, is onweerstaanbaar. Dergelijk werk kost afmattende inspanning, maar het geeft een rijke beloning, want hierdoor worden ten dode geschreven zielen gespaard...

De Heilige Geest, Christus' vertegenwoordiger, bewapent de zwakste met kracht om voorwaarts te gaan in overwinning. God heeft zijn hulpmiddelen georganiseerd om alle mensen tot Hem te trekken. Hij stuurt zijn werk voort door velen die niet ingewijd zijn door het opleggen van de handen...

Als sterfelijke mensen aan wie Hij zijn heilige verantwoordelijkheden heeft toevertrouwd met betrekking tot het beheer van zijn werk, de weg niet versperren, dan zal Hij vele handarbeiders vooruitzenden in de wijngaard...

In de slotfase van het werk van de derde engelboodschap, zullen velen die lang op de marktplaats hebben gestaan als ongeïnteresseerde nietsnutten, gehoor geven aan de goddelijke opdracht en zich begeven in actieve dienst voor de Meester. God heeft nuttige werkplekken in huis, en in de nabije omgeving, die door de meest nederige mensen aanvaard worden, ook al is hun nooit de handen der inzegening opgelegd. Hij heeft lang gewacht op de zedingsgeest om door de gehele kerk te trekken, zodat iedereen zal werken, in sommige delen van de wereld en in het zicht van de hemelse heerscharen.

"Maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de heilige Geest over u komt..." (Hand. 1:8). Wanneer zij die beweren een levende ervaring in de dingen Gods te hebben, hun toegewezen werk doen in de behoeftige velden thuis en daarbuiten, ter vervulling van de zedingsopdracht, zal de hele wereld gewaarschuwd worden, en de Here Jezus zal terugkeren naar deze aarde met grote glorie en macht. "En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn". (Mat.24:14)

-RH Mar 24, 1910, al.7,10,15,16

- HP 42-44

Citaten uit het lesboek: 1SM 107; AA 162

Verdere studie: Gen.48:8,9,13,14,17-20; Num. 27:18-23; Matt.19:13-15; Hand.13:1-3.

Zij die zich door de Heilige Geest willen laten leiden, zullen gezuiverd en gelouterd te voorschijn komen als goud uit het vuur. – RH 2 sept., 1909, al.6

Sabbat 17/10 (Geloven en gehoorzamen; 1 Korintiërs 5:7)

Het Pascha moest als type en als herinnering dienen, en wees niet alleen naar de bevrijding uit Egypte maar ook naar de bevrijding die Christus zou volbrengen, door Zijn volk uit de slavernij van de zonde te bevrijden. Het offerlam stelt het "Lam van God" voor in wie onze enige hoop tot redding is. De apostel zegt: „Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus” 1 Corinthians 5: 7. Het was niet genoeg dat het Pascha lam gedood werd; zijn bloed moest op de deurposten aangebracht worden. Zo moeten de verdiensten van het bloed van Christus in onze ziel worden aangebracht. Wij moeten dus niet alleen geloven dat Hij voor de wereld stierf, maar dat Hij voor ons persoonlijk stierf; wij moeten de verdiensten van het verzoenend offer op onszelf toepassen.

... De volgelingen van Christus moeten deelgenoot worden van Zijn ervaring. Zij moeten het Woord van God ontvangen en in zich opnemen, zodat het de motiverende kracht in hun leven en handelen wordt. Door de kracht van Christus moeten zij naar Zijn gelijkenis worden veranderd, en het goddelijk karakter weerspiegelen. Zij moeten het vlees eten en het bloed drinken van de Zoon van God, anders is er geen leven in hen. De geest en de werken van Christus moeten de geest en de werken van Zijn discipelen worden.

... Het lam moest met bittere kruiden worden gegeten, dat terug verwees naar de bitterheid van de slavernij in Egypte. Op dezelfde wijze zullen wij met een berouwvol hart Christus herdenken, vanwege onze zonden. Het gebruik van ongedesemd brood was ook kenmerkend. Het werd in de wet voor het Pascha uitdrukkelijk verboden. De joden leefden deze wet strikt na, dat er geen zuurdesem in hun huizen tijdens het feest gevonden mocht worden. Op dezelfde wijze moet bij ieder die het leven en voedsel van Christus wil ontvangen, het zuurdesem van de zonde weggedaan worden. Dit schrijft Paulus aan de kerk te Corinthe. [1Co 5: 7,8]...

De gehoorzaamheid van de mensen moest het bewijs van hun geloof zijn. Zo moet ook iedereen, die hoopt gered te zijn door de verdiensten van het bloed van Christus, zich realiseren dat zij zelf een werk te doen hebben om hun redding veilig te stellen. Terwijl alleen Christus ons van de straf op de overtreding kan verlossen, moeten wij ons van de zonde afkeren tot gehoorzaamheid. De mens zal door geloof gered worden, niet door werken; maar toch moet zijn geloof door zijn werken worden getoond. God gaf Zijn Zoon als genoegdoening voor de zonde. Hij toonde het licht van de waarheid, de weg tot leven, en heeft faciliteiten, verordeningen, en voorrechten gegeven; en nu moet de mens met deze reddende middelen samenwerken; hij moet de hulp waarderen en gebruiken die God heeft gegeven: Geloof en gehoorzaam al de goddelijke voorschriften.

- PP 277-279

- RH 8-27-89

Zondag 18/10 (Doe dit tot mijn gedachtenis; Num. 9:1 - 5; Ex. 2:1 - 29; Luke 22:15, 19, 20)

Door het prediken van het woord en het bedienen van het avondmaal wordt Christus ons voorgehouden. Het avondmaal werd door Christus kort voor Zijn dood ingesteld, en de voetenwassing juist voor het avondmaal. Wanneer wij deze instellingen vieren, moeten wij beseffen dat de aanwezigheid van Christus de viering van groot belang maakt. Zo zal het tenminste voor iedereen zijn die de ware betekenis ervan begrijpt. Wij moeten onze harten doorzoeken, en de zonden die wij gekoesterd hebben, belijden. Als wij door de Heilige Geest worden geleid, zullen wij geen gedachten van zelfverheffing, maar van ernstige zelfcensuur en nederigheid hebben. Egoïsme, kwaadspreken, en boze of verkeerde gedachten, zullen worden weggedaan. Wij zullen denken aan wat Christus deed toen hij zich gordde met een handdoek. Terwijl het gekibbel over wie de grootste was nog vers in het geheugen lag, vernederde Christus zichzelf, waste hun de voeten en droogde die met de handdoek waarmee hij zich omgord had. Het Pascha werd ingesteld als herinnering aan de bevrijding van de kinderen van Israël uit de Egyptische slavernij. God wees hen erop dat, als hun kinderen naar de betekenis van deze verordening vroegen, de geschiedenis herhaald moest worden, zodat de wonderbaarlijke bevrijding uit de slavernij bij allen levendig in de gedachten zou blijven. De instelling van het heilig avondmaal werd aan de discipelen gegeven om te blijven vieren totdat Christus zou weerkomen, bij Zijn tweede komst met macht en grote heerlijkheid. Dit is het middel dat God ontworpen heeft voor ons om de grote bevrijding, die door Zijn offer tot stand gebracht is, levendig in onze gedachten te houden...

Het werk waarvoor de voetwassing is ingesteld, is het tot stand brengen van verzoening onder elkaar. Door het voorbeeld van onze Heer en Meester, is deze nederige dienst tot een heilige verordening gemaakt. Wanneer dit wordt gevierd, is Christus aanwezig door middel van Zijn Heilige Geest. Het is de Geest die de harten overtuigt. Toen Christus deze instelling met zijn discipelen vierde, raakten alle harten overtuigd behalve die van Judas. Zo zal het ook bij ons zijn, als Christus tot ons hart spreekt. De fontein van de ziel zullen worden opengebroken. Onze geest zal worden opgewekt tot leven, en zal, wanneer het van activiteit en leven opspringt, elke hindernis uit de weg ruimen die

voor onenigheid en vervreemding gezorgd heeft. Zonden die gedaan zijn, zullen in alle helderheid voor ogen komen, want de Heilige Geest zal ze in herinnering brengen. Deze volgende woorden van Christus zullen met nieuwe kracht worden bekleed: „Indien gij dit weet, zalig zijt gij, als gij het doet” (Joh. 13:17).

-RH Nov 4, 1902, al. 4,8,10

RH 5-31-98, 6-21-98; ST 3-25-80; DA 652-655

Maandag 19/10 (Gods aanwezigheid en leiding; Num 9:15 -23)

God heeft in deze laatste dagen een volk voortgebracht, dat Hij kennis over Zijn wet heeft gegeven. Christus heeft een vloed van licht op hun pad geworpen, en Zichzelf geopenbaard als de onzichtbare Leider van het Israël in zowel het Oude als in het Nieuwe Testament. Christus heeft Zijn volk tot de schatbewaarders van Zijn wet gemaakt. Hun taak is de geboden van God te onderhouden en te onderwijzen, en de mensen de bindende verplichting ervan te tonen. Christus heeft beloofd dat Hij voor degenen, die Zijn geboden gehoorzamen, een wolkkolom bij dag en een vuurkolom bij nacht zal zijn; en dat Hij hen zal binnenleiden en hen zal bijlichten langs het pad dat Hij voor Zijn verlost en gebaand heeft, zodat zij de poort van de eeuwige stad kunnen binnengaan.

Zij behoren “de vreze des Heren” altijd voor ogen te houden, want “de vreze des Heren, is het begin van alle wijsheid”. Het is beter de geopenbaarde wil van God te leren kennen - door een inzicht in Zijn woord - dan de lof van mensen en de eer van de wereld te ontvangen, of een gemakkelijke tijd te hebben. Het woord van God verzekert ons dat er in het houden van Zijn geboden een grote beloning ligt. Er zou geen enkel ogenblik mogen zijn dat er één enkele aardse overweging ons zou aansporen af te wijken van de geboden van God of om het kruis te weigeren op te heffen. Christenen zouden op rijkdom, gemak, genot, en wereldse eer, moeten neerzien als hout, hooi, en stoppels, zoals ze worden voorgesteld [in de gelijkenis] en verbrand zullen worden in het vuur van de laatste dag.

Laat niemand, aan wie de plicht van het houden van Gods geboden getoond is, een uitvlucht zoeken waardoor zij een excuus lijken gevonden te hebben om zich niet daaraan te houden. ... Zet uw voeten op het platform van de eeuwige waarheid. Laat u leiden door elke lichtstraal die u ziet, en alles wat duister lijkt, zal duidelijk gemaakt worden, als u wandelt in dat licht. „Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet” (Hebr. 11:1).

Toen Mozes de Israëlieten tot bij de Rode Zee leidde, was het bevel van God gegeven: „Ga voorwaarts.” Zodra de mensen zich op de weg van Gods voorzienigheid voortbewogen, en zij deden wat hen bevolen was, rolde het water weg. Zij zagen dat door Gods kracht niet een brede weg geopend werd. Zij werden niet opgetild en in de armen van de engelen naar de andere kant gedragen; maar terwijl zij voortgingen werd hen de macht van God getoond, en bleef de zee aan de ene kant van hen als een bevroren watermuur omhoog staan, zodat een pad voor hun voeten gebaand werd en zij op het tot dan toe begraven zand van de Rode Zee konden lopen. Welke les leren wij hieruit? - Om voort te gaan, en in het licht te blijven wandelen dat God toelaat op ons pad te laten schijnen, en niet te stoppen om te twijfelen of God te ondervragen.

- ST 24 Januari, 1895, 3-6;

• ST 4-8-80, 11-4-80; RH 9-2-09; LHU 118; AG 198

Dinsdag 10/20 (Zilveren Signalen; Num. 10:1 - 10)

Het prediken van het woord mag niet ondergewaardeerd worden. Het verkondigen van de grote en plechtige waarheden van het evangelie, om mensen te redden, is een gewijd en heilig werk. „Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten van de vreugdebode, die vrede aankondigt, die goede boodschap brengt, die heil verkondigt, die tot Sion spreekt: Uw God is Koning” (Jes. 52:7). Wat een eer is aan mensen verleend, geroepen te zijn medewerkers samen met God te zijn. Zoals Johannes, mogen zij boodschappers zijn om de komst van Christus aan te kondigen! Zoals hij, moeten zij ook roepen: „Zie, het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt.” (Joh. 1:29) „Hef Hem op, de verrezen Verlosser” en vertel allen die willen horen: “Kom tot Hem, die ons heeft liefgehad en Zichzelf voor ons gegeven heeft.” Breng mensen ertoe om Zijn zelfverloochening, Zijn medeleven en Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft te overdenken. Dit is de reden waarom Hij ter wille van ons de losprijs met Zijn eigen leven heeft betaald. Laat de “wetenschap van verlossing” het thema van elke preek zijn. Laat dit het thema van elk loflied zijn. Laat het in elke smeekbede tot uiting komen. Laat niets aan Jezus Christus of Gods wijsheid en macht toegevoegd worden in de verkondiging. Zijn naam is de enige naam onder de hemel is waardoor wij kunnen worden gered, en laat in elke verhandeling Zijn naam worden verheven. Laat van sabbat tot sabbat een heldere trompetklank van de wachters gehoord worden. Laat hen het ‘woord des levens’ hooghouden, om aan de boetvaardigen hoop te presenteren en aan de gelovigen Christus als hun vesting. Laat hen aan de verontrusten en wanhopigen de weg van vrede openbaren; laat hen de genade en de volmaaktheid van Christus, als hun levende Verlosser zien. ...

Onze hoop is op God gevestigd. Hij heeft ons krachtig en overvloedig bewijs gegeven en steekhoudende argumenten om mensenharten aan te raken via de prediking van “Jezus Christus en Die gekruisigd”. Het eenvoudige gebed, door de Heilige Geest ingegeven, zal zijn weg door de geopende deur die Christus ‘open’ heeft verklaard en die geen mens kan sluiten, vinden. De gebeden

van de heiligen, vermengd met de verdienste en volmaaktheid van Christus, zullen opstijgen als geurige wierook vóór de Vader. ...

De wachters mogen niet sluimeren noch slapen op hun belangrijke opdracht. Zij moeten niet alleen prediken, maar ook dienstverlenend werk doen, door persoonlijke inspanning mensen opleiden, en mensen die zich van de leugen tot de waarheid gericht hebben, door middel van voorschrift en voorbeeld te onderrichten in wat het betekent om goddeloosheid en wereldse lusten te verzaken, door sober, rechtvaardig en vroom te leven in deze huidige wereld; door uit te kijken naar de gezegende hoop, en heerlijke verschijning van onze grote God en Verlosser Jezus Christus, die Zichzelf voor ons gegeven heeft, om ons te verlossen van alle ongerechtigheid, om ons te reinigen tot een uitverkoren volk, vol ijver in goede werken.

- RH 24 mrt. 1896, al 3.5.6,

- AUCR 8-1-02; RH 3-24-96; ST 9-23-97

Woensdag 21/10 ("En gij kunt ons tot ogen dienen"; Num. 10:29-32; Mat 26:36 - 43)

„Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt... mijn last is licht.“ Wanneer u de wanhoop nabij bent, richt u op Jezus, en spreek met Hem. Wanneer u zich niet door uw broeders begrepen voelt, vergeet niet dat Jezus, uw oudste Broer, nooit een fout maakt. Hij zal rechtvaardig oordelen. De woorden die Christus op deze grote feestdag spreekt, hebben een prachtige betekenis en macht. Hij verhief Zijn stem en zei: "Als iemand dorst heeft, laat hem tot Mij komen en drinken."

Niemand wordt tot Christus gedreven. Het is onze aandeel om te komen, onze eigen keuze om naar de bron des levens te komen. Waarom zouden we niet tot Christus komen? Onze hoop op eeuwig leven ligt in Hem gecentreerd. De lessen die wij van Christus gekregen hebben, zijn geen vaak herhaalde stelregels; zij bevatten levensbelangrijke gedachten. Maar het is aan ons gegeven deze goddelijke waarheden toe te passen. De apostel Paulus maant ons beslag te leggen op de hoop die ons in het evangelie voorgehouden wordt. Door geloof kunnen wij beslag leggen op Gods beloften. We kunnen de overvloedige zegeningen die ons ten deel vallen door Christus Jezus, eigen maken. Hoop is ons vóórgelaten, ja zelfs de hoop op het eeuwige leven. Met niets minder dan deze zegen voor ons zal onze Verlosser tevredengesteld zijn; maar het is ons aandeel om beslag te leggen op deze hoop, door geloof in Hem die het heeft beloofd. Wij kunnen lijden verwachten, want zij die deelhebbers zijn aan Zijn lijden, zullen ook deelhebbers zijn aan Zijn heerlijkheid. ...

Wij moeten satan niet toestaan zijn duistere schaduw op ons pad te laten werpen, om zijn doel te verwezenlijken door het heerlijk vooruitzicht op onze toekomstige beloning te verduisteren. Laten we niet zien op zijn duistere schaduw. Wij kunnen de hemel niet bereiken door onze eigen verdiensten, maar door de verdiensten van Jezus Christus. Wij kunnen geen redding in ons zelf vinden; wij moeten ons op Jezus richten, die "de Leidsman en Voleinder van ons geloof is" (Hebr. 12:2). En zolang wij opzien, leven wij. Satan richt ons op onszelf, en probeert ons te doen geloven dat wij onze eigen zonden moeten dragen. Hoe hard proberen die arme stervelingen hun eigen zonden én die van anderen te dragen! Maar er is slechts één zonden-drager: Jezus Christus. Hij alleen kan mijn plaatsvervanger en zonden-drager zijn. De wegbereider van Christus riep: „Zie het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegmeent.“ Zullen wij onze zonden niet opgeven en wegdoen? Zullen wij ons er niet van afwenden en ze haten, en daarbij bedenken dat Christus zijn menselijke helpers van grote waarde acht? Wij kunnen geen schatting maken van de prijs die op onze ziel staat. Laat ons het oog richten op de bemoedigende hoop en zekerheid in Christus, weg van onszelf. Laat onze hoop dan zijn in Hem, Die tot achter de voorhang is ingegaan, en laat de hoop niet gecentreerd zijn in onszelf. Spreek van de gezegende hoop, en de heerlijke verschijning van onze Here Jezus Christus.

- RH 9 Juni, 1896, al. 1-2

- ST 8-24-82; DA 688-694, 421-485; UL 348; Mar 255

Donderdag 22/22 (Naar huis; Num. 10:11 - 36)

Christus zag dat het voor de mens niet mogelijk was om in eigen kracht te overwinnen; daarom kwam Hij persoonlijk van de troon der heerlijkheid, en onderging de test waar Adam faalde. Ten behoeve van de mens weerstond Hij de verzoeken van de vijand, en maakte het voor de mens mogelijk te overwinnen in Zijn naam, door geloof in Hem ...

Het christelijke leven is een leven van voortdurend conflict. Het is een strijd en een mars. Elke daad in gehoorzaamheid, elke daad van zelfverloochening, en elke moedig verdragen beproeving, elke weerstande verleiding, elke bereikte overwinning, is een stap voorwaarts in de mars naar de eeuwige triomf.

Er is hoop voor de mens. Christus zegt: "Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon" Openb. 3:21. Maar laten we nooit vergeten dat de inspanningen die wij in onze eigen kracht hebben geleverd, volkomen waardeloos zijn. Onze sterkte is zwakheid; onze oordeelvaardigheid is dwaasheid. Alleen in de *naam* en de *kracht* van de Overwinnaar kunnen wij overwinnen. Wanneer wij met verleiding geplaagd worden, wanneer onchristelijke verlangens ons willen overmeesteren, laten we dan een ernstig indringend gebed naar de hemelse Vader doen opstijgen, in naam van Christus. Dit zal goddelijke hulp brengen. In de naam van de Verlosser kunnen wij de overwinning krijgen.

Als we de zondigheid van de zonde inzien en we hulpeloos voor het kruis neervallen, om vergiffenis en sterkte vragen, wordt ons gebed gehoord en beantwoord. Zij die hun bede in de naam van Christus aan God voorleggen, zullen nooit afgewezen worden. De Here zegt: „En wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen” Joh. 6:37. „Hij zal Zich naar het gebed van de berooiden wenden.” Psalm 102:17 (KJV). Onze hulp komt van Hem die alle dingen in Zijn handen houdt. De vrede die hij zendt is de verzekering van Zijn liefde voor ons.

Niets kan zo hulpeloos en toch zo onoverwinnelijk zijn als de ziel die zijn 'nietigheid' voelt en zijn vertrouwen geheel en al op de verdiensten van een gekruisigde en opgestane Verlosser stelt. God zal eerder alle engelen uit hemel als hulp naar degene sturen die zich geheel afhankelijk van Christus stelt, dan dat Hij zal toestaan dat die persoon overwonnen wordt.

Als wij Christus als onze Gids aannemen zal Hij ons veilig langs de smalle weg leiden. De weg kan ruw en vol doornen zijn, en de afdaling kan steil en gevaarlijk zijn; er kunnen zowel aan de rechter- als de linkerkant valkuilen zijn; het kan zijn dat we vermoeid naar rust verlangen en toch verder moeten worstelen; of dat we zwak zijn en toch moeten vechten. Maar met Christus als onze Gids zullen wij niet afhaken, maar de hemel bereiken. Christus zelf heeft de ruwe weg vóór ons betreden, en heeft die geëffend voor onze voeten. De weg wordt verlicht door Hem, die Zelf het licht der wereld is. En als wij in Zijn voetstappen volgen, zal het pad steeds helderder stralen tot de volle dag. (Spr. 4:18)

- ST 29 Oct, 1902, al.1, 4-8

- ST 1-12-15; MH 503-508

Vrijdag 23/10 (Onze liefde volkomen gemaakt; 1Joh. 4:15 - 17)

[Rom 5:8, Joh. 4:12-14] „Al wie belijdt, dat Jezus de Zoon van God is – God blijft in hem en hij in God.” De belijdenis waarvan Johannes hier spreekt is niet het resultaat van een geloof dat alleen in naam is, maar het is het resultaat van een blijvend geloof in de levende Verlosser. Het is het resultaat van het geloof dat de reddende zegeningen binnen ons bereik gebracht zijn door het lijden en de dood van Christus, die uit de dood is opgestaan en eeuwig leeft om voor ons bemiddeling te doen. Wij zouden er zeker van moeten zijn dat Jezus onze Verlosser is, en dat het leven niet plezierig zou zijn als Hij ons niet had liefgehad en Zichzelf voor ons gegeven had. Het leven zou ons geen vrede of hoop geven. Wanneer wij het geestelijke leven op de juiste waarde schatten, zullen wij de gemeenschap van het lijden van Christus kiezen. Dan zullen wij onze broeders en zusters liefhebben en ons realiseren dat Christus voor hen stierf.

Het kan niet zijn dat wij van Jezus houden en niet van onze broeders en zusters. „God is liefde” [1Joh. 4:16 – 17]. De waarheid zoals die is in Jezus – de weg naar de hemel die door geloof in Christus, in gehoorzaamheid aan zijn geboden is - is onveranderd. Jezus gaf een volmaakt voorbeeld aan de mensen van wat zij zouden moeten doen en zijn. Hij was zachtmoedig en nederig van hart. Hij was niet bezig zichzelf een naam te maken, maar kwam dichtbij de mens, medeleven tonend voor de zorgen en het verdriet van hen. Zij die Christus in Zijn vernedering en lijden navolgen, zijn deelhebbers aan de goddelijke natuur. Zij maken geen aanspraak op hun goedheid, zij aanvaarden zelfverloochening en het kruis als hun deel van de Here. „Want gelijk Hij is, zijn ook wij in deze wereld” 1Joh 4:17.” O wat een liefde, wat een zelfopofferende liefde toonde de Zoon van God door zulke verheven voorrechten te geven aan hen die Hij kwam redden! ...

„Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit; want de vrees houdt verband met straf en wie vreest, is niet volmaakt in de liefde” 1Joh. 4:18. Dit is een belangrijke verklaring, want er zijn velen die God willen liefhebben en dienen, maar wanneer beproevingen over hen komen, zien zij toch niet de liefde van God daarin, maar de hand van de vijand. Zij rouwen, mopperen en klagen. Maar dit is niet het vrucht van liefde tot God in de ziel. Als wij volmaakte liefde hebben, zullen wij weten dat God er niet op uit is ons te verwonden, maar dat Hij ermee bezig is, te midden van beproevingen, verdriet en pijn, ons volkomen te maken en de kwaliteit van ons geloof te testen. Wanneer wij ophouden ons zorgen te maken over de toekomst, en beginnen te geloven dat God ons liefheeft, en ons alleen maar goed wil doen, dan zullen we Hem vertrouwen zoals een kind zijn liefhebbende ouders vertrouwt. Dan zullen onze problemen en kwellingen verdwijnen, en onze wil zal opgaan in de wil van God.

-YI Jan 6, 1898, al.3-5

MB 100-101; SD 193, 119; 2MCP 466-469

Citaten uit de les: DA 652, 653; 422, 425; PP 377

Verdere studie: Ps. 31:3, 32:8, 48:14, 78:52; Isa. 58:10, 11. MB 100, 101

Les 5: 24-30 Oktober - Van klagen naar afvalligheid

De ware christen vereenzelvigd zijn belang met het belang van Christus, draagt het juk van zijn Meester, neemt zijn lasten op, verdraagt zijn schande; maar er komt geen klacht over zijn lippen. -ST Jan 6, 1888, al.10

Sabbat 24/10 (Lichten in de wereld; Filippenzen 2:14,15)

“Doet alles zonder morren of bedenkingen, opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld.” Elke christen is een lichtdrager. “Gij zijt,” zegt Christus tot zijn volgelingen, “het licht der wereld.” Hoewel het werk van het prediken van het evangelie aan de predikant is toevertrouwd, moeten alle leden van de gemeente hun kracht tonen door Christus te vertegenwoordigen in hun leven. De apostel zegt: “Onze brief zijt gij, geschreven in onze harten, kenbaar en leesbaar voor alle mensen.” De vroomheid van de christen vormt de standaard waarnaar de wereld het evangelie beoordeelt.

God ... geeft elke christen een werk te doen. Iedereen heeft zijn speciale taak en iedereen zou een hechte verbinding met God moeten hebben, zodat hij in staat zal zijn om zijn werk verstandig en goed te doen. ... Wij moeten onszelf niet alleen onthouden van morren en redetwisten, maar wij moeten “alle dingen” doen die God en plicht vereisen.

... Door persoonlijke vroomheid en een standvastige manier van leven zullen onze ernstige, oprechte smeekbeden, door God, als scherpe pijlen van de Almachtige zijn om het door zonde verharde hart te doorboren, als scherpe sikkels om een kostbare oogst voor de hemelse schuur binnen te halen...

Het gebod om onberispelijk en onbesmet te zijn, leert ons niet dat wij in een passieve staat mogen blijven. Indien christenen niet hoger streven dan enkel een negatieve deugd, dan mogen wij ons bezorgd afvragen wat er terecht moet komen van hen die Christus en de waarheid niet kennen? Wie zal zijn handen uitstrekken om hen te redden? “Onberispelijk” betekent hier onvervalst, oprecht; het drukt een actieve vroomheid uit. Wij moeten ons licht op anderen laten schijnen, opdat haar heldere stralen heerlijkheid mogen weerspiegelen tot de grote Bron van licht. Onze hemelse Vader is niet een harde meester: Hij vraagt niets meer of minder van iemand dan Hij hem bekwaamheid geeft om te volbrengen. “Aan wie veel gegeven is, van hem zal veel gevraagd worden.” Iedereen heeft ernstig werk voor God te doen. Een ieder aan wie God de gave van verstand heeft gegeven, heeft enige invloed op anderen. Die invloed kan, door de zegen van God, gebruikt worden om zielen te redden.

Wij zullen persoonlijk verantwoordelijk gehouden worden voor het doen van een jota minder dan waarvoor God ons de bekwaamheid heeft gegeven om te doen. Hij meet onze kracht; Hij geeft ons werk wat wij kunnen doen en wat wij moeten doen indien wij ooit de hemelse lof van zijn lippen willen horen: “Wél gedaan, gij goede en getrouwe slaaf.”

-RH Apr 24, 1883, al.1-2, 4-5

PrT 11-4-86; YI 6-7-94, 7-14-98; ST 2-24-88, 4-25-00

Zondag 25/10 (De zonde van ondankbaarheid; Numeri 11)

Toen God zijn volk Israël uit Egypte leidde, was het zijn bedoeling om hen in het land Kanaän te vestigen als een zuiver, gelukkig en gezond volk. Laten we de middelen bekijken waardoor Hij dit tot stand zou brengen. Hij onderwierp hen aan de leerschool van discipline, die, als deze blijmoedig zou zijn doorlopen, zou uitgelopen op het goede voor henzelf en voor hun nageslacht. Hij nam voor een groot deel vlees als voedsel van hen weg. Hij had hen vlees als voedsel gegeven in antwoord op hun geroep, vlak voordat zij de Sinai bereikten, maar het werd slechts voor één dag verstrekt. God had net zo gemakkelijk in vlees kunnen voorzien als in manna, maar er was een beperking op het volk gelegd voor hun eigen bestwil. Het was Zijn bedoeling om hen van voedsel te voorzien dat beter geschikt was voor hun behoeften dan het koortsopwekkende dieet waar velen van hen aan gewend waren geweest in Egypte. De ontaarde eetlust moest in een meer gezonde toestand worden gebracht, opdat zij van het voedsel zouden genieten waarin oorspronkelijk voor de mens was voorzien – de vruchten van de aarde, die God aan Adam en Eva gaf in Eden.

Als zij gewillig waren geweest om hun eetlust te bedwingen in gehoorzaamheid aan Zijn beperkingen, dan zouden onder hen zwakheid en ziekte onbekend zijn geweest. Hun nakomelingen zouden lichamelijke en geestelijke kracht hebben bezeten. Zij zouden een duidelijk begrip van waarheid en plicht, helder onderscheid, en een gezond oordeel hebben gehad. Maar zij waren ongewillig om zich aan Gods eisen te onderwerpen en zij schoten tekort om de standaard te bereiken die Hij hen had voorgehouden en de zegeningen te ontvangen die de hunne hadden kunnen zijn. Zij morden over de beperkingen van God, en verlangden naar de vleespotten van Egypte. God stond hun het vlees toe, maar het bleek een vloek voor hen te zijn.

Steeds weer opnieuw is mij getoond dat God tracht om ons terug te brengen, stap voor stap, naar Zijn oorspronkelijke bedoeling – dat de mens zou leven van de natuurlijke producten van de

aarde. Vlees eten zal uiteindelijk helemaal ophouden onder diegenen die de komst van de Here verwachten; het vlees zal niet langer deel uitmaken van hun dieet...

Onze eet- en drinkgewoontes laten zien of wij van de wereld zijn of onder hen behoren die de Here door Zijn machtige kapmes van waarheid gescheiden heeft van de wereld. Dit is Zijn bijzonder volk, ijverig in goede werken. God heeft in Zijn woord gesproken. Er zijn talloze naar aanleiding van het verhaal van Daniël en zijn drie vrienden. God heeft gesproken in de geschiedenis van de kinderen van Israël, aan wie Hij een dieet van vlees trachtte te onthouden voor hun eigen bestwil. Hij voedde hen met brood uit de Hemel; "De mens at engelenbrood." ... zij verlangden naar de vleespotten, en daarin deden ze precies zoals velen in onze tijd hebben gedaan.

ST 8-12-80; PC 1; PP 378-382; 1SP 281-284

Maandag 26/10 (Druk op de leiders; Numeri 11:4,10-17,20-23)

Allen die zich voorgenomen hebben om God te dienen zullen trachten om zijn wil te kennen en te doen, wat het hen ook zal kosten. De ware dienstknechten van God zullen openbaar worden door hun gewillige gehoorzaamheid aan alle geboden van hun Meester. Zij zullen niet morren en op de wet vitten, maar zij zullen door woord en daad verklaren: "Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar." In het gehoorzamen aan de wet, doen zij wat welgevallig is in de ogen van de Hemel en al de beloften van het woord van God zijn plechtig beloofd voor de ondersteuning van de getrouwen en gehoorzamen. Zij mogen hoop hebben op zijn genade, bouwen op zijn onveranderlijke raad, de verlangens van hun harten verkrijgen, omdat hun wil aan de zijde van Gods wil is geplaatst. Het is hun voedsel om de wil van God te doen en zijn werk te volbrengen. De poorten van de eeuwige stad zullen opengaan voor de natie die de waarheid heeft bewaard. De dienstknechten van God zullen eten van de boom des levens, en zich verheugen in de onuitputtelijke rijkdommen van de eeuwigheid.

Wat een verbazingwekkende welwillendheid van God dat Hij voorwaarden maakt voor het in ere herstellen van de opstandige mens tot Zijn goddelijke gunst! Och, dat de genade van God toch niet te licht wordt geacht! Och, dat wij toch de verdraagzaamheid van de grote God van het universum mochten waarderen, ons onderwerpen aan zijn eisen en de grote beloning ontvangen die Hij beloofd heeft aan diegenen die Hem liefhebben! Zouden wij niet vanuit nederige en dankbare harten onze diensten aan Hem moeten aanbieden, die "de wereld zo heeft liefgehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe?" Wij mogen zonen van God worden, de erfgenamen van een eeuwige erfenis, deelhebbers aan de goddelijke natuur, koningen en priesters voor God. De meest verheven voorrechten worden aangeboden aan de gehoorzamen. Zullen wij ons afkeren in opstandigheid en ongeloof, en voorstellen om terug te keren naar Egypte? Nooit! Onze mars moet vooruitgaan, naar het hemelse Kanaän. Elke stap zou van geloof tot een groter geloof moeten zijn, van gehoorzaamheid tot een meer volmaakte gehoorzaamheid, van licht tot een helderder licht; want "het pad der rechtvaardigen is als het glanzende morgenlicht, dat steeds helderder straalt tot de volle dag."

Wij zijn het Israël dat God aan het uitleiden is uit de dwalingen van de wereld in deze laatste dagen, om door elk woord te leven dat uit Zijn mond komt. De waarheid voor deze tijd zal niet tekortschieten om de ziel te heiligen die de liefde daarvoor ontvangt en het vanuit het hart gehoorzaamt. Het zal ons in staat stellen om iedere zonde die ons zo licht in de weg staat te overwinnen, en elke moeilijkheid in onze opgaande mars te overkomen. Wij kunnen rennen en niet moe worden, lopen en niet verzwakken.

-ST Jan 6, 1888, al.5-7

ST 1-6-88

Dinsdag 27/10 (Hatelijkheden in de familie; Numeri 12)

De gewoonte om anderen te oordelen is algemeen, ja, het is bijna universeel, zelfs onder hen die beweren christenen te zijn. Velen beschouwen het als een teken van hoger onderscheidingsvermogen om de motieven van anderen te bekritisieren. Maar in het licht van de woorden van de Heiland is het een zeer ernstige zaak om zo elkaar te veroordelen. De wijsheid die ten toon wordt gespreid in het onderscheiden van de smetten op het karakter van anderen is dat wat de apostel Jacobus beschrijft als: "niet de wijsheid, die van boven komt, maar zij is aards, ongeestelijk, duivels."

Wanneer iemand door zijn woorden of daden gelegenheid geeft voor een ongunstig oordeel, moeten de gevolgen op zijn eigen ziel komen. "Wat een man zaait, zal hij ook oogsten". ... Wanneer iemand erg vrijpostig is om anderen te bekritisieren en te trachten hen te verbeteren, is het vaak zo dat hijzelf fouten heeft, waarvan hij zich helemaal niet bewust is en die veel erger zijn dan die hij veroordeelt in anderen. En wanneer hij dus anderen probeert te verbeteren, kunnen zijn pogingen veel meer kwaad dan goed doen. Des te meer wanneer hij op de rechterstoel zit om te bekritisieren en te veroordelen!

Als mensen zichzelf zouden zien zoals God hen ziet, dan zouden zij zulk een besef van hun eigen zwakheden en tekortkomingen hebben en dan zouden ze zulk een werk voor zichzelf zien, en zij zouden zulk een besef van hun eigen behoefte aan de lankmoedige genade van God... dat zij geen enkele neiging zouden hebben om anderen te oordelen of te veroordelen...

Hij die tot de discipelen sprak op de berg is dezelfde die tot Mozes, Aäron en Mirjam sprak, en de uiterlijke tekenen van zijn ongenoegen op Miriam liet rusten vanwege haar bestraffing van iemand door wie God verkozen had om zijn wil mede te delen. God had de last van zijn werk op Mozes gelegd, en toen anderen zich aanmatigden om de last van hun bestraffing en veroordeling op hem te plaatsen, verklaarde de Here hen schuldig aan een grove zonde. Hij oordeelde en veroordeelde haar, die zijn dienstknecht zo onrechtvaardig geoordeeld en veroordeeld had. Hij, voor wie de harten van alle mensen als een open boek zijn, las de verborgen motieven. Hij zag dat het hart melaats was met zonde, en Hij maakte dat de plaag van het hart geopenbaard werd in het vreselijke oordeel van de lichamelijke melaatsheid. Net zoals melaatsheid een zekere dood betekende als het werd toegestaan om de natuurlijke weg te gaan, zo zou de melaatsheid van de zonde de ziel vernietigen tenzij de zondaar de genezing van Gods genade ontving.

Daar wij het hart van anderen niet kunnen lezen, laat ons voorzichtig zijn in het toeschrijven van verkeerde motieven van wie dan ook, opdat wij onszelf niet betrokken zouden vinden in een schuld zoals die van Miriam – het veroordelen van diegenen die de Here onderwijst en leidt – en op die manier de bestraffing van God over onszelf afroepen.

-ST Mar 14, 1892, al.2-4, 8-9

RH 7-18-93, 7-25-93, 8-14-00, 10-3-93; ST 8-19-80; 1SP 285-288

Woensdag 28-10 (Aan de grens; Deuteronomium 1:19-23; Numeri 13)

Wij leven in een tijd van beproeving, een tijd van genade, een tijd van toetsing. God toetst zijn volk om te zien of Hij voor hen kan werken. Hij kan niet voor hen werken, wanneer zij hun harten open stellen voor prikkels van de vijand. Hij kan niet met hen samenwerken wanneer zij op mensen vertrouwen in plaats van op Jezus te zien en zich te verheugen in Zijn goedheid en Zijn liefde. Hij wil van ons een volk maken waardoor Hij zijn genade kan openbaren en Hij zal dit doen als wij Hem maar de gelegenheid geven, als wij de vensters van de ziel naar de hemel openen en sluiten naar de aarde, naar menselijke gespuis, naar morren, klagen en vitten...

"Verder sprak de Here tot Mozes en Aäron: Hoelang zal het duren dat deze boze vergadering tegen Mij blijft morren? Het gemor dat de Israëlieten tegen Mij uiten, heb ik gehoord." Zij die vandaag tegen Gods uitverkoren werktuigen morren, het vertrouwen van het volk in hen verzwakken, doen hetzelfde werk dat de kinderen van Israël deden. De Here hoort... elk woord dat afbreuk doet aan de invloed van hen die Hij gebruikt om de waarheid te verkondigen, die een volk moet voorbereiden om staande te blijven in de laatste dagen...

Broeders en zusters, ik weet door het licht dat mij gegeven is, dat indien het volk van God een levende verbintenis met Hem zou hebben bewaard, als zij Zijn Woord zouden hebben gehoorzaamd, zouden zij vandaag in het hemelse Kanaän zijn. Och, hoe verdrietig maakt het mij om de weg voor ons toegesloten te zien, en te weten dat het steeds moeilijker zal worden om de boodschap bij de mensen te brengen! Wij hebben nog niet een honderdste deel van het evangeliewerk gedaan dat God van ons vraagt om onder onze burens en vrienden te doen. In elke stad in dit land zijn er diegenen die de waarheid niet kennen. Er zijn vele nieuwe velden waar wij de grond moeten ploegen en het zaad moeten zaaien. God zegt tegen ons: "Roep luidkeels, houdt niet in, verhef uw stem als een bazuin en maak mijn volk zijn overtreding bekend en het huis van Jakob zijn zonden." Wij moeten aan de mannen en de vrouwen van de wereld bekendmaken wat de toets van God is, dat indien zij willen, zij het merkteken van het pausdom kunnen weigeren...

Wanneer we zien wat God voor ons wil en kan doen, wanneer we weten dat Zijn gemeente het hoogste voorwerp van Zijn liefde in deze wereld is, waarom zijn wij dan niet gewillig om Zijn Woord te geloven? De machten van de duisternis zullen ons aanvallen, maar wij hebben een God die boven alles is. Hij kan voor Zijn volk zorgen. Hij kan een schuilplaats voor Zijn volk maken waar zij zich ook bevinden. Wat Hij wil dat wij doen, is te staan waar Hij Zijn heerlijkheid door ons kan openbaren, opdat het bekend mag worden dat er een God is in Israël, en dat Hij Zijn kracht zal tonen ten behoeve van Zijn volk.

GCB 3-30-03; RH 6-2-85; 4T 150-153; 15MR 290-291; PH068 25-29

Donderdag 29/10 (Terug naar Egypte; Numeri 14)

Deze geschiedenis heeft een toepassing op ons als een volk. De taferelen van lafhartig klagen en terugtrekken van handelen, terwijl er gevaren tegemoet moeten worden getreden, spelen zich nu opnieuw af onder ons. Er wordt dezelfde ongewilligheid ten toon gespreid om op getrouwe berichten en waarachtige raad acht te slaan als in de dagen van Kaleb en Jozua. De dienstknechten van God, die de lasten voor Zijn zaak dragen, en strenge zelfverloochening toepassen en ontberingen lijden, alleen maar om zijn volk te helpen, worden nu zelden meer gewaardeerd dan toen.

Het oude Israël werd herhaaldelijk getoetst en te licht bevonden. Slechts weinigen ontvingen de betrouwbare waarschuwingen die hen door God werden gegeven. Duisternis en ongelooft nemen niet af naarmate we de tijd van de wederkomst van Christus naderen. Waarheid wordt steeds minder aangenaam voor de vleeselijk gezindten; hun harten zijn traag om te geloven en langzaam om zich te bekeren. De dienstknechten van God zouden wel ontmoedigd kunnen worden, als er niet de voortdurende bewijzen waren die hun Meester hen geeft van Zijn wijsheid en bijstand. De Here heeft lang geduld gehad met zijn volk. Hij heeft hun de afdwalingen vergeven en op hen gewacht om Hem

een plaats te geven in hun harten; maar verkeerde gedachten, jaloersheid, en wantrouwen hebben Hem verdreven.

Er is een grondige bekering noodzakelijk onder hen die belijden de waarheid te geloven, opdat zij Jezus zouden volgen en de wil van God gehoorzamen; niet een onderwerping die uit de omstandigheden voortkomt zoals bij de doodsbangen Israëlieten, toen de kracht van de Oneindige aan hen werd geopenbaard, maar een diepe, hartgrondige bekering en verzaking van zonde. Diegenen die slechts half bekeerd zijn, zijn als een boom waarvan de takken aan de kant van de waarheid hangen, maar waarvan de wortels, vast geworteld in de aarde, uitschieten naar de onvruchtbare aarde van de wereld. Jezus zoekt tevergeefs naar vruchten aan haar takken; Hij vindt niets anders dan bladeren.

Duizenden zouden de waarheid aanvaarden, als zij dit konden doen zonder zelfverloochening; maar dit soort mensen zou nooit de zaak van God kunnen opbouwen. Zij zouden nooit de vijand, dat is de wereld, de eigen liefde en de begeerte des vlezes, moedig tegemoet kunnen treden, terwijl ze op hun goddelijke Leider vertrouwen om hen de overwinning te geven... Onze kerken lijden aan een tekort aan arbeiders. De wereld is ons werkterrein. Zendelingen zijn nodig in steden en dorpen, die nog vaster gebonden zijn door afgoderij dan de heidenen van het Oosten, die nog nooit het licht van de waarheid hebben gezien. De ware zendingsgeest heeft de kerken verlaten die zulk een hoge belijdenis hebben; hun harten branden niet langer met liefde voor zielen, en een verlangen om hen in de kudde van Christus te leiden. Wij hebben ernstige arbeiders nodig. Zijn er geen die beantwoorden aan de oproep die uit elke richting wordt gehoord: "Kom hierheen en help ons"?

-RH June 2, 1885, al.19-22

RH 5-20-02; YI 4-23-03

Vrijdag 30/10 (Een hart dat wil gehoorzamen; Deuteronomium 5: 29. 6:2)

Het is volstrekt noodzakelijk voor ons eeuwig welzijn om meer van God te weten; want liefde voor God hangt af van een begrip van Zijn goedheid, Zijn voortreffelijkheid en een kennis van Zijn wil. Het vereist een waardering van Zijn karakter. Zijn wet is een afschrift van Zijn karakter en Hij roept ons op om deze wet te gehoorzamen. God vraagt om een volledige overgave van ons gehele wezen. "Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben," is het eerste grote gebod, en op dit gebod rusten al de anderen. Dit is de essentie van alle gehoorzaamheid. Laten diegenen die belijden dat zij christenen zijn, eraan denken dat belijdenis hen niet zal redden. Het leven dat Christus alleen kan geven, wordt alleen gegeven op voorwaarde van gehoorzaamheid, een gehoorzaamheid die de gehele mens omvat, geest, hart, ziel en kracht. Dit is ware heiliging. "Doe dit en gij zult leven," is de enigen echte definitie van heiliging...

Christus stelde de eisen van Gods wet met grote kracht en helderheid voor, maar velen van Zijn toehoorders keerden zich af, zorgeloos en onverschillig. En nu prediken Gods gezanten het Woord van de hemel is neergedaald met kracht, maar er wordt op de geest van velen geen blijvende indruk gemaakt. De boodschappen door God gegeven worden niet ontvangen en in de praktijk gebracht. Men denkt dat het niet nodig is om de beheersende kracht van God in de dagelijkse en voortdurende verrichtingen des levens te brengen. God wordt niet gekend door een proefondervindelijke kennis en daarom kan Hij hen niet omgeven met de werkelijkheid van de onzichtbare wereld. De eeuwige beloning van de rechtvaardigen maakt geen indruk op hun geest. De grote dag des Heren, die zo dichtbij is, maakt geen ongerustheid of vreugde wakker in hun harten. Zij hebben een vorm van godsvrucht, maar niet de kracht van de waarheid. Geheel vervuld van zichzelf, kan niets hen helpen totdat zij hun ware toestand beseffen...

Ons eeuwige welzijn hangt af van onze gehoorzaamheid aan God, en om die reden zouden wij het tot ons doel moeten maken om Hem zeer ernstig te zoeken, opdat wij een kennis van Hem verkrijgen. Dit moet onze eerste overweging zijn. Al het andere moet de tweede plaats innemen ten opzichte van dit streven. Het Woord dat onze gids is verklaart: "Zoekt eerst het koninkrijk der hemelen en al deze dingen zullen u geschonken worden." Daar wij beseffen dat al de machten van de geest, ziel en kracht aan God gegeven moeten worden, opdat Hij onze vermogens zou gebruiken tot Zijn heerlijkheid, en hen op deze manier ook zou vermeerderen, laat ons daarom Zijn Woord ernstig en ijverig onderzoeken om onze plicht te kennen ten opzichte van onze Schepper. Op die manier mogen wij weten dat God niets eist zonder overvloedig voorzieningen te treffen voor de vervulling van die eisen. Door de verlossende kracht van Christus, kan de mens alles tot stand brengen wat God van hem eist.

-ST Aug 2, 1899, al.2, 4, 8

Citaten uit de Les: PP 390

Verdere studie: PP 376-394

Les 6: 31 oktober-6 november - Vooruit plannen

Wij mogen allen gerust zijn in de zekerheid dat wat de liefde van God ook bedacht heeft ten behoeve van de mens, dit zal worden uitgevoerd. -ST Apr 7, 1898, al.9

Sabbat 31/10 (Ons hedendaagse gevaar; Ezechiël 20: 18, 19)

De Here stelde zijn volk vaak op de proef om te zien of zij geloof in Hem zouden hebben. Hij stond toe dat de aanvoer van water ophield, opdat zij terug zouden denken aan hun verlossing in het verleden en ertoe gebracht zouden worden om hun vertrouwen op God te stellen. Maar hun voortdurende zegeningen, waarvoor zij steeds dankbaarder hadden moeten zijn, leidden hen ertoe om hun afhankelijkheid te vergeten. Zodra hun aanvoer van water ophield, verloren zij God uit het oog, en beschuldigden zij Mozes als de oorzaak van hun ellende. In plaats van op God te vertrouwen, die zo lang en zo overvloedig in hun behoeften had voorzien, verzamelden zij zich tegen Mozes en Aaron en verbitterd scholden zij op hen, omdat zij hen uit Egypte hadden gebracht. Och, hoe gemakkelijk komt dit ongeloof tot leven! Dit is ook het hedendaagse gevaar. Het volk van God moet voortdurend over hun harten waken, opdat zij niet toestaan dat satan zich tussen hen en God plaatst.

God heeft een conflict met de bewoners van deze wereld. Satan komt tot hen vermomd als een engel des lichts en de meerderheid van de christenen buigen zich onder zijn leiding voor afgodische altaren en aanbidden een onbekende god. Indien de mens altijd het vierde gebod had gehoorzaamd, dan zou er nu geen ongelovige of atheïst in onze wereld zijn geweest. Allen zouden de eer en de kracht van de Schepper erkennen. Hoe ijdel zal de opstand van de mens tegen God zijn! Hij riep de wereld tot aanzijn door Zijn oneindige kracht. Met een woord zou Hij het van mensen kunnen ontdoen en het tot zijn oorspronkelijke staat terug kunnen brengen en met een woord een nieuw soort wezens doen opstaan.

De mens overtrad de wet van God en trotseerde Zijn wil. Deze wet openbaarde aan de wereld de eigenschappen van Gods karakter en geen jota of tittel kon eraan veranderd worden om de mens in zijn gevallen toestand tegemoet te komen. God kon zijn wet niet afschaffen om de mens te redden, want dat zou de overtreding onsterfelijk hebben gemaakt. Maar Hij gaf aan de mens onmiskenbaar bewijs dat Hij van hem hield, en dat gerechtigheid het fundament is van Zijn troon en het bewijs van Zijn liefde. Hij voltrok de straf voor de overtreding, maar Hij stond toe dat het op een plaatsvervanger viel, zelfs zijn eniggeboren Zoon (Johannes 3: 16). In dit wonderbaarlijke geschenk wordt de diepte van de goedheid van God getoond. Hij had de mens zo lief dat Hij, om hen te redden, Zijn Zoon schonk aan de wereld en in dat geschenk gaf Hij de hele hemel. Hij gaf Zichzelf in Zijn Zoon, opdat zondaren een beroepszaak zouden hebben, een tweede kans om hun gehoorzaamheid te tonen. Dit was de enige voorziening die God kon treffen. Op die manier werd in een weg voorzien waardoor zondaren terug konden keren tot hun getrouwheid.

-ST Apr 7, 1898, al.5-7

ST 3-31-98, 2-26-94; RH 5-3-98, 12-1-96, 8-9-98, 6-25-89, 7-6-97; 15MR 288-292

Zondag 1/11 (Dankbaarheid; Numeri 15:1-10, 18-21)

Ons burgerschap is niet in deze wereld. Wij zijn pelgrims en vreemdelingen op aarde, en wij verwachten een stad met fundamenten, waarvan God de bouwmeester en ontwerper is. Christus heeft gezegd: "Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis mijns Vaders zijn vele woningen – anders zou Ik het u gezegd hebben – want Ik ga heen om u plaats te bereiden: en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt waar Ik ben."

De vertroosting van deze woorden is tot in onze tijd gekomen om de harten van de gelovigen in Jezus nu in onze tijd te troosten. Ons gehele wezen zou moeten trillen van dankbaarheid nu wij zulk een hoop hebben. Indien wij medewerkers met Christus zijn en onszelf verloochenen, kunnen wij met God verbonden zijn en genade verkrijgen voor hulp op elk moment dat we het nodig hebben, zodat wij niet te licht bevonden worden wanneer de Verlosser komt om Zijn volk te verlossen. Wij kunnen gereed bevonden worden om veranderd te worden bij de heerlijke verschijning van onze Heer en Heiland...

Broeders en zusters, indien wij tot Christus komen door levend geloof, mogen wij van Hem levenskracht ontvangen. God zij dank, er is een overvloedige voorraad van genade in Hem. Jezus wil dat wij eenvoudig geloof beoefenen, opdat wij zijn kracht mogen hebben. Indien wij slechts de aanraking van geloof geven, dan zal het licht, de heerlijkheid en de kracht van God ons gegeven worden. U zegt dat u in Jezus gelooft en wij hebben het recht om te verwachten dat uw geloof zich zal openbaren in werken van gerechtigheid.

Wij hebben het recht om te verwachten dat u een goede, gezonde ervaring hebt, dat u met verootmoediging van ziel het offer van lof en dankzegging aanbiedt aan Hem, Die rijke zegeningen aan u heeft gegeven. Bent u gewillig om voor de heerlijkheid van God te werken? U zegt: "Ik geloof." Hoe gelooft u? Gelooft u dat Jezus u nu redt? Gelooft u dat u zich de verdiensten van de Heiland toe kunt eigenen? Gelooft u dat u uw hulpeloze ziel op Christus kunt werpen, en dat Zijn gerechtigheid u zal worden toegerekend? Indien u waar geloof hebt, zult u uw afdwalingen en zondigheid belijden.

... Er is een kruis dat gedragen moet worden, als wij Christus volgen. Wij zullen ontdekken dat er een hoge muur is die moet worden beklommen, een ladder om te besteigen, voordat we de eeuwige stad kunnen betreden; maar wanneer wij onze eigen tekortkomingen beseffen en om goddelijke kracht smeken, zal de stem van Jezus tot ons komen, zeggende: "Houd vast aan mijn kracht, zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld." De kracht van Jezus zal toebedeeld worden aan iedere ziel die op een wettige manier streeft naar de overhand. Allen mogen overwinnaars zijn.

-ST June 10, 1889, al.1-2, 5-6

RH 12-23-84, 12-8-96, 9-17-89; PP 351-355; RC 285

Maandag 2/11 (De vreemdeling die in uw steden woont; Galaten 3: 26-29)

In alle bijzonderheden van het leven moeten christenen de beginselen van nauwgezette eerlijkheid volgen. Dit zijn niet de beginselen die in de wereld heersen, want daar is satan de meester en zijn beginselen van misleiding en onderdrukking hebben het overwicht. Maar christenen dienen een andere meester en hun handelwijze moet in God verricht worden. Zij moeten elk verlangen naar zelfzuchtig gewin opzij zetten.

Afwijking van volkomen eerlijkheid in zakelijke overeenkomsten mag voor sommigen als iets kleins zijn, maar zo beschouwt onze Heiland het niet. Zijn woorden zijn op dit punt duidelijk en onomwonden: "Wie in zeer weinig getrouw is, is ook in veel getrouw. En wie in zeer weinig onrechtvaardig is, is ook in veel onrechtvaardig." Iemand die teveel hooi op zijn vork neemt in kleine dingen zal ook teveel hooi op zijn vork nemen in grote zaken wanneer de verzoeking tot hem komt. (Deuteronomium 25: 13,15,16; 24: 14,15,17,19,29)

In elke daad van het leven is de ware christen precies dat wat hij wil dat anderen denken dat hij is. Hij wordt geleid door waarheid en oprechtheid. Hij beraamt niet, daarom heeft hij ook niets te verbergen. Hij kan bekritiseerd worden, hij kan beproefd worden, maar door dit alles schijnt zijn onbuigbare eerlijkheid door als puur goud. Hij is een vriend en weldoener voor allen die met hem verbonden zijn, en zijn naasten hebben vertrouwen in hem, want hij is betrouwbaar. Stelt hij arbeiders te werk om zijn oogst binnen te halen? Hij houdt hun zuurverdiende geld niet achter. Heeft hij middelen die hij niet onmiddellijk nodig heeft? Hij verlicht de behoeften van zijn minder fortuinlijke broeder. Hij tracht niet zijn bezittingen te vergroten door voordeel te halen uit de ongelukkige omstandigheden van zijn naaste. Hij vraagt alleen een eerlijke prijs voor wat hij verkoopt. Indien er mankementen zijn aan de artikelen die worden verkocht, dan vertelt hij het de koper eerlijk, ook al lijkt hij daardoor tegen zijn eigen geldelijke belangen in te werken. ...

In zowel de kleinste als de grootste aangelegenheden van het leven zou de eerste vraag moeten zijn: "Wat is de wil van God?" "Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffers, luisteren beter dan het vette der rammen." Christus roept zijn kinderen op om zichzelf te ontdoen van alle zelfzucht, alle hebzuchtigheid, alle onzuiverheid. "Komt tot Mij" zegt Hij, "en Ik zal u rust geven." Geeft uzelf over aan Mijn opvoeding. Onderwerpt uw wil aan Mijn wil, uw weg aan Mijn weg. Laat uw leven een met Mijn leven zijn. Op die manier zult u schatten verkrijgen die zullen blijven tot in het eeuwige leven.

Ware godsdienst is geen experiment. Het is een werkelijke nabootsing van Christus. God houdt een persoonlijk verslag van iedereen bij en toetst hem aan de hand van de praktische resultaten van zijn werk. Spoedig zal de roep gehoord worden: "Geef rekenschap van uw rentmeesterschap."

-ST Feb 19, 1902, al.1-2, 4-5, 13-14

RH 9-10-89; PH148 7-9

Dinsdag 3/11 (Zonde der onwetendheid; Numeri 15)

"Indien iemand uit het volk des lands zonder opzet zondigt,... zal hij zijn offergave brengen... zo zal de priester over hem verzoening doen, en het zal hem vergeven worden." Dezelfde voorziening was voor de vorst getroffen, en ook voor de priesters. Deze werden, hoewel door God zelf aangesteld voor hun heilige werk, geenszins beschouwd als onfeilbaar. Zij waren voortdurend in gevaar om te zondigen, en ook al zou dit onopzettelijk gedaan worden, dan zou dit toch een zonde zijn in het oog van de Hemel. Hoewel onwetendheid de schuld van de overtreder vermindert, zal het toch niet een afdoende verontschuldiging zijn op de dag des oordeels. De apostel zegt: "Een ieder die Zijn wil, wil doen, zal deze leer kennen." Diegenen die verlangend zijn om de waarheid en de wil van God te kennen, zullen niet in duisternis worden gelaten.

Zielen worden voortdurend overtuigd van zonde. De wet van God wordt tot hun verstand gebracht net zoals dat was bij de apostel Paulus. Hij was zich niet bewust dat hij een overtreder was van de wet, maar hij zegt dat toen het gebod kwam, zonde tot leven kwam en hij stierf. Hij werd gedood door de wet en daarna was hij verzoend met God en ontving hij vergeving door berouw voor zijn overtredingen uit het verleden...

Sommigen zullen zich verdedigen door te zeggen dat zij naar het beste licht dat zij hadden, hebben geleefd en dat zij niet wisten dat zij zondaren waren voor God. Daarom beweren zij dat zij zonder schuld zijn en niets hebben om berouw over te hebben. Maar het woord van God was duidelijk en een ieder die met vroom verlangen begeerde om het te begrijpen, had kunnen weten wat de waarheid was, en omwille van deze zonde van onwetendheid zal God een offer eisen net zoals in de dagen van Mozes – dat is, het offer van een gebroken en berouwvol hart. Wij zouden allen, met de Bijbel in onze handen, de waarheid moeten kennen en in praktijk brengen. Maar sommigen wensen

hun geloof niet te veranderen of hun handelwijze, en redeneren dat indien zij maar eerlijk zijn, zij gered zullen worden. Dezen zullen in groot gevaar zijn van het begaan van de zonde van aanmatiging, van het niet leven overeenkomstig al het licht dat zij hebben. ...

Zonden van onwetendheid vragen niet om verontschuldiging, maar om berouw. Niemand mag zichzelf vleien dat omdat Jezus gestorven is en de schuld voor de mens heeft gedragen, zij niets meer hoeven te doen behalve vergiffenis te aanvaarden zonder berouw te hebben voor de zonden die zij zo lang hebben begaan. Er zijn grenzen aan het geduld van God en de straf voor de overtreding van zijn wet is niet minder zeker omdat het vonnis tegen het kwaad niet snel wordt uitgeoefend. Daar wij in een tijd leven dat vergelding de boze daad niet onmiddellijk volgt, wordt de zonde minder vermeden en de harten van de zonen des mensen zijn vastberaden om kwaad te doen.

-ST July 22, 1880, al.9-10, 12-13

YI 10-1-55; RH 4-8-90, 4-22-62, 8-7-88; ST 4-15-89, 1-2-07; BEcho 4-15-93; 1SM 336-339; LHU 368; FLB 118; RC 123; AG 302; Mar 227

Woensdag 4/11 (Zonden van opstandigheid; Numeri 15: 30-36)

Satan werkt met nooit aflatende volharding en intense kracht om de zogenaamde volgelingen van Christus in zijn gelederen te trekken. Hij werkt "met allerlei verlokkende ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan." Maar satan is niet de enige arbeider door wie het koninkrijk der duisternis wordt onderhouden. Al wie verzoekt tot zondigen, is een verleider. Al wie de grote verleider imiteert, wordt zijn helper. Diegenen die hun invloed verlenen om een kwaad werk te ondersteunen, doen het slavenwerk van satan...

De kerk heeft waarschuwing op waarschuwing ontvangen. De plichten en gevaren voor Gods volk zij duidelijk geopenbaard. Maar het wereldse element is te sterk voor hen gebleken. Gewoonten, gebruiken, en de mode, die de ziel van God afleiden, hebben jarenlang hoe langer hoe meer ingang gevonden, de waarschuwingen van de Heilige Geest ten spijt, totdat hun eigen wegen uiteindelijk goed in hun eigen ogen werden en de stem van de Heilige Geest nauwelijks meer werd gehoord. Niemand kan weten hoe ver hij zal gaan in de zonde wanneer hij zichzelf eenmaal heeft overgegeven aan de macht van de grote misleider. Satan nam bezit van Judas Iskariot en bewoog hem om zijn Here te verraden. Satan bracht Ananias en Safira ertoe om tegen de Heilige Geest te liegen...

Broeders en zusters, ik smeed u nu "Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf." Het vasthouden van de warmte en zuiverheid van christelijke liefde vereist een voortdurende aanvoer van de genade van Christus. Heeft u elk middel benut opdat uw "liefde steeds zal toenemen," opdat u alle dingen zult goedkeuren die uitnemend zijn, en vervuld zult zijn met de vruchten der gerechtigheid, die door Jezus Christus zijn, tot eer en lof van God?...

In deze tijd van strijd en beproeving hebben wij alle steun en vertroosting nodig die wij kunnen verkrijgen uit rechtvaardige beginselen, uit vaste godsdienstige overtuigingen, uit de blijvende verzekering van de liefde van Christus, en uit een rijke ervaring in goddelijke dingen. Wij zullen de volle wasdom van mannen en vrouwen in Christus alleen bereiken als het gevolg van een bestendige groei in genade.

Och, wat kan ik zeggen om blinde ogen te openen, het geestelijk begrip te verlichten! Zonde moet gekruisigd worden. Er moet een volledige geestelijke vernieuwing bewerkt worden door de Heilige Geest. Wij moeten de liefde van God bezitten, met levend, blijvend geloof. Dit is het goud dat in het vuur beproefd is. Wij kunnen het alleen van Christus verkrijgen. Elke oprechte en ernstige onderzoeker zal deelhebber worden aan de goddelijke natuur. Zijn ziel zal vervuld zijn met dat intense verlangen om de volheid van die liefde te kennen die de kennis te boven gaat; en terwijl hij voortgaat in het goddelijke leven zal hij beter in staat zijn om de verheven en veredelende waarheden te bevatten van het woord van God, totdat hij door te aanschouwen veranderd wordt en in staat is het beeld van de Verlosser te weerspiegelen.

-5T 102-105

ST 9-14-82, 9-16-80, 4-30-96, 7-1-03, 12-30-80; PP 408-410

Donderdag 5/11 (Blauwe gedenkkwasten; Numeri 15: 38-41)

Ik werd verwezen naar Numeri 15: 38-41: "Spreek tot de Israëlieten en zeg tot hen, dat zij zich gedenkkwasten maken aan de hoeken van hun klederen, van geslacht tot geslacht,...". Hier geeft God een uitdrukkelijk bevel voor een eenvoudige schikking van de kleding van de Israëlieten met de bedoeling om hen te onderscheiden van de afgodische naties om hen heen. Wanneer zij dan op hun eigenaardigheid in kleding zagen, moesten zij eraan denken dat zij Gods gebodenhoudend volk waren, en dat Hij op een wonderlijke manier gewerkt had om hen uit Egyptische slavernij te brengen om Hem te dienen, om een heilig volk te zijn voor Hem. Zij mochten niet hun eigen verlangens dienen, of de afgodische naties om hen heen nabootsen, maar moesten een onderscheiden, apart volk blijven, opdat allen die het zagen zouden zeggen: Dit zijn zij die God uit het land Egypte heeft gebracht, die de wet van de Tien Geboden bewaren. Een Israëliet moest als zodanig herkend worden zodra men hem zag, omdat God door eenvoudige middelen hem als aan Hem toebehorend onderscheidde.

Het bevel van God aan de Israëlieten om een blauwpuur draad in hun kleding te verwerken had geen directe invloed op hun gezondheid, maar alleen wanneer God hun zou zegenen door gehoorzaamheid, en de draad zou hen de hoge eisen van Jehova in gedachten houden en hen

weerhouden om zich met andere naties te vermengen, zich te verenigen met hen in hun dronken feesten en varkensvlees te eten en luxe voedsel, dat schadelijk is voor de gezondheid. God wil nu dat zijn volk de reform kleding draagt, niet alleen om hen van de wereld te onderscheiden als Zijn "bijzonder volk", maar ook omdat de reform kleding essentieel is voor lichamelijke en geestelijke gezondheid. Gods volk heeft, voor een groot deel, haar bijzonderheid verloren, en langzaam het voorbeeld van de wereld gevolgd, en zich met hen vermengd, totdat zij in veel opzichten geworden zijn zoals zij. Dit behaagt God niet. Hij instrueert hen, zoals Hij de Israëlieten vroeger instrueerde, om uit de wereld te komen en al hun afgodische praktijken te verzaken, niet hun eigen hart te volgen (want hun harten zijn onheilig) of hun eigen ogen, die hen ertoe hebben gebracht God te verlaten en zich te verbinden met de wereld...

Wij wensen niet iets te bedenken dat een kruis zou betekenen; maar indien God ons een kruis voorhoudt, dan moeten wij dat opgewekt dragen. In het aanvaarden van het kruis zijn wij onderscheiden van de wereld, die ons niet liefheeft en onze bijzonderheid belachelijk maakt. Christus werd door de wereld gehaat omdat Hij niet van de wereld was. Kunnen zijn volgelingen verwachten dat het hun beter zal vergaan dan hun Meester? ... (1 Korintiërs 1: 18). "Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus, door wie de wereld mij gekruisigd is en ik de wereld" (Galaten 6: 14).

-1T 524-525

ST 3-9-88; RH 3-10-91; Messenger 6-7-93; GC 648-652; PP 63-65; PH123 60-63; HP 37

Vrijdag 6/11 (De hoogste plaats; Matteüs 11:28-30)

"De Zoon des mensen kwam niet om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen." "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij. Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder die zijn leven verloren heeft om Mijnentwil, die zal het vinden."

Wij hebben een boodschap aan de wereld te brengen en van iedereen die verbonden is met het werk van God, wordt gevraagd om een lastendrager te zijn. Vele zogenaamde christenen zijn te lang egocentrisch geweest. Zij zijn zelfgenoegzaam geweest, en zonder een levende verbinding met God, en zij begrijpen hun behoeften niet. Wij willen nu iedereen aansporen om de Gave van God te begrijpen, en van Hem levend water te vragen, opdat Hij in u een bron van levend water zal zijn die ontspringt tot eeuwig leven. Dan zult u anderen verkwikken; dan zult u niet bezorgd zijn om de hoogste plaats te hebben. U zult geen vleselijke ambitie hebben om door te dringen en te verdringen om in de aandacht te komen, en ambitieus te zijn voor de hoogste positie, maar u zult beseffen dat uw hoogste plaats is aan de voeten van de grote Leraar, om van Hem te leren, die zachtmoedig en nederig van hart is. U zult beseffen dat uw aandeel is om Jezus te aanschouwen, zijn volmaaktheden te overdenken, over Hem te spreken, en uw harten te laten branden met de liefde voor God. Dan zult u de zachtmoedigheid en nederigheid van hart van Christus bezitten. Dan zult u in een positie zijn om naar de woorden van waarheid te luisteren, en daar baat bij te vinden, want u zult dan de waarheid in de praktijk brengen en anderen ook de waarheid onderwijzen zoals die is in Jezus...

Maar wij verloochenen Jezus als diegene die de zonden der wereld wegneemt, als wij niet, na het aanvaarden van de waarheid, aan de wereld de heiligende gevolgen van de waarheid in onze eigen karkaters openbaren. Indien wij geen betere mannen en vrouwen zijn, als wij niet vriendelijker en meer medelijdend zijn, meer voorkomend, voller van tederheid en liefde; als wij niet aan anderen de liefde laten zien, die Jezus naar de wereld bracht op zijn missie van genade, dan zijn wij geen getuigen voor de wereld van de kracht van Jezus Christus. Jezus leefde niet voor zijn eigen genoegen. Hij gaf zichzelf als een levend, verterend offer voor het welzijn van anderen. Hij kwam om te verheffen, te veredelen, en een ieder gelukkig te maken met wie Hij in contact kwam. Diegenen die Christus aannemen zullen alles wegdoen wat onbeleefd, hard en ruw is en zullen de wellevendheid en vriendelijkheid die in Jezus woonde openbaren, omdat Christus in het hart woont door het geloof. Christus was het licht dat in de duisternis schijnt, en zijn volgelingen moeten het licht der wereld zijn.

-YI Jan 3, 1895, al.1-2, 5

ST 11-28-92; AG 277

Citaten uit de les: SC 64

Verdere studie: DA 347

God zal geen middel rechtvaardigen waardoor de mens in de minste mate over zijn medemens zal regeren of hem zal onderdrukken. De enige hoop voor de gevallen mens is naar Jezus te kijken, en Hem te ontvangen als enige Verlosser. - PM 139

Sabbat 7/11 (De Geest van eigengerechtigheid; Spreuken 16:18)

In Zijn gelijkenissen gaf de Heer lessen, die altijd vers in het geheugen moesten blijven. Hij zag dat de zwakheid, de vloek van de gemeente, een geest van eigengerechtigheid zou zijn, die de mensen ertoe zou brengen om te denken dat zij iets konden doen waardoor zij recht op een plaats in het koninkrijk van de hemel zouden kunnen verdienen. Hij zag dat zij dachten dat als zij een bepaalde mate van goedheid hadden bereikt, bepaalde vooruitgang hebben geboekt, de Heer zou binnen komen en hen zou helpen, maar dat er op deze wijze een overvloed van het eigen-ik en heel weinig van Jezus zou zijn. Velen wie maar weinig vooruitgang hebben geboekt, zijn opgeblazen, streven naar gevele, jaloers als zij niet beschouwd worden als de eerste en voornaamste, en zij koesteren een gevoel van superioriteit over anderen. Maar het zullen hen zijn, die in de grootste nederigheid werken, die vol dankbaarheid aan God zijn, bij wie principe verweven is in alles wat zij doen, dat hun werk tot een liefelijke geur maakt zoals het offer van Abel, dat door de hemel als kostbaar aanvaard werd. Hij die bescheiden is, die vertrouwt als een klein kind, is degene naar wie God zal omkijken. [Jesaja 57:15] De versiering van een zachtmoedige en stille geest is van grote waarde in de ogen van God. ...

Jezus zegt: "Ik ben uw schild; uw loon zal zeer groot zijn" (Gen 15:1) Alles wat ik kan geven, zowel de eerste al de laatste, is mezelf. Als iemand voor iets anders dan de glorie van de Heer heeft gewerkt, zal hij teleurgesteld zijn bij het krijgen van zijn beloning. Het ontvangen van de stuiver door de arbeiders vertegenwoordigt het karakter dat God aan Zijn volgelingen zal geven. Wij moeten de eeuwige werkelijkheid voor ogen houden, en ons geestelijk inzicht helder houden. Want alleen degenen die Christus aanschouwen, zullen veranderd worden naar Zijn beeld van glorie tot glorie door de Geest van de Heer. Allen, die leerzaam zijn, allen die nederig zijn, allen die uit liefde dienen, zijn als spiegels die gepoetst worden om het goddelijke beeld perfecter te laten weerschijnen. Hun zielen zullen gereinigd worden, hun ideeën zullen breder worden, en hun karakters veranderen volgens de goddelijke gelijkenis. Maar degenen wiens harten hooghartig van trots zijn, die eigengerechtig zijn, vol van nijd, jaloezie en kwade bedoelingen, verzwakken hun capaciteit om te ontvangen wat God voor hen heeft, om te zijn zoals Hij wil dat ze zijn. Ze verduisteren de spiegel, maken de beeltenis donker, ontsieren het schip, zodat het beetje bij beetje minder zegen van God heeft.

- RH 10 juli, 1894, al.1, 7

- ST 1-11-83; IT 704-706; 1888 673-674; PM 139-140; FLB 68; Mar 58

Zondag 8/11 (Nogmaals opstand; Numeri 16:1-3, 12-14)

Wij hebben bewijsmateriaal in Gods woord dat de betrouwbaarheid van Zijn volk erg bedrieglijk was. Er zijn vele voorbeelden waar wat een oprechte ijver scheen te zijn voor de eer van God, t zijn oorsprong had in het onbewaakt laten van de ziel, zodat de vijand in staat was om te verleiden en indruk te maken op het verstand met een vervormd besef van de echte staat der dingen. En wij kunnen dergelijke dingen ook in deze laatste dagen verwachten, omdat de satan nu net zo bezig is als hij in de gemeente van Israël was. De wreedheid en de sterkte van vooroordeel worden niet begrepen. Ofschoon de gemeente het bewijsmateriaal vóór hun gezicht had van de vernietiging van de leiders die in opstand kwamen, werd de macht van verdenking en wantrouwen die in hun zielen was achtergebleven, niet verwijderd. Zij zagen de grond opengaan en de leiders van de opstand in de buik van de aarde verdwijnen. Deze vreselijke gebeurtenis zou hen zeker moeten hebben genezen en hen leiden tot het diepste berouw voor hun belediging van Mozes.

Hier bood de God heel Israël de kans om de zondigheid van hun wegen in te zien en te voelen, en dat zou hen tot berouw en bekentenis moeten hebben geleid. Hij gaf hen die bedrogen waren, een overweldigend bewijs dat zij zondaars waren en dat Zijn dienstknecht Mozes rechtvaardig was. Zij hadden de gelegenheid om één nacht in bezinning door te brengen over de vreselijke Hemelse bezoeking, waarvan zij getuige waren geweest. Maar de reden werd verdraaid. Korach had de opstand aangespoord, en twee honderd vijftig prinsen hadden zich bij hem aangesloten in het verspreiden van het voorwendsel. Heel de gemeente werd, in grotere of mindere mate, beïnvloed door de heersende jaloersheid, verdachtmakingen en haat tegen Mozes, die het ongenoegen van God op een vreselijk duidelijke manier hadden gebracht. Maar toch toont onze goedgunstige God Zichzelf als een God van rechtvaardigheid en genade. Hij maakte een onderscheid tussen de aanstichters – de leiders in opstand -en hen die waren bedrogen of misleid. Hij had medelijden met de onwetendheid en de dwaasheid van hen die bedrogen waren. ...

Het is nauwelijks mogelijk voor mensen om een grotere belediging aan God aan te bieden dan om de hulp die Hij heeft benoemd om hen te leiden te verachten en te verwerpen. Zij hadden niet alleen dit gedaan, maar zich voorgenomen om zowel Mozes als Aaron te doden. Deze mensen zijn door vrees voor vernietiging gevluht van de tenten van Korach, Datan, en Abiram; maar hun opstand was niet genezen. Zij waren niet in verdriet en wanhoop wegens hun schuld. Zij voelden het effect niet van een

gewekt, veroordeeld geweten, omdat zij hun kostbaarste voorrechten hadden misbruikt en tegen licht en kennis hadden gezondigd. Wij kunnen hieruit kostbare lessen leren over de lankmoedigheid Jezus, de Engel die de Hebreërs in de wildernis voorging.

- 4aSG 36-37; Pp 403-405; 3T 353-361; 1SP 296-303

Maandag 9/11 (Als de Heer iets nieuws geschapen heeft; Numeri 16:4 - 11, 15-35)

Hier vinden wij een opvallend bewijs van de blindheid die het menselijke verstand, dat zich van het licht en getuigenis terugtrekt, zal omringen. Hier zien wij de sterkte van gevestigde opstand, en hoe moeilijk het is om het te bedwingen. Zeker, de Hebreërs hadden het meest overtuigende bewijs van de vernietiging van mannen, die hen hadden bedrogen; maar toch stonden zij overmoedig en uitdagend, en beschuldigden Mozes en Aaron van het doden van goede en heilige mensen. "Voorwaar, weerspanningheid is zonde der toverij en ongezeggenheid is afgoderij en dienen van terafim ..." (1 Sam.15:23) ...

De apostel Paul verklaart ronduit dat de ervaring van de Israëlieten tijdens hun reizen zijn geregistreerd als voorbeeld voor hen, die in deze tijd van de wereld leven, degenen op wie de einden van de wereld zijn gekomen. Wij zijn van mening dat onze gevaren geenszins minder zijn dan die van de Hebreërs, maar groter. Er zullen verleidingen tot jaloezie en morren zijn, en er zal openlijke opstand zijn, zoals er van oud Israël zijn geregistreerd. Er zal altijd een geest opkomen tegen de berisping van zonden en het kwade. Maar zal de stem van berisping daarom tot zwijgen worden gebracht? ...

God wil dat Zijn mensen gedisciplineerd worden en in harmonie van handelen worden gebracht, zodat zij met elkaar kunnen omgaan en van een van zin en een van oordeel zullen zijn. Om deze staat van dingen te bewerkstelligen, is er veel te doen. Het vleselijke hart moet worden onderworpen en worden veranderd. De bedoeling van God is dat er altijd een levend getuigenis in de gemeente zal zijn. Het zal noodzakelijk zijn te berispen en te vermanen, en sommigen moeten, als het geval het eist, scherp worden berispt. Wij horen het voorwendsel: "Oh, ik ben zo gevoelig, ik kan niet de minste berisping verdragen!" Als deze personen eerlijk zouden zijn, dan zouden zij zeggen: "Ik ben zo eigenwijs, zo zelfgenoegzaam, zo trots van geest, dat niemand mij mag zeggen wat te doen; Ik zal niet berispt worden. Ik eis het recht van individueel oordeel; Ik heb het recht te geloven en te spreken zoals ik het goed vind." De Heer wil niet dat wij onze individualiteit opgeven. Maar wie is de juiste rechter van hoever deze kwestie van individuele onafhankelijkheid zou moeten worden toegelaten? ...

De geschiedenis van Israëlieten stelt aan ons het grote gevaar van misleiding voor. Velen hebben geen besef van de zondigheid van hun eigen aard, noch van de gunst van vergiffenis. Zij zijn van nature in duisternis, onderworpen aan verleidingen en grote misleiding. Zij zijn verre van God; maar toch hebben zij een groot gevoel van tevredenheid in hun leven, terwijl hun gedrag verafschuwd wordt door God. Deze klasse zal altijd in oorlog zijn met de leiding van de Geest van God, vooral met berispingen. Zij wensen niet verstoord te worden.

- 3T 357-361

- CC 108; 3T 353-361; 1SP 300-303

Dinsdag 10/11 (Gedenktekens; Numeri 16:36 - 40)

Gedenktekens om ons aan Onze Geschiedenis te herinneren. Toen Israël speciale overwinningen beleefde na het verlaten van Egypte, werden de gedenktekens van deze overwinningen bewaard. Mozes en Jozua werden bevolen van God om dit te doen, om herinneringen op te bouwen. Toen de Israëlieten een speciale overwinning over de Filistijnen hadden geboekt, heeft Samuel een herdenkingssteen opgesteld en het Ebenezer genoemd, dat wil zeggen, "Tot hiertoe heeft ons de HERE geholpen" (1 Samuel 7:12).

Oh, waar, als mensen, zijn onze herdenkingsstenen? Waar zijn onze monumentale pijlers opgesteld, pijlers met uitgehouwen letters die het kostbare verhaal van wat God, voor ons heeft gedaan in onze ervaring uitdrukken? Kunnen wij niet, gezien het verleden, kijken op nieuwe beproevingen en verhoogde verbijsteringen –zelfs kwellingen, ontberingen, en verlies- en niet wanhopig worden, maar naar het verleden kijken en zeggen: "Tot hiertoe heeft ons de HERE geholpen" (1 Sam.7:12) Ik zal het beschermen van mijn ziel toevertrouwen aan Hem als een trouwe Schepper. Hij zal dat wat ik aan Hem toevertrouwd heb, bewaren tot die dag. "Uw sterkte moge zijn als uw levensduur, als uw dagen, zo zal uw kracht zijn" (Deut. 33:25).

De omgang van God met Zijn mensen zou vaak moeten worden herhaald. Hoe vaak heeft de Heer de mijlpalen van Zijn handelen met Israel opgericht! Opdat zij hun geschiedenis niet zouden vergeten, heeft God Mozes opgedragen om deze gebeurtenissen in liederen om te zetten, zodat de ouders het aan hun kinderen zouden kunnen onderwijzen. Zij moesten gedenktekens verzamelen en hen zichtbaar opstellen. Het heeft grote moeite gekost om ze te bewaren, zodat wanneer de kinderen over deze dingen zouden vragen, het gehele verhaal zou kunnen worden herhaald. Aldus werd de wonderbaarlijke omgang en de duidelijke goedheid en genade van God in Zijn zorg en de verlossing van Zijn mensen in herinnering gehouden. Wij worden aangemaand om "de dagen van weleer," te gedenken, "toen gij, na verlicht te zijn, zo menigmaal lijden doorworsteld hebt" (Hebr. 10:32). Voor Zijn volk in deze generatie heeft de Heer zich als een wonderwerkende God betoond. De geschiedenis

van het werk van God moet vaak de mensen worden voorgehouden, jong en oud. Wij moeten vaak de verhalen van Gods goedheid vertellen en Hem voor Zijn prachtige werken te prijzen.

De dingen die wijzelf hebben ervaren als zegen van God door Zijn goedgunstige beloften, kunnen wij in de Gedenkzaal hangen, en hetzij rijk of arm, geleerd of ongeletterd, opdat wij kunnen terugkijken en aan deze tekenen van Gods liefde denken. Elk teken van Gods zorg en goedheid en genade zullen als onsterfelijke gedenktekens in de gedenkzaal moeten worden gehangen. God wil Zijn liefde, Zijn beloften geschreven hebben op de tabletten van de het verstand. Bewaak de kostbare openbaringen van God, opdat niet een letter uitgewist of verduisterd zal worden.

- 3SM 320

- ST 9-16-80; 1888 457-459; OHC 135

Woensdag 11/11 (Tussen de Levenden en de Doden; Num. 16:41-50)

Een manifestatie van de goddelijke glorie verscheen in de wolk boven de tabernakel, en de boze menigte werd tegengehouden in hun gekke, aanmatigende koers. Een stem van de ontzettende glorie spreekt Mozes en Aaron aan in dezelfde woorden die hen de dag ervoor bevolen had, die tot de mensen te richten. "Trekt u terug uit deze vergadering, opdat Ik haar in één ogenblik vertere" (Numeri 16:45).

Mozes voelde niet de schuld van zonde en daarom haastte hij zich niet om de gemeente te verlaten, zodat zij om zouden komen, toen de mensen een dag eerder van de tenten van Korach en zijn aanhang vluchtten. Mozes treuzelde; want hij kon niet instemmen om die enorme grote menigte op te geven om te worden vernietigd, hoewel hij wist dat zij de toorn van God voor hun blijvende opstand verdienden.

Hij wierp zich voor God neer, omdat de mensen geen noodzaak voor vernedering voelen. Hij bemiddelde voor hen, omdat zij geen behoefte voelden om in hun eigen naam te bemiddelen. Mozes typeert hier Christus. In deze vreselijke crisis, vertoont Mozes de ware belangstelling van een herder voor de kudde van zijn zorg. Hij pleitte dat de toorn van een beledigde God niet de mensen van zijn keus volkomen mag vernietigen. Door zijn interventie houdt hij de hand van wraak tegen, dat er niet volledig een eind kwam aan de rebelse ongehoorzaamheid van Israël.

Toen gaf Mozes opdracht aan Aaron om zijn wierookvat te nemen en een boetedoening voor de mensen te doen, want de toorn van God sloeg al toe, en de plaag was al begonnen. Aaron stond met zijn wierookvat, en zwaaide het voor de Heer, terwijl de smeekbeden van Mozes met de rook van de wierook omhoog stegen. Mozes durfde niet op te houden met zijn smeekbeden. Hij greep de sterkte van de engel aan, net zoals Jacob in zijn worstelen, en als Jacob zegevierde hij. Aaron bevond zich tussen de levenden en de doden, toen het goedgunstige antwoord kwam, Ik heb uw gebed gehoord, ik zal niet volledig vernietigen. Opnieuw waren het dezelfde mensen die de gemeente verachten en ter dood wilden brengen, die voor hen pleitten dat het wrekende zwaard van God in de schede werd gestoken, en zondig Israël gespaard bleef. Maar toch was hun Hemeluitdagende aanmatiging niet ongestraft gebleven. Veertien duizend lijken lagen op de grond, een vreselijk bewijs van het oordeel van God tegen gemompel en opstand. De apostel verklaart ronduit dat de ervaring van de Israëlieten op hun rondreizen geregistreerd zijn ten voordele van de degenen op wie de einden van de wereld zijn gekomen. Onze gevaren zijn niet minder dan die van de Hebreërs, maar groter.

- ST 16 Sept., 1880, al.13-16

- ST 9-16-80; RH 10-10-93; 3T 351-361; 1SP 302-303

Donderdag 12/11 (Aarons staf, die bloeide; Numeri 17)

God boog zich in genade neer om het volk van Israël opnieuw een bewijs te geven, een berekend om hun vervormt oordeel te corrigeren. Hij eiste daarom dat elke stam een staf zou nemen, en op de staf de naam van hun stam zouden schrijven. "Maar de naam van Aaron zult gij op de staf van Levi schrijven, want één staf dient voor het hoofd van hun stam. Dan zult gij deze nederleggen in de tent der samenkomst vóór de getuigenis, waar Ik met u pleeg samen te komen. En de man die Ik verkies, diens staf zal bloeien; zo zal Ik het gemor, waarmee de Israëlieten tegen u morren, tot zwijgen brengen, zodat Ik het niet meer hoor" (Numeri 17:3,4). Mozes nu legde de staven neer vóór het aangezicht des HEREN in de tent der getuigenis. Toen Mozes de volgende dag de tent der getuigenis binnenging, zie, de staf van Aäron, voor het huis van Levi, bloeide; het had bloesemknoppen voortgebracht, bloemen gedragen en amandelen doen rijpen. Toen Mozes al de staven van vóór het aangezicht des HEREN tot al de Israëlieten naar buiten bracht, zagen zij het en namen ieder zijn staf. "En de HERE zeide tot Mozes: Breng de staf van Aäron terug vóór de getuigenis, om bewaard te worden tot een teken voor de wederspanningen, zodat gij aan hun gemor een einde maakt en Ik het niet meer hoor, opdat zij niet sterven" (Numeri 17:6-10). Hier heeft God een wonder vervaardigd dat volstond om het klagen van de Israëlieten tot zwijgen te brengen, en dat een bindende verklaring moest zijn dat God het priesterschap op Aaron had gelegd.. Alle opmerkelijke veranderingen in de staf deden zich in één nacht voor, om hen te overtuigen dat God een positief onderscheid had gemaakt positief tussen Aaron en de rest kinderen van Israël. Na dit wonder van goddelijke macht, werd het gezag van het priesterschap niet meer in twijfel getrokken.. Deze prachtige staf werd bewaard om aan de mensen te worden getoond, om hen vaak eraan te herinneren aan het verleden, hen te

verhinderen aan het gemor, en het opnieuw in twijfel trekken van aan wie het priesterschap met recht toebehoorde.

Nadat de kinderen van Israël volledig overtuigd waren van hun fout, in het ten onrechte beschuldigen van Mozes en Aaron zoals zij hadden gedaan, zagen zij hun afgelopen opstand in het ware licht, en zij waren angstig. Zij "hadden tot Mozes gezegd: Zie wij geven de geest, wij komen om, wij komen allen om" (Numeri 17: 12). Zij werden uitvoerig gedwongen om de ongewenste waarheid te geloven, dat het hun lot was om in de wildernis te sterven. Nadat zij geloofden dat het weldegelijk de Heer was die had gezegd dat zij het beloofde land niet zouden ingaan, maar zouden moeten sterven, erkenden zij dat Mozes en Aaron rechtvaardig waren, en dat zij tegen de Heer hadden gezondigd, door in opstand te komen tegen hun gezag.

- 1SP 305-306

- EW 32; 1SP 305-308

Vrijdag 13/11 (De gehele wapenrusting nodig; Efeziërs 6:10-18)

Noem de opstand bij zijn juiste naam en de afvalligheid bij zijn juiste naam, en overweeg dan dat de ervaring van Gods volk in de oudheid met al zijn laakbare eigenschappen, trouw in geschiedenis te boek werd gesteld. Het Heilige Schrift verklaart: "Dit is hun overkomen tot een voorbeeld (voor ons) en het is opgetekend ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is" (1 Cor. 10: 11). En als de mannen en de vrouwen die de kennis van de waarheid hebben zo ver gescheiden zijn van hun grote Leider zijn dat zij de grote leider der afval zullen nemen en hem Christus onze Gerechtigheid zullen noemen, is het omdat zij niet diep in de mijnen van de waarheid zijn gedaald. Zij kunnen niet het kostbare erts van de grond onderscheiden.

Lees de waarschuwingen die zo overvloedig in het Woord van God over valse profeten zijn gegeven, die met hun ketterijen zullen binnenkomen, en indien mogelijk veel uitverkorenen zullen misleiden. Hoe is het mogelijk dat de kerk, ondanks al deze waarschuwingen, vals niet van echt kan onderscheiden? Zij die in op deze wijze zo misleid zijn, moeten zich verootmoedigen voor God, en oprecht berouw tonen, omdat zij zo gemakkelijk op een dwaalspoor zijn gebracht. Zij hebben niet de stem van de Ware Herder van dat van een vreemdeling onderscheiden. Laten dezulken dit hoofdstuk van hun ervaring herlezen. ...

Afvalligheid heeft plaatsgevonden en de Heer heeft zulke gevallen in het verleden toegelaten om te tonen hoe gemakkelijk Zijn mensen misleid zullen zijn, wanneer zij vertrouwen op woorden van mensen in plaats van voor zichzelf in de Heilige Schrift te zoeken, zoals de edele Bereanen, om te zien of deze dingen zo zijn. ...

De opstand en de afvalligheid zijn zelfs in de lucht die wij inademen. Wij zullen door hen worden beïnvloed, tenzij wij door geloof onze hulpeloze zielen bij Christus brengen. Als de mensen nu zo gemakkelijk worden misleid, hoe zullen zij staan wanneer de satan zich als Christus voordoet en wonderen zal verrichten? Wie zal dan niet wankelen door zijn onjuiste voorstellingen -bewerend Christus te zijn wanneer het slechts satan is, die zich voordoet als Christus, en ogenschijnlijk de werken van Christus doet? Wat zal Gods volk weerhouden om hun trouw te geven aan valse christussen? "Gaat er niet heen" (Lukas 17: 23).

De leerstellingen moeten duidelijk begrepen worden. De mensen die ermee instemden om prediker te zijn, moeten in de waarheid worden verankerd; dan zal hun schip tegen onweer en storm bestand zijn, omdat het anker hen stevig houdt. De misleidingen zullen toenemen, en wij moeten opstandigheid bij zijn juiste naam noemen. Wij moeten met de gehele wapenrusting klaarstaan. In dit conflict ontmoeten wij niet alleen maar mensen, maar overheden en machten. Wij worstelen niet tegen vlees en bloed. Laat Efeziërs 6:10-18 zorgvuldig en indrukwekkend in onze kerken worden gelezen.

- 2SM 393-395

Citaten uit de les: Pp 395, 396, 397; 1BC 1114

Geestelijke voorspoed is nauw verbonden met christelijke vrijheid. De volgelingen van Christus moeten zich verheugen in het voorrecht om in hun leven de goedgunstigheid van de Verlosser tot uiting te brengen. -AA 344

Sabbat 14/11 (Christelijke vrijheid; Numeri 18:20)

Het was naar dit plan voor de bediening waar Paulus naar verwees toen hij zei: "Zo heeft de Here ook voor de verkondigers van het evangelie de regel gesteld, dat zij van het evangelie leven" (1 Korintiërs 9:14). En later, in de brief aan Timoteüs: "De arbeider is zijn loon waard" (1 Timoteüs 5:18).

Het afdragen van de tienden was slechts een deel van Gods plan voor de ondersteuning van Zijn dienst. Talloze gaven en offers waren door God ingesteld. In het Joodse stelsel werd de mensen geleerd een geest van vrijheid te koesteren in zowel de ondersteuning van de zaak van God als in het voorzien in de noden van de behoeftigen. Op speciale gelegenheden waren er vrijwillige gaven. Bij de oogst en de wijnpers; de eerste vruchten van het graan, de druivenoogst en de oliepers waren gewijd als een offerande aan de Heer. Het afstropen van de randen en de hoeken van het land was voor de armen. De eerste vruchten van de wol, wanneer de schapen werden geschoren, van het graan als het graan werd gedorst, werden apart gezet voor God. Zo ook alle eerstgeborenen van alle dieren en een losprijs werd betaald voor de eerstgeboren zoon. De eerste vruchten moesten aan de Here worden gepresenteerd in het heiligdom en werden dan aan de priesters ter gebruik overhandigd.

Door dit systeem van goedgunstigheid wilde de Heer Israel leren dat Hij in alles op de eerste plaats kwam. Op deze manier werden zij eraan herinnerd dat God de eigenaar was van hun grond, hun kudde, hun dieren; dat Hij hen de zonneschijn en de regen gaf die de oogst deed groeien en rijpen. Alles wat zij bezaten was van Hem; Zij waren slechts beheerders van Zijn goederen...

Geestelijke voorspoed is nauw verbonden met christelijke vrijheid. De volgelingen van Christus moesten zich verheugen in het voorrecht om in hun leven de goedgunstigheid van hun Verlosser te openbaren. Terwijl zij aan de Heer geven, hebben zij de verzekering dat hun schat hen voorgaat naar de hemelse hoven. Zouden mensen hun eigendommen verzekeren? Laten zij die plaatsen in de handen die getekend zijn door de kruisiging. Zouden zij van hun rijkdom genieten? Laten zij die gebruiken om de nooddriftigen en hen die lijden te zegenen. Zouden zij hun eigendommen vermeerderen? Laten zij acht geven op de goddelijke aansporing: "Vereer de HERE met uw rijkdom en met de eerstelingen van al uw inkomsten, dan zullen uw schuren met overvloed gevuld worden en uw perskuipen van most overstromen" (Spreuken 3:9,10). Laten zij ernaar zoeken om hun rijkdommen voor hun eigen zelfzuchtige doelen aan te wenden en het zal tot hun eeuwig verlies zijn. Maar laten hun goederen gegeven worden aan God en vanaf dat moment zal het Zijn zegel dragen. Het zal verzegeld worden met Zijn onvergankelijkheid.

-AA 344

Zondag 15/11 (Verdeling van de taken; Numeri 18:1-7)

Gekozen mannen werden speciaal gezegend door God met vaardigheden en wijsheid voor het bouwen aan het heilig gebouw. En toen het afgebouwd was werden sommige mannen aangewezen om delen van de heilige dienst te verzorgen. Mozes en Aaron en zijn zonen moesten in de tabernakel der getuigenis voorgaan. [Numeri 18:1,5,7].

Zo nauwgezet was de Heer dat dit heilige werk alleen gedaan mocht worden door hen die Hij daarvoor had aangewezen, en Hij verklaarde: "maar de onbevoegde, die nadert, zal ter dood gebracht worden" (Numeri 1:51). Elke werker moest zijn plaats kennen en de aan hem toegewezen taken plichtsgetrouw uitoefenen en hij mocht zich niet bemoeien met het werk dat een ander toegewezen had gekregen.

Aan de Levieten was de last van de tabernakel toegewezen en alles wat daarmee te maken had, zowel in het kamp als onderweg. Wanneer het kamp werd opgebroken, moesten ze de heilige tent neerhalen; wanneer ze een pleisterplaats bereikten moesten ze het weer opzetten. Niemand van een andere stam mocht naderen, op straffe des doods...

Dit plan van nauwgezet toedelen van speciale taken aan speciaal daarvoor aangewezen mannen die daarvoor het best geschikt waren, was goed door David bestudeerd en opgevolgd in het bestuur van de regering over Israel. En toen Salomo op de troon kwam, gaf David speciale aandacht aan de vervolmaking van de organisatie van alle takken van de bediening van de priesters en levieten, van de burgerlijke dienstkneden en het leger ...

Zou de Here ten aanzien van het werk vandaag aan de dag, er een welbehagen in hebben als zij die betrokken zijn bij enig onderdeel van het werk niet eigenhandig de verantwoordelijkheid op zich nemen voor iets waarvoor zij niet geroepen zijn? Sommige van Zijn dienstkneden moeten de zaken die betrekking hebben tot Zijn werk op aarde in goede banen leiden; anderen zijn over geestelijke zaken aangesteld. Elke arbeider moet ernaar streven om zijn deel goed te doen, anderen de taken laten uitvoeren die hen toegewezen zijn ...

Als mannen in elk onderdeel van het werk van de gelegenheden gebruik moeten maken om wijs en efficiënt te zijn, dan moeten zij al hun capaciteiten gebruiken voor het bouwen aan het koninkrijk van God op aarde. In het licht van het feit dat we zo dicht bij het einde van de aardse geschiedenis leven, zou er een grotere doorgrondigheid in arbeid, meer ijver, wachten, waken, en bidden en werken. Al de godsdienstige dienst en elk onderdeel van de zaak van God moet ondertekend zijn met de handtekening van de hemel.

“Den Here heilig” moet het motto van de arbeiders in elk departement zijn. De menselijke dienstknecht moet streven naar perfectie, opdat hij de ideale christen kan zijn, volmaakt in Jezus Christus.

-RH Oct 5, 1905, al.4-7, 14, 23, 24

RH 9-7-86, 5-5-85; PP 349; GC 417-422; 1MR 119-122

Maandag 16/11 (De gaven van goddelijke dienst; Numeri 18:1-7)

Laat iedere predikant denken aan het gevaar voor zielen die Christus niet kennen en laat zijn arbeiders onvermoeid de waarheid planten in de harten van de toehoorders, dan zal de heilige geest doen wat geen mens kan doen: het zaad water geven en het laten groeien. Tenzij de waarheid wordt gebracht in alle eenvoud en reinheid en een troon vindt in het hart, zal de hoorder van de waarheid geen volledige verandering ervaren van duisternis naar licht, van zonde die de overtreding van de wet is, naar de gehoorzaamheid en gelijkvormig zijn aan het karakter van God, welke uitgedrukt wordt in Zijn wet van gerechtigheid. Laat de boodschappers van God op pad gaan met de last van de waarheid op hun schouders, met het woord van de levende God, met een waarschuwingsboodschap en een duidelijk geluid op de trompet. Laten zij de boodschap voor deze tijd uiteenzetten met zulk een plechtigheid dat de mensen zullen voelen dat het noodzakelijk is dat de waarheid een plek vindt in hun harten. Christus bad voor Zijn discipelen: “Heilig hen in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid” (Johannes 17:17).

Het einde aller dingen is nabij en de wereld moet gewaarschuwd worden. De mensen moet de eeuwigheid dringend voorgehouden worden. Hun aandacht moet afgewend worden van de dingen van deze wereld en gevangen worden door de eeuwige realiteit. Het is een tijd dat de vergiftigde valsheden de overhand hebben, en de zielen van mensen vernietigd worden. O, moge God de boodschappers zegenen die de last en de belangrijkheid van de boodschap die Hij hen gegeven heeft om aan de wereld brengen op zich voelen drukken. Laten zij in al hun inspanningen de toehoorders in de eerste plaats onderwijzen. Laten zij aan hen de kostbare parels van waarheid voorhouden. Laten zij het werk niet slechts beperken tot preken, maar laten zij hun toehoorders thuis opzoeken, niet wachten voor de uitnodiging, maar gaand als gestuurd door God. Nodig uzelf uit bij de mensen thuis; zoek in vriendelijkheid en nederigheid van gedachten toegang en presenteer aan hen een zondevergevende Heiland ...

Iedereen heeft zijn taak. Paulus zei tegen Timoteüs: “Zie toe op uzelf en op de leer, volhard in deze dingen; want door dit te doen zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden” (1 Timoteüs 4:16). De predikers van Jezus Christus moeten meer dan een vluchtige interesse hebben voor de mensen. Zij moeten ernaar zoeken om de staat van hun geestelijkheid te kennen, zoals een dokter ernaar zoekt de lichamelijke moeilijkheden van zijn patiënt te weten te komen. Zij zullen persoonlijke gesprekken met hen aangaan en hun raadgevingen aanpassen aan elk individuele zaak naar gelang de nood van de ziel. Dit persoonlijk werk kan niet over het hoofd gezien worden als van minder belang. De prediker is de aangestelde onderherder van de kudde van God en het is zijn zaak te dienen ten behoeve van de zondezieke, de verdrukte en hij die fouten maakt.

-BEcho May 28, 1894, al.2-4

ST 6-2-90; 1T 649-652

Dinsdag 17/11 (Ondersteuning voor het Heiligdom; Numeri 18:8-20)

In de Joodse dienst, moesten als gevolg van directe aanwijzingen van God, offers geofferd worden door tussenkomst van de priesters. Als hij die een offer wilde brengen, ongewillig en nalatig was om de speciale aanwijzingen op te volgen, werd hij afgesneden van het volk. [Leviticus 17:3-4].

Dit was een strikt onderdeel van de typische dienst, om de volle betekenis ervan te benadrukken. De gelijkenis moest indruk maken op de gedachten van het volk over de grote waarheid dat de mens alleen toegang heeft tot God door Christus .. “Niemand komt tot de Vader dan door Mij”....

Alle godsdienstige oefeningen, hoe aantrekkelijk en kostbaar, van de mens die ernaar streeft om in de gunst te komen bij God, alle kastijding van het vlees, alle boetedoening en hard werken om vergeving van zonde en de goddelijke gunsten te verkrijgen, alles wat ons ervan weerhoudt om ons volkomen afhankelijk van Christus op te stellen, is een gruwel in Gods oog. Er is geen hoop voor de mens dan wanneer hij ophoudt met zijn rebellie, ophoudt met zijn weerstreven van Gods wil en zichzelf ziet als een zondaar die op het punt staat verloren te gaan en zichzelf volledig verlaten op de genade van God. We kunnen alleen door Christus gered worden. We vinden geen verlossing door de goede werken die wij doen. Er is geen genade voor het gevallen ras, tenzij het komt als een vrije gave van God. Er is geen zegen die we ontvangen dan welke komt door de bemiddeling van Christus. Het moet altijd in onze gedachten zijn dat “Alzo lief had God de wereld, als zijn persoonlijke Verlosser, die uitermate kan redden wie tot Hem komt, “...

De Vader gaf Zijn geliefde Zoon, opdat door Zijn goddelijke kanalen Zijn liefde tot de mens kan komen. De Vader houdt van hen die geloven in Christus, zoals Hij van de Zoon houdt, want zij zijn een geworden met Christus. Jezus omvat de mensheid met Zijn menselijke arm, terwijl Hij met Zijn goddelijke arm beslag legt op de oneindigheid. Hij is de scheidsrechter tussen een heilige God en onze zondige mensheid – een die beiden kan omvatten.

De voorwaarden van deze eenheid tussen God en de mens zijn in het grote plan van verlossing vanaf de eeuwigheid verenigd met Christus. Het verbond van genade was aan de aartsvaders geopenbaard. Het verbond dat met Abraham gesloten was vierhonderd en dertig jaar voordat de wet was uitgesproken op de Sinai, was een verbond dat door God in Christus bevestigd is en het was hetzelfde evangelie dat ook aan ons gepredikt wordt." En de Schrift, die tevoren zag, dat God de heidenen uit geloof rechtvaardigt, heeft tevoren aan Abraham het evangelie verkondigd: In u zullen alle volken gezegend worden" (Galaten 3:8).

RH 9-17-89, 12-17-72, 12-1-96; PP 530-534

Woensdag 18/11 (Het tiendenplan; Numeri 18:20-32)

In de Hebreeuwse economie werd een tiende van het inkomen van het volk apart gezet voor de ondersteuning van de dienst van aanbidding van God. Aldus verklaarde Mozes aan het volk: "Ook is alle tiende van het land, van het zaad des lands, van de vrucht van het geboomte, van de HERE; het is de HERE heilig" (Leviticus 27:32)....

Zelfs voor de tienden apart kunnen worden gezet, is er een erkenning van de aanspraken van God. Het eerste wol wanneer de schapen geschoren werden, van het graan wanneer de tarwe werd gedorst, de eerste olie en wijn werden voor God apart gezet. Zo ook met de eerstgeborene van alle dieren, en een (ver)lossingsprijs werd betaald voor de eerstgeborene zoon. De eerste vruchten moesten aan God aangeboden worden in het heiligdom en werden daarna aan de priesters overhandigd.

Aldus werd het volk er voortdurend aan herinnerd dat God de eigenlijke voorziener was van hun velden en hun kudden; dat Hij hen zonneschijn en regen voor de zaai- en oogsttijd gaf en dat alles wat zij bezaten Zijn gave en dat Hij hen tot beheerders van Zijn goederen had gemaakt ...

In de dagen van Israel waren de tienden en de vrijwillige gaven nodig om de inzettingen van de heilige dienst te onderhouden. Zou het volk van God minder geven in onze tijd? Het principe die door Christus is ingesteld, is dat onze offers aan God in verhouding staan tot de voorrechten die genoten worden. "Van een ieder, wie veel gegeven is, zal veel geëist worden" (Lukas 12:48). Zei de Verlosser aan zijn discipelen, toen Hij ze op pad stuurde: "Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet" (Matteüs 10:8). Zullen we, als onze zegeningen en voorrechten toenemen, en vooral als we het onvergelijkelijke offer van de Zoon van God voor ons zien, niet uitdrukking geven aan onze dankbaarheid in nog meer overvloedige gaven om aan anderen de boodschap van verlossing door te geven? ...

God heeft mensen tot beheerders gemaakt. De goederen die Hij aan hen gegeven heeft zijn de middelen waarin Hij heeft voorzien voor het verspreiden van het evangelie. Aan hen die trouwe beheerders blijken te zijn, zal Hij meer toevertrouwen. Zegt de Heer: "Want wie Mij eren, zal Ik eren" (1Samuel 2:30). "God heeft de blijmoedige geveer lief" (2Korintiërs 9:7). En wanneer Zijn volk, met een dankbaar hart hun gaven en offers bij Hem brengen, "zonder te morren of omdat het moet," zal Zijn zegen hen vergezellen, zoals Hij beloofd heeft. [Maleachi 3:10].

-RH Sept 10, 1889, al.1,3,7,8,16,19

RH 12-1-96; PP 525-529; 4T 118-119

Donderdag 19/11 (De rode stier; Numeri 19)

De kinderen van Israel waren van ouds opgedragen om een offer te brengen voor de hele vergadering om hen te reinigen van ceremoniële onreinheid. Dit offer van een rode stier en vertegenwoordigde het volmaakte offer die hen zou verlossen van de onreinheid van de zonde. Dit was een gelegenheidsoffer voor de reiniging van allen die uit nood of per ongeluk een dode hadden aangeraakt. Allen die in aanraking waren gekomen met een dode op welke manier dan ook waren ceremonieel onrein. Dit was om in de gedachten van de Hebreeërs de indruk achter te laten dat dood het gevolg is van zonde en daardoor vertegenwoordigde het de zonde. De ene rode stier, de ene ark, de ene bronzen slang, wezen duidelijk allen naar dat ene grote offer, het offer van Christus.

Het bloed van Christus is effectief, maar het is nodig dat het voortdurend wordt toegepast. God wil niet alleen dat Zijn dienstknechten het middel gebruiken die Hij hen heeft toevertrouwd tot Zijn eer, maar Hij verlangt dat zij zichzelf wijden aan Zijn zaak. Als u, mijn broeders, zelfzuchtig geworden bent en dingen van God afhoudt die u blijmoedig zou moeten geven voor Zijn dienst, dan hebt u het nodig dat het bloed der besprenging voortdurend wordt toegepast, om u en al uw goederen aan God te wijden.

.. Hoe volledig is het offer van de Verlosser voor onze schuld! De Heiland pleit met een hart vol onveranderlijke liefde, op Zijn heilig bloed ten behoeve van de zondaar. De gewonde handen, de doorboorde zij, de gekneusde voeten pleiten welbespraakt voor de gevallen mens, wiens verlossing gekocht is voor een oneindige prijs. O, wat een onmetelijke nederigheid. Noch tijd noch omstandigheden kunnen de effectiviteit van het verzoenend offer in waarde doen verminderen. Zoals

een geurige wolk van wierook naar de hemel opsteeg en Aaron het bloed sprenkelde op het verzoendeksel en het volk reinigde van schuld, zo worden de verdiensten van het Lam vandaag aanvaard door God als een reiniging voor de verontreiniging van de zonde...

"Waakt en bidt, dat gij niet in verzoeking komt" (Matteüs 26:41). Er is een hevige strijd te strijden. U moet de wapenrusting der gerechtigheid aandoen en aan uzelf bewijzen dat u sterk en waarachtig bent in de dienst van uw Heiland. God wil geen luiaards in zijn wijngaard, maar medewerkers met Christus, ijverige herauten op hun post, heldhaftige soldaten van het kruis, bereid te doen en alles te durven voor de dienst waarin zij zijn aangemonsterd

Het is niet rijkdom of intellect dat vreugde in het werk geeft; het is ware moreel besef en het gevoel dat de plicht wordt gedaan. U kunt de beloning van de overwinnaar ontvangen en staan voor de troon van Christus om Hem lof toe te zingen op de dag waarop Hij de

Heiligen vergadert, maar uw klederen moeten gereinigd worden in het bloed van het Lam en liefde moet u omkleden als een kleed en u moet zonder vlek of rimpel bevonden worden.

-4T 120, 122, 124, 125

RH 1-9-83, 9-29-96; FLB 199-200

Vrijdag 20/11 (Terugkeer naar Mij; Klaagliederen 3:22,23; Maleachi 3:7,8)

Dit is de boodschap die verkondigd moet worden: "Keert terug tot Mij, dan zal Ik tot u terugkeren ...En dan zegt gij: In welk opzicht moeten wij terugkeren?" (Maleachi 3:7). God geeft Zijn volk vermaningen, waarschuwingen, en instructies, omdat er een duidelijke nalatigheid is van de rechtvaardige principes. Hij stuurt boodschappers om de vermaningen en waarschuwingen naar de gemeenten te brengen, opdat hun verkeerdheden gecorrigeerd worden. Hij geeft de uitnodiging: "Keert terug tot Mij, dan zal Ik tot u terugkeren,"en toch wordt zelfrechtvaardiging getoond met de woorden: "In welk opzicht moeten wij terugkeren?"

De vermaningen en waarschuwingen en belofte van de Heer worden gegeven in een verstaanbare taal in Maleachi 3:8: "Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. En dan zegt gij: Waarin beroven wij u?" De Heer antwoordt: "In de tienden en de heffing. Met de vloek zijt gij vervloekt, en Mij berooft gij, gij volk in zijn geheel." De Heer des hemels daagt hen die Hij voorziet met Zijn uitbundige gaven, uit om Hem te bewijzen: "Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijs zij in mijn huis; beproeft Mij toch daarmee, zegt de HERE der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten" (vers 10).

De Heer roept dat Zijn tienden terug gegeven worden aan het schathuis. Laat Zijn deel strikt, eerlijk en trouw aan Hem teruggegeven worden. Daarnaast roept Hij voor de gaven en de offers. Niemand wordt gedwongen om tienden, gaven of offers te geven aan de Heer. Maar precies zoals Gods woord aan ons gegeven is, zo zeker is het dat Hij verlangt dat Zijn deel door iedereen aan Hem gegeven wordt. Als mensen ontrouw zijn in het geven aan God wat van Hem is, als zij geen acht slaan op Gods deel als beheerders, zullen zij niet lang van de zegen genieten die de Heer aan hen geeft...

Het zal niet lang meer duren en dan zal deze bedeling tot een eind komen. Als u de Heer niet trouw dient, hoe zal het verslag van uw trouweloos handelen eruit zien? Het duurt niet lang meer en er zal een roep uitgaan om inzage in de boeken en er zal van u rekenschap gevraagd worden, hoeveel u de Heer schuldig bent. Als u geweigerd hebt om eerlijk met God te handelen, verzoek ik u dat u nadenkt over uw nalatigheid en indien mogelijk, dat u dit rechtzet. Als dat niet gedaan kan worden, bid dan in nederig berouw dat God in Christus' naam u deze grote schuld vergeeft. Begin nu als een christen te handelen. Maak geen excuses voor uw falen om te geven wat van de Heer is. Nu, terwijl de zoete stem der genade nog steeds wordt gehoord, terwijl het nog niet te laat is om verkeerdheden goed te maken, terwijl de roep vandaag nog uitgaat, als u de stem hoort, verhard uw harte niet.

-RH Dec 1, 1896, al.20, 21, 23, 29

Banner 1-18-05, 2-1-05, 3-1-05

Verder studie: GW223

==== Les 9 : 21-27 november De zonden van Mozes en Aaron

Hoe groter het licht en de voorrechten verleend aan de mens, des te groter is zijn verantwoordelijkheid, hoe erger zijn falen, en des te zwaarder zijn straf. -PP 420

Sabbat 21/11 (Onderworpen aan Gods wil; Deuteronomium 3:27)

Mozes beklom de top van de Pisga, de hoogste top van het gebergte die hij kon beklimmen, en daar zagen zijn heldere en onvervaagde ogen het beloofde land van Israël. God opende voor zijn zicht het hele land van Kanaan. Hij realiseerde zich daar op de top van de berg, de rijke zegeningen die Israel zou krijgen als zij maar trouw aan Gods wetten gehoorzaamden.

Terwijl Mozes zich op de berg bevond, belijdde hij zijn zonden aan God, en smeekte voor vergeving van zijn zonden. Hij betreunde enorm de zonde die hem uitsloot van het beloofde land. Het was een grote straf voor hem niet om te worden toegestaan om het aardse Kanaan te betreden.

Toch nam hij nederig de bestraffing voor zijn zonde aan, en mopperde niet over Gods besluit. Het was het continue gemopper van het volk, dat hem voor een moment zijn geduld liet verliezen, waardoor hij faalde de heerlijkheid van het grote wonder waarvan zij getuige waren en die aan de ware Auteur toegeschreven werd.

Dit was het doel van God om Zijn volk te bewijzen, dat zij in hun beproevingen naar God alleen toe zou kunnen voor verlossing; en dat Hij hen zou antwoorden door aan hen Zijn grootheid en macht te openbaren, zodat hun geloof en vertrouwen alleen in God mocht zijn.

Hier was een gunstige gelegenheid voor Mozes om God te aanbidden en de goedheid en macht van God te verheerlijken, om een diepe indruk te maken op Zijn volk, terwijl hun harten verzacht werden, hun dankbaarheid ontwaakte, en een plechtige, heilige eerbied de plaats doordrong. Hij kon God verheerlijken voor hun, wiens bedreigingen nooit falen, en wiens beloften altijd zeker zijn. ... Mozes onderwierp zich aan Gods decreet met betrekking tot zichzelf. Hij betreurde niet de lasten die hij droeg voor een ondankbaar volk, dat zijn werk, zijn liefdevolle zorg en liefde voor hun niet gewaardeerd had. Hij wist dat zijn oproep en werk van Gods benoeming waren. ...

Slechts een ongelukkige handeling ontsierde zijn illustere ervaring. Als hij kon bemiddelen voor deze ene zonde, zou hij verzoend worden om in vrede te sterven. Hem was verteld dat alles wat God vereiste berouw, onderwerping, en geloof in de Zoon van God was, die zou sterven als offer voor de mens. Dit zondeloos en perfect offer zou geheel acceptabel zijn bij God, en zal de eindige mens, hoewel gevallen, indien hij berouw en gehoorzaam toonde, tot zijn eigen heiligheid verbinden.

-1SP 336, 338

PP 462-468; 1SP 330-344

Zondag 22/11 (Wanneer reuzen sneuvelen; Numeri 20:1-13)

Mozes manifesteerde wantrouw in God. "Zullen wij... water te voorschijn doen komen?" vroeg hij, alsof de Here niet zou doen wat Hij beloofd had.

"Aangezien gij op Mij niet vertrouwd hebt," zei de Heer tegen de twee broers, "en Mij ten aanschouwen van de Israëlieten niet geheiligd hebt." Op het moment dat het water niet uit de rots kwam, was hun eigen geloof in de vervulling van Gods woord geschokt door het gemopper en opstand van het volk.

De eerste generatie was door hun ongeloof veroordeeld te sterven in de woestijn, en toch verscheen dezelfde geest in hun kinderen. Zouden deze ook falen in het ontvangen van de belofte? Vermoeid en ontmoedigd, hadden Mozes en Aäron geen moeite gedaan om de stroom van bekende gevoelens te stoppen. Als ze onwrikbaar geloof in God hadden, konden ze de situatie op een bepaalde manier voorleggen dat het hun mogelijk gemaakt werd om de test te verdragen. Door snelle, besliste uitoefening van gezag in hen toegekend als rechters, zouden ze het gemopper konden onderdrukken. Het was hun taak om elke poging in hun macht aan te wenden voor een betere situatie voordat ze God vroegen om het werk voor hen te doen. Had het gemopper in Kades snel de kop zijn ingedrukt, zou een trein van kwaad zijn voorkomen!

Door zijn overhaaste handeling, nam Mozes de kracht uit de boodschap die God van plan was te leren.

De rots, een symbool van Christus, was eenmaal geslagen, zoals Christus eenmalig geofferd moest worden. De tweede keer was het nodig om alleen tot de rots te spreken, zoals wij voor de zegeningen alleen in de naam van Jezus vragen. Bij de tweede keer slaan op de rots was de betekenis van dit mooi symbool van Christus vernietigd.

Meer dan dit, Mozes en Aäron namen de macht die alleen tot God behoort in eigen hand. De noodzaak van goddelijke tussenkomst maakte de gelegenheid tot een grote plechtigheid, en de leiders van Israël moesten dit verbeteren om een indruk te kunnen maken op de mensen, met eerbied voor God en hun geloof te versterken in Zijn macht en goedheid. Toen ze boos riepen: "Zullen wij uit deze rots voor u water te voorschijn doen komen?" (Numeri 20:10), plaatsten zij zich in Gods plaats, alsof het vermogen in hun handen was, mensen met menselijke zwakheden en hartstochten.

Vermoeid van voortdurende gemopper en opstand van het volk, verloor Mozes het zicht op zijn Almachtige Helper, en zonder de goddelijke kracht was hij overgeleverd aan het beschadigen van zijn staat van dienst door een vertoning van menselijke zwakheid. De man die rein, standvastig, en onzelfzuchtig zou kunnen zijn ter afsluiting van zijn werk, werd uiteindelijk overwonnen. God was onteerd ten overstaan van de gehele congregatie van Israël, terwijl Hij vereerd en verheven zou moeten worden.

-PP 417-418

RH 12-31-03, 12-9-09, 1-7-04; PP 413-421; 1SP 309-313; UL 299

Maandag 23/11 (De dood van Aäron; Numeri 20:23-29)

Aäron's werk voor Israel was afgelopen. Veertig jaar daarvoor, op drieëntachtigjarige leeftijd, riep God hem samen met Mozes voor Zijn grote en belangrijke opdracht. Hij werkte samen met Mozes in het leiden van Israël's kinderen vanuit Egypte. Hij hield handen van de grote leider omhoog toen de Hebreeuwse menigte in strijd ging tegen Amalek. Hem was toegestaan om berg Sinai te beklimmen, om in Gods aanwezigheid te naderen, en goddelijke heerlijkheid te zien. De Here

verleende aan de familie van Aäron het ambt van priesterschap, en eerde hem met de heilige inzegening tot hogepriester.

Hij steunde hem in het heilige ambt bij het verschrikkelijk schouwspel van goddelijk oordeel in het vernietigen van Korach en zijn gezelschap. Het was door Aäron's bemiddeling dat de plaag werd gekeerd. Toen zijn twee zonen gedood werden voor het veronachtzamen van Gods uitdrukkelijk gebod (omdat zij gewoon in plaats van heilig vuur in de wierookvaten deden), mopperde en rebelleerde hij niet. Toch was het verslag van zijn nobele leven besmet. Aäron pleegde een smartelijke zonde door mee te doen aan de luidruchtigheid van het volk en het maken van een gouden kalf bij de Sinai, en daarna weer toen hij met Miriam samenspande in nijd en jaloezie tegen Mozes. En hij beledigde samen met Mozes, de Heer bij Kadesch door het ongehoorzamen van het gebod om tegen de rots te spreken, zodat het water zou geven.

Gods bedoeling was dat beide grote leiders van Zijn volk, vertegenwoordigers van Jezus Christus zouden zijn. Aäron droeg de namen van Israel op zijn borst. Hij communiceerde met het volk over de wil van God.

Hij trad in het Heilige der Heiligen op de dag van verzoening, "niet zonder bloed" (Hebreeën 9:7), als een bemiddelaar voor heel Israël. Hij kwam naar voren van dat werk, om de gemeente te zegenen, net als Christus naar voren zal komen om Zijn wachtend volk te zegenen wanneer Zijn werk van verzoening voor hen zal zijn geëindigd.

Het was het verheven karakter van dat heilige ambt als vertegenwoordiger van onze Hogepriester dat Aäron's zonde tot zo'n grote omvang maakte...

Door dit oordeel, zou God de indruk op Zijn volk maken door hen een les te leren dat hoe groot ook de verleiding, er geen excuus voor zonde is. Degenen die Hij roept om een groot werk voor Hem te doen, zal Hij begiftigen met alle nodige kracht om hun goddelijke opdracht uit te voeren. Degenen zullen falen als zij op hun eigen kracht en wijsheid vertrouwen, in plaats van te vertrouwen in de almachtige God van Israel..

Voor èen zonde, was het Aäron afgewezen het voorrecht te hebben om als officiële vertegenwoordiger en Gods hogepriester voor te gaan in het offeren van het eerste offer in Kanaan, het goede land, en het inwijden van de erfenis van Israel....

Hier zagen de kinderen van Israël dat bij God geen aanzien des persoons geldt; dat de zonden van personen in verheven functies niet meer ongestraft toegestaan worden, dan wanneer ze gepleegd worden door personen in lagere functies.

-ST Oct 14, 1880, al.13, 14, 18, 20

RH 7-29-73; PP 425-427; 3T 293-303

Dinsdag 24 /11 (De zonde van ondankbaarheid; Numeri 20:14-21, 21:1-5)

In het nieuwe testament worden wij geadviseerd om gewaarschuwd te zijn door het voorbeeld van de Hebreëen in het weigeren van hun taak en afvallen van de levende God. "Dit is hun overkomen tot een voorbeeld (voor ons) en het is opgetekend ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is." (1 Korintiërs 10:11)

De mislukkingen en fouten van oude Israël zijn niet zo smartelijk in Gods ogen als de zonden van Gods volk in deze tijdperk. Licht neemt toe van tijdperk tot tijdperk, en de generaties die volgen hebben het voorbeeld van de generaties die hen voor zijn gegaan. De Here verandert niet, en een zonde die Hij veroordeelde in vorige generaties moeten wij vermijden. Wij zouden moeten luisteren naar de waarschuwing die ons gegeven is in het verleden, en vasthouden aan de gemaakte beloftes voor aanmoediging tot gehoorzaamheid.

Als wij lessen leren in gehoorzaamheid, het pad van geloof en degelijkheid volgen, hebben wij een levende verbinding met God, en Hij zal onze kracht en steun zijn en onze voor- en achterhoede bewaker.

Dezelfde voorwaarden moeten nu door ons vervuld worden zoals vervuld bij degenen die rijkvolle zegeningen ontvingen in de tijden van weleer...

Bij elke generatie scheen het licht helderder en wij zijn verantwoordelijk voor het gebruik die wij maken van dit licht. Degenen die zeggen God te dienen, en toch zelfzuchtigheid koesteren, die ambitieuze projecten zoeken om te vervullen, zijn liefhebbers van plezier, liefhebbers van eigen persoon, en zijn veel meer zondig dan oude Israël, zoals het licht meer is dat schijnt op hun pad. Zij hebben de vroegere ervaringen in het geschiedenis van de ongehoorzaamheid van Israël, en zij kennen het gevolg van hun plichtverzaking.

Zij hebben waarschuwingen gehoord van God hoe de fouten en vergissingen van Zijn oude volk te vermijden, zodat zij kunnen ontsnappen aan de gevolgen van hun eigen gedragslijn, en zij staan meer op de weg der zonde dan het oude Israël.

Velen zijn verbaasd dat in de Israëlieten zulk ondankbaarheid ten toon spreidden, terwijl God zulk een liefde en zorg voor hen had. Zij denken dat zij niet schuldig zullen zijn aan zulk een gedrag, maar laten we de vragen aan onszelf stellen. Hoeveel dankbaarheid geven wij aan God voor Zijn goedheid en tedere genade? Hoe gemakkelijk is het om God te vergeten en Jezus Christus die Hij stuurde! Wij allemaal komen onder de veroordeling die rust op het oude Israël, wanneer wij weigeren dankzegging te geven aan God voor Zijn dagelijkse genade aan ons.

Toen de melaatse terugkeerde om God glorie te geven, vroeg Christus, "Zijn niet alle tien rein geworden? Waar zijn de negen anderen?" (Lukas 17:17) Is er alleen èèn in de tien die terugkeert om God glorie te geven? Is dit de hoeveelheid die terugkeert met harten overvloedig van aanbidding en dankzegging voor genade en goedheid voor onze Hemelse Vader?

-RH May 21, 1895, al.9, 10

RH 5-21-95, 10-21-90, 11-2-86; ST 7-22-08; COL 300-304

Woensdag 25/11 (De vurige slangen; Numeri 21:5-9; Johannes 3:14,15)

"En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zó moet ook de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat een ieder, die gelooft, in Hem eeuwig leven hebbe" (Johannes 3:14, 15).

Allen die ooit op aarde hebben geleefd, hebben de dodelijke steek gevoeld van "de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan" (Openbaring 12:9).

De fatale effecten van zonde kunnen alleen verwijderd worden door de voorziening die God heeft gemaakt. De Israëlieten hebben hun leven gered door te kijken naar de verheven slang. Die blik impliceerde geloof. Zij leefden omdat zij geloofden in Gods woord, en vertrouwden in de middelen voorzien voor hun herstel. Dus de zondaar mag kijken naar Christus, en leven. Hij ontvangt vergeving door middel van geloof in het verzoenende offer...

Wanneer wij God volledig vertrouwen, wanneer wij vertrouwen op de verdiensten van Jezus als een zonde-vergevende Redder, zullen wij alle hulp ontvangen die wij wensen. Laat niemand kijken naar zichzelf, alsof zij de kracht hadden om zichzelf te redden. Jezus stierf voor ons omdat wij hulpeloos waren om dit te doen. In Hem is onze hoop, onze rechtvaardigheid, onze gerechtigheid...

Velen van de Israëlieten zagen geen hulp in de remedie die Hemel had benoemd. De doden en stervenden zijn allemaal rondom hem, en zij wisten dat zonder goddelijke hulp, hun eigen lot zeker was; maar zij bleven hun wonden, pijn, hun zekere dood betreuren, totdat hun kracht weg was, en hun ogen verblind waren, terwijl zij onmiddellijke genezing konden verkrijgen. Als wij bewust zijn van onze noden, zouden wij niet al onze kracht besteden om erover te treuren. Wanneer wij ons onze hulpeloze staat zonder Christus realiseren, moeten wij niet aan ontmoediging toegeven, maar vertrouwen op een gekruisigde en opgestane Verlosser. Zie en leef.

Velen zijn ongewillig om Christus te accepteren totdat het hele mysterie van het verlossingsplan aan hen openbaard wordt. Zij weigeren de blik van geloof op te heffen, hoewel zij hebben gezien dat duizenden gekeken hebben en de werkzaamheid van het kijken naar het kruis van Christus hebben gevoeld. Velen dwalen in de doolhof van filosofie, op zoek naar redenen en bewijs die zij nooit zullen vinden, terwijl zij het bewijs die God verkoos te geven, weigeren. Zij weigeren om te wandelen in het licht van de Zoon van Rechtvaardigheid, totdat de reden van zijn verschijning uitgelegd wordt. Allen die hardnekkig hierin volharden, zullen falen om tot de wijsheid van de waarheid te komen. God zal nooit elke gelegenheid van twijfel verwijderen. Hij geeft genoeg bewijs om geloof op te baseren, en als dit niet aangenomen wordt, blijft het verstand in duisternis.

Als degenen die gebeten werden door de slangen gestopt waren met twijfelen en zich vragen stelden voordat ze instemden om te kijken, zouden zij omgekomen zijn. Het is onze taak, om eerst te kijken; de blik van geloof zal ons leven geven.

-PP 431-432

ST 10-28-90, 4-2-94; RH 9-29-96; 14MR 343-348; 1SP 314-318; DA 173-175; PP 428-432; SD 222

Donderdag 26/11 (Vroege veroveringen; Numeri 14:40-45, 21:10-33)

Het kalme geloof van hun leider inspireerde het volk vertrouwen in God. Zij vertrouwden alles in Zijn almachtige armen, en Hij liet hen niet in de steek. Geen machtige reuzen noch ommuurde steden, een gewapend leger noch een fort op een rots, kon de Kapitein van des Heren leger weerstaan. De Heer leidde het leger; de Heer versloeg de vijand; de Heer overwon ten behoeve van Israël.

Bij de verovering van Gilead en Basan waren er velen die zich de gebeurtenissen van bijna veertig jaar eerder herinnerden, in Kades, wat de oorzaak was geweest dat Israël gedoemd was tot de lange omzwerving in de woestijn. Zij zagen dat het verslag van de spionnen wat betreft het Beloofde Land in vele aspecten correct was. De steden waren ommuurd en erg groot, en waren bewoond door reuzen, in vergelijking met de Hebreëen waren ze pygmeeën. Maar zij zagen nu in dat de fatale fouten van hun voorvaders kwam door hun wantrouwen in de macht van God. Dit alleen verhinderde hun eraan om in een keer het schone land binnen te gaan.

In hun strijd tegen Og en Sichon werd het volk gebracht tot dezelfde test waarin hun vaders zo schromelijk hadden gefaald. Maar de beproeving was zwaarder dan toen God Israël beviel om voorwaarts te gaan. De moeilijkheden in hun weg namen enorm toe als zij weigerden voorwaarts te gaan wanneer bevolen dat te doen in de naam van de Heer. Op dezelfde manier test God Zijn volk nog steeds. ...

De Hebreëen herinnerden zich hoe zij eens eerder, toen hun leger tot de strijd ging, teruggestuurd en duizenden afgemaakt waren. Maar zij gingen toen regelrecht in tegen het gebod van God. Zij gingen zonder Mozes, Gods benoemde leider, zonder de wolkkolom, het symbool van de goddelijke aanwezigheid, en zonder de ark. Maar nu was Mozes met hen, om hun harten te versterken met woorden van hoop en geloof; de zoon van God, verankerd in de wolkkolom, leidde de weg; en de

heilige ark vergezelde het leger. Deze ervaring is een les voor ons. De machtige God van Israël is onze God. In Hem kunnen wij vertrouwen, en als wij Zijn eisen gehoorzamen zal Hij voor ons een teken bewerken op een wijze zoals Hij voor Zijn oude volk deed. Iedereen die het pad van plicht opzoekt om het te volgen, zal soms aangevallen worden door twijfel en ongelooft.

De weg zal soms barricades hebben, die onoverkomelijk schijnen te zijn, om degenen te ontmoedigen die toegeven aan moedeloosheid. Maar God zegt tegen hen: ga voorwaarts. Doe uw plicht, wat het ook kost. De moeilijkheden die er zo erg uitzien, die uw ziel vullen met vrees, zullen verdwijnen als u voorwaarts gaat op het pad van gehoorzaamheid, als u nederig in God vertrouwt.

ST 11-11-80; PP 435-437

Vrijdag 27/11 (Goed nieuws!; Johannes 3:14-16)

Deze les voor Nicodemus is meest toepasbaar voor degenen die vandaag in verantwoordelijke posities verkeren als leiders van Israël, en degenen waarvan hun stem gehoord wordt in de raad, die bewijzen de geest van Nicodemus te hebben. De gesproken woorden van Christus zijn net zo waarlijk gesproken tot de voorzitters van conferenties, ouderlingen van gemeenten en degenen die verantwoordelijke taken hebben in onze kerken: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan" (Johannes 3:5). Zal de les gegeven tot de hoofdman, dezelfde invloed hebben op hun harten en leven zoals deze had op hem?

Nicodemus werd bekeerd als gevolg van dat gesprek. In die nachtelijke bespreking met Jezus, stond die overtuigde man voor de Verlosser onder de zachte, onderwerpene invloed van de waarheid, die zijn gedachten verlichtte en indruk maakte op zijn hart. Jezus zei tot hem: "Indien Ik u lieden van het aardse gesproken heb, zonder dat gij gelooft, hoe zult gij geloven, wanneer Ik u van het hemelse spreek? En niemand is opgevaren naar de hemel, dan die uit de hemel nedergedaald is, de Zoon des mensen" (Johannes 3:12,13). Jezus vertelde aan Nicodemus dat hij niet alleen een nieuw hart moest hebben om het Koninkrijk van God binnen te komen, maar Hij vertelde hem hoe hij dit nieuwe hart kon verkrijgen. Hij las de vragende gedachten van de zoekende naar de waarheid, en stelde hem het beeld van zichzelf voor: "En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zó moet ook de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat een ieder, die gelooft, in Hem eeuwig leven hebbe" (Johannes 3:14,15). Goed nieuws! Goed nieuws! Laat het klinken overal ter wereld! ...

Door de les van de Verlosser, zag Nicodemus dat de onwetenden en ongelovigen niet moeten worden verlicht door tegenstelling en discussie. Zij moeten kijken en leven. Nicodemus hoopte dat zijn volk Christus toeliet om tot hen te spreken zoals Hij tot hem sprak; dan zouden zij niet meer in ongelooft blijven. O, dat vandaag de mens de stem van Christus mag horen: "tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan!" De uitleg van het verlossingsplan kan vandaag voorgelegd worden aan de mannen, die als leiders en raadgevers functioneren, en toch, ogen hebbende, kunnen ze niet zien, en oren hebbende, kunnen ze niet horen. Zij hebben geen proefondervindelijke wijsheid van wat het betekent om in Christus te geloven als hun persoonlijke Verlosser. Nicodemus was bekeerd.

-PH080 45-46, 49-51

Citaten uit de les: PP 417, 434; DA 174, 175

Verdere studie: PP 411-437

=== Les 10: 28 november – 4 december De gekte van de Profheet

Een christelijk karakter, onbesmet met hebzucht, rustig, zachtmoedig en nederig, is in het oog van God kostbaarder dan het fijnste goud van Ofir.

Sabbath 28/11 (Gewoontezonden; 1 Timoteüs 6:10)

De liefde voor geld is voor velen de gewoontezonde. Mannen en vrouwen die belijden de ware God te aanbidden, worden zo misleid in hun najagen van rijkdom, dat zij veronderstellen dat zij daarmee godsvrucht zullen winnen. De apostel Paulus verklaart: "Doch de Godzaligheid is een groot gewin met vergenoeging. Want wij hebben niets in deze wereld gebracht, het is openbaar, dat wij ook niet kunnen iets daaruit dragen. Maar als wij voedsel en deksel hebben, wij zullen daarmee vergenoegd zijn. Doch die rijk willen worden, vallen in verzoeking, en in de strik, en in vele dwaze en schadelijke begeerlijkheden, welke de mensen doen verzinken in verderf en ondergang. Want de geldgierigheid is de wortel van alle kwaad, tot welke sommigen lust hebbende zijn afgedwaald van het geloof, en hebben zichzelf met velen smarten doorstoken" (SV 1 Tim. 6:6-10).

De duur en geluk van onze levens bestaat niet in de hoeveelheid van onze aardse bezittingen. De dwaze rijke man, die in de hoogste zelfzucht, verzamelde voor zichzelf schatten, die hij niet kon gebruiken. Hij verduisterde de goederen van zijn heer en voegde die toe aan zijn groeiende voorraad van aardse bezittingen. Had hij zijn bedoelingen gebruikt zoals God verlangde, dan was er voor hem geen noodzaak geweest zijn schuren af te breken om grotere te bouwen. Hij zou niet meer ruimte nodig hebben voor zijn goederen. Als hij zijn rijkdom als een gave van God gebruikt had, zou hij

schatten in de hemel verzameld hebben, en zou hij rijk geweest zijn in God. Dus degene die hun rijkdom gebruiken voor goede werken zullen geen noodzaak zien voor grote opeenhopingen in deze wereld. Hun schat zal gebruikt worden om de zaak van God vooruit te brengen. . . .

Een heilig leven is bereikbaar voor ieder berouwvol, gelovig kind van God. Wij moeten verwezenlijken wat Christus in ons bewerkt. Dan werk, broeders en zusters in Christus, "werk uws zelfs zaligheid met vreze en beven: Want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen."

Elke voorziening is gemaakt zodat jullie meer dan overwinnaars zullen zijn.

Satan tracht jullie te overwinnen, maar het is jullie voorrecht naar de Zon der Gerechtigheid te keren. Hij wacht, vol verlangen om jouw hart met Zijn Liefde te vullen, dat jouw vreugde vol zal zijn. Houdt het geloof met vaste hand, met wees er zeker van dat je het in gerechtigheid houdt. Leef door geloof, alsof je Hem ziet die onzichtbaar is. Al jullie woorden, al jullie daden, zijn zichtbaar voor de ogen van Hem met wie je te doen hebt. . . .

Handel dan alsof je beseft dat je in de tegenwoordigheid van de hemelse engelen ervan God bent.

-ST Dec 13, 1899, al. 3-4, 8; RH 6-26-94, 3-4-80; ST 7-9-94; 1T 539-542; PH 152 41-47; PH 087 2-5

Zondag 29/11 (Een vreselijke en misleidde koning; Numeri 22: 1-6)

Het hart van Bileam was eerder met de vijanden van God, dan met Israël. Had hij oprecht de wil van God willen doen, dan zou hij de beloning van Balak volkomen hebben geweigerd en de boodschappers zonder uitstel hebben afgewezen.

Zo zou hij een overwinning hebben behaald over deze sterke hebzuchtige neigingen welke zijn ondergang zouden betekenen in plaats van overwonnen te worde. De zonde van hebzuchtigheid wordt vreselijk veroordeeld in het woord van God. "Want de goddeloze roemt over de wens van zijn ziel; hij zegent de gierigaard, hij lastert de Here" (SV Psalm 10:3). Wereldgezindheid, hebzucht, en gierigheid zijn kwaden die zeker de gehele mensheid slechter maken. Zij zijn de vruchten van zelfzucht en zonde, en brengen in zijn geheel oneer aan God. . . .

Deze aandrang is opgetekend tot voordeel van alle volgende generaties. Het is gevaarlijk om met God te spotten, om een weerspannige, vastberaden wil te volgen. Er zijn tegenwoordig duizenden die een koers najagen gelijk aan die van Bileam. Zij volgen hun eigen wegen en raadplegen hun eigen hart, onder het voorwendsel van geleid en gecontroleerd te worden door de Geest van God. En de gebeden van deze eigenzinnige misleiden worden beantwoord in overeenstemming met de geest die hen aanspoort. In Zijn wijsheid staat de Heer hen vaak toe hun eigen weg te gaan. Zij wandelen in een dikke mist, de atmosfeer die satan over de ziel uitademt.

Gevaren omringen het pad van elk mens, die de enige echte Gids verwerpt en probeert door het licht van zijn eigen wijsheid een veilige weg te vinden door de gevaren en moeilijkheden van deze wereld. Een dergelijk mens plaatst zichzelf in een gevaarlijker situatie dan een reiziger die een glibberige rotswand beklimt, waar, wanneer hij zijn evenwicht voor een tel verliest, hij zal vallen en in stukken uiteen zal spatten. David beschrijft het gevaar van hen die niet met God wandelen, maar voor een tijd voorspoedig lijken te zijn op een slechte weg: "Immers zet Gij hen op gladde plaatsen, Gij doet hen vallen in verwoestingen. Hoe worden zij als in een ogenblik tot verwoesting, nemen een einde, worden te niet van verschrikkingen!" (Psalm 73:18,19).

De zorgeloze, aanmatigende en op zichzelf vertrouwende gaat roekeloos voort op verboden wegen, werkelijk denkend dat hij voor bepaalde tijd kan afwijken van stipte onkreukbaarheid ter wille van enige wereldse voordelen en nadat het verlangen van het verdorven hart is verkregen, hij zijn koers zal kunnen veranderen wanneer hij dat wil. Dergelijke mensen wandelen op glibberige plaatsen. Het is zelden dat zij hun houvast weer terugvinden. De stappen van een goed mens zijn voorgeschreven door God; maar diegenen die kiezen de verleiding uit te nodigen, die zich wagen op verboden grond om enig zelfzuchtig voordeel te waarborgen, zullen zwak worden in zedelijke kracht; en de verleiding tot het kwaad zal niet onderkend worden, zij zullen er slechts goeds in zien en zodoende worden zij overgelaten om steeds verder van God af te dwalen.

ST 11-18-80; PP 438-451; 1SP 319-328

Maandag 30/11 (Bileam; Numeri 22:7-21)

Er zijn tegenwoordig velen wiens karakter wordt lijkt op dat van Bileam. Zij hebben een juiste kennis van de meeste van de leerstellingen van geloof, maar deze zijn vermengd met bijgeloof en ketterijen. Satan heeft een kennis van de waarheid en zo ook velen die zijn dienaren zijn. Uitmuntende woorden mogen zich van hun lippen begeven: zij mogen er aanspraak op maken een groot geloof te bezitten en zich te verheugen op de goddelijke zegen, maar hun harten zijn verstoken van de genade van God. Zij zijn geen volgers van Christus en doen niet de dingen die Hem plezieren. De enige veiligheid voor ieder, zowel vandaag als in de toekomst, is ijverig te zoeken om de wil van God te kennen en dan klaar te zijn om die wil te gehoorzamen.

Degenen die belijden dienaren van de levende God te zijn, verenigen zich herhaaldelijk met ongoddelijke mensen, in de verwachting met eer bevorderd te worden en beloond te worden met rijkdom; en velen offeren hun geweten, oordeel, karakter en de gunst van God op om een verbond te

vormen met wereldse mensen. Zulke personen noemen God hun Meester, maar zij weigeren om Zijn geboden te houden. Zij verwarren gewin voor goddelijkheid.

Wanneer mensen die belijden kinderen van God te zijn, zich schandelijk overgeven aan de verleider; wanneer zij liever de eer zoeken die de wereld hen aanbiedt, dan de eer die van boven komt, die zich beroemen op hun eigen kracht en wijsheid, zullen bewijzen slechts zwak en dwaas te zijn. Zij zullen een oogst van worsteling en wanhoop. Maar wanneer degenen die de naam van Gods dienaren dragen, zich in gehoorzaamheid aan Zijn wil overgeven en stoutmoedig het hoofd bieden aan de krachten der duisternis, niet in overeenstemming of in verbintenis met de openlijke vijanden van God, ofschoon tegenstand heftig en sterk zal komen; ofschoon zij groot financieel verlies ondervinden zullen zij, net als de gelovige en trouwe profeten van weleer, uiteindelijk overwinnen.

... Aanschouw de profeet zoals hij stond op de verheven hoogte, neerkijkend over de legerplaatsen van Gods uitverkoren volk. Hoe weinig weet Israël wat zo dicht bij hen gebeurt. Hoe weinig kennen zij de zorg van God, die zich dag en nacht over hen uitstrekt. . . .

Terwijl al de krachten van aarde en hel zich verenigen om te vernietigen, behoedt God zijn kinderen nog steeds. De Heer wil Zijn volk niet in voortdurende angst hebben, vandaar dat Hij niet een duizendste deel aan hen openbaart van de pogingen die hun grote tegenstander onderneemt om hen te lokken en te vernietigen. Wanneer zij de wonderbaarlijke kracht van God konden waarnemen die voortdurend aangewend wordt in hun belang, zouden hun harten gevuld zijn met dankbaarheid voor Zijn liefde en met ontzag door de gedachte van Zijn majesteit en wonderbaarlijke kracht.

-ST Dec 2, 1880, al.5-7; ST Nov 25, 1880, al.24-25

ST 11-25-80; PP 438-441; 1SP 319-326

Dinsdag 1/12 (Onnatuurlijke confrontatie; Numeri 22:22-34)

Daar, op de bergtop zijn de afgezanten van satan, kwaad tegen Gods volk te beramend, dat onbewust is van het gevaar waarin ze verkeert. Maar Hij die Israël behoedt, sluimert niet. Het oog van de Heer ontdekt elk bedreiging tegen Zijn volk en geen enkel wapen tegen dit volk zal gedijen. God beperkt de macht van de goddeloze, Hij zegt tegen ze "tot zover zult gij gaan en niet verder". Wat een geweldige gedachte is dit, wat een thema voor contemplatie en wat respons van liefde en trouw zal het naar voren brengen van elk kind van God. Bileam had enige kennis van de heilige offeranden van de Hebreëen en hij dacht door ze te overtreffen met kostbare gaven, hij zich misschien van de goddelijke zegen kon verzekeren en het succes van zijn zondige projecten. Hiermee kregen de sentimenten van de afgodische Moabieten controle over zijn geest. Zijn wijsheid werd dwaasheid; zijn spirituele visie raakte vertroebeld, hij bracht blindheid over zichzelf door zich aan de macht van satan vast te klampen...

Bileam raakte zeer verschrikt bij zijn ontmoeting met de engel op z'n reis naar Moab. Maar hij vleide zichzelf met de gedachte dat door zijn offeranden de goddelijke toorn gesust zou worden. Zijn eerste woorden in de aanwezigheid van God waren een opsomming van deze offeranden op de hoogten van Baal. Maar ze waren geofferd zonder berouw, geloof, gehoorzaamheid of liefde, door harten die vervuld waren met vijandigheid tegenover God, Zijn wegen en doelen. Hij die volmaakt is in wijsheid en heiligheid kan de vruchten van hypocrisie, begeerte en bosaardigheid niet accepteren. Dezelfde geest die actief was in Bileam, bestaat in de harten van de huidige mensheid. Hoe velen die beweren christen te zijn, zijn wars van ware godsdienstigheid, net als de bevooroordeelde profeet. Ze wijzen berouw naar God af, omdat ze Zijn wet hebben overtreden. Ze eisen Christus als hun Verlosser op, terwijl hun handelingen laten zien dat ze niet Zijn geest bezitten. Ze verkeren op voet van oorlog met de wet van God en proberen hun goddeloosheid te verbergen onder de glorie en genade van Christus, wiens missie naar de aarde erop gericht was de aanspraken van Zijn vaders wet te rechtvaardigen. "Ik heb, " verklaart Hij, "mijn Vaders geboden gehouden...."

Die wet laat aan elke zijde overtuiging van zonde zien. Zondaren verlangen ervan te worden bevrijd en velen die zichzelf christen noemen, bekleden hun zondige, hypocriete zielen in het kled van de gerechtigheid van Christus en vertrappen Gods grote regel van recht met hun voeten. De aanbidding die aan God door dezen wordt aangeboden, is vergelijkbaar met die van Bileam. Ze zijn beiden even aanstootgevend voor God.

-ST Dec 2, 1880, al.8-9, 11-12, 14

ST 11-25-80; PP 441-443

Woensdag 2/12 (De dood van de rechtvaardigen; Num. 23:5-10; 1Korintiërs 15)

Aan Bileam werd de grote getoond van de voorkeur die God voor Israël toonde en hun uitgesproken karakter als Zijn uitverkoren volk. Hij zag dat de houding van de Israëlieten een moest zijn van complete afscheiding van de hen omringende volkeren. Zo ook voor alle ware christenen in de wereld. "Een volk, dat alleen woont en onder de natiën zich niet rekent." Toen deze woorden werden uitgesproken hadden de Israëlieten geen vaste standplaats en Bileam kende hun merkwaardig karakter, manieren en gebruiken niet. Doch hoe opvallend is de profetie in vervulling gegaan in de daarop volgende geschiedenis van dit volk. Door alle jaren van gevangenschap in Babylon, door alle eeuwen waarbij ze verstrooid waren over de natiën, hebben ze de distinctieve karakteristieken van hun nationaliteit en religie behouden.

Niet alleen werd Bileam de geschiedenis van het Hebreeuws volk als een natie getoond, maar hij zag de vermeerdering en welvaart van het ware Israël van God tot het einde van de tijd. Hij zag de speciale voorkeur van de allerhoogste, die Zijn trouw en gehoorzaam volk bijstond. De machtige waarheden die Bileam uitte, waren met krachtige indrukken in zijn eigen geest gelegd. Hij zag dat diegenen die God liefhebben en vrezen, ondersteund werden door Zijn arm toen zij de donkere vallei van de schaduwen des doods betraden. Hij zag ze uit hun graven opstaan, gekroond met glorie, eer en eeuwig leven.

Hij zag de grote menigten van heiligen en gelukkigen, zich verblijdend in de eeuwige glorie van de nieuwe aarde. Kijkend naar de scène, sprak de profeet: "Wie telt het stof van Jakob en wie berekent de drommen van Israël?" Terwijl hij de kronen van glorie ziet op elk hoofd, en de vreugde die afstraalt van elk gelaat van hen, die uitzien naar een eindeloos leven van hemelsgeluk, spreekt hij het plechtige gebed uit:

"Sterve ik zelf de dood der oprechten en zij mijn einde daaraan gelijk!"

Wat een getuigenis is dit, gegeven aan koningen en prinses. Het licht van de hemel mocht op de geest van de profeet schijnen, en hem de bedoelingen van God voor zijn volk tonen. Als Bileam in staat is het licht hem door God gegeven te accepteren, dan zal hij zijn woorden waarheid aandoen; hij zal zich niet meteen overgeven en alle verbintenissen met Moab voor altijd verbreken. Hij zal niet langer de genade van God veronderstellen, maar zal naar Hem terugkeren in diepe berouw en vernedering. Maar Bileam deed niets van dat alles, hij hield van het loon der ongerechtigheid en was vastbesloten het ten koste van alles zeker te stellen.

ST 11-25-80, 1-6-81; PP 451-452; GC 525

Donderdag 3/12 (Ster en scepter; num. 23: 27-30; 24:1-10,15,17)

Uit verschillende bronnen hadden de magiërs uit het oosten geleerd van de verwachting dat er iemand geboren zou worden, die de koning der Joden zou worden. God liet Zijn licht schijnen op diegenen die zochten naar de waarheid; terwijl de priesters en bestuurders van de joodse natie, die de tijd en wijze van komst van de Messias niet kenden, hoewel profetieën dit duidelijk verspelden, leefden in de verwachting een koning te verwelkomen, die hun natie rijkdom, eer en macht zou brengen. Er waren er die veel minder bevoorrecht waren, die ijverig op zoek waren naar kennis van de geweldige gebeurtenissen die plaats zouden gaan vinden. Velen baden voor licht met betrekking tot de Verlosser, die zoals hen was verteld, komen zou als een krijger, de wereld onderhorig makend door Zijn kracht. Hun geloof in hun religieuze gebruiken stelde de vraag van de ziel niet tevreden. Ze hongerden en dorsten naar kennis van de God, van wie ze zo weinig wisten. Ze herinnerden zich de woorden gesproken door Bileam, toen hem gevraagd was Israël te vervloeken.

Bileam kende de ware God en beweerde bekeerd te zijn. Maar zijn onderwijzing en ervaring in magie hield een bezwerende macht over hem en toen hij door Balak gevraagd werd Israël te vervloeken, werd hij door zijn onderwerping gedwongen te gehoorzamen. Toen Bileam opstond om te doen wat de koning van Moab hem had verzocht te doen, spraken zijn lippen heel andere woorden dan de koning gehoopt had te horen (Num 23: 11).

In antwoord op het protest van de koning zei Bileam: "Zie, ik heb bevel ontvangen te zegenen, en zegent Hij, dan keer ik het niet" (Num. 23:21-23). Terwijl hij Israël volgzzaam in hun tenten zag, naar de indeling van hun stam, werd de sluier over de toekomst weggenomen en zag hij de welvaart die zij zouden hebben. Hij wist dat Een, die niet door satan en zijn gehele leger overwonnen kon worden, aan de kant van Israël stond en hij riep: "Hoe goed zijn uw tenten, o Jakob, uw woningen, o Israël!" (num.24:5-6,17). Deze profetieën met betrekking tot de komst van Christus was eeuw na eeuw op de geest gedrukt. Devote mensen wachtten in gespannen verwachting op de verschijning van een verlosser. Ze zochten ernstig naar de waarheid, biddend voor een heldere kennis van de God, van wie zij tot nu toe nauwelijks enig begrip hadden. Waarheid werd aan hun geopenbaard, het veegde de donkere wolken van afgoderij opzij, want God openbaart Zich aan de nederig zoekende naar licht.

YI 10-5-99, 10-19-99; ST 12-16-80; PP 449-451; DA 59-60

Vrijdag 4/12 (Vriendelijk en genadig; Matt. 5:7; Spr. 12:10)

Hier is een les voor ieder redelijk mens. Harde behandeling, zelfs aan bruten, is aanstootgevend voor God. Diegenen die belijden van God te houden, bedenken niet altijd dat mishandeling van dieren of lijden hen aangebracht door verwaarlozing, een zonde is. De vruchten van goddelijke genade zullen in de mens worden geopenbaard, zowel door de manier waarop zij hun beesten behandelen als hoe zij God eren in Zijn huis. Zij die, zichzelf toestaan om ongeduldig en vol razernij vervuld te worden op hun dieren, zijn geen christenen. Een man die hard, zwaar en dominant is tegenover de lagere dieren omdat hij ze in zijn macht heeft, is zowel een lafaard als een tiran. Hij zal als de gelegenheid zich voordoet, dezelfde wrede, onverdraaglijke geest manifesteren tegenover zijn vrouw en kinderen.

God, die de mens heeft geschapen, heeft ook de dieren geschapen. Zij zouden bijdragen aan het comfort en geluk van de mens, hem dienen en om door hem te worden overheerst. Maar deze macht moest niet worden misbruikt om pijn door harde straffen of wrede mishandeling te bewerkstelligen. Maar sommigen zijn gewetenloos en gevoelloos tegenover hun trouwe dieren, alsof de arme dieren geen vlees of zenuwen hebben die kunnen beven van de pijn. Velen denken dat hun wreedheid nooit bekend zal worden, want de stomme beesten kunnen het niet navertellen. Maar als de ogen van deze

mensen geopend zouden worden zoals die van Bileam, dan zouden ze een engel van God zien, staand als een getuige om tegen hen te getuigen in de hemelse rechtbanken. Een getuigenis gaat naar de hemel en de dag komt dat het oordeel uitgesproken wordt over de mensen die zichzelf tot demonen maken in hun gedrag tegenover de schepselen van God. Als dieren konden spreken, wat een verschrikkelijke daden zouden er openbaar worden, verhalen van lijden, vanheen van perversiteit van de geest van de mens. Hoe vaak moeten de schepselen van Gods zorg pijn leiden, honger en dorst ondergaan, omdat ze hun eigen behoeften niet kenbaar kunnen maken. En hoe vaak wordt niet vastgesteld dat het afhangt van de genade van de mens of zij aandacht en vriendelijkheid ontvangen, in plaats van verwaarlozing en misbruik. Er waren beesten in Eden en er zullen beesten zijn op de nieuwe aarde. Tenzij de mensen die hier heeft toegegeven aan de wreedheid tegenover Gods schepselen dat overwinnen en worden als Jezus, vriendelijk en genadig, zullen zij nooit de erfenis van de rechtvaardigen delen. Ze zouden daar dezelfde geest openbaren, die hier niet was overwonnen. Alle misvattingen om pijn aan onze medemens en dier te veroorzaken, zijn satanisch. Bileam openbaarde de geest die hij bezat in zijn handelen tegenover zijn beesten

Citaten uit de les: PP 439, 447, 443; DA 59, 60
Verdere studie: PP 438-452; MB 17-58

===Les 11: 5- 11 december: Immoraliteit aan de grens

Allen die de test en beproeving die voor ons ligt, doorstaan, zullen deelhebben aan de goddelijke natuur en zullen de afval die in de wereld heerst door de begeerte ontkomen en er geen deel aan hebben. -RH May 24, 1887, al. 2

Sabbat 5/12 (Zuiver en Heilig; 1 Korintiërs 10:18)

Er moet een volk geschikt zijn om naar de Hemel overgebracht te worden, net als Henoeh. Zij kijken uit en wachten op de komst van de Heiland. Het werk zal gedaan worden met allen die willen samenwerken met Jezus in het werk van verlossing. Hij gaf zichzelf voor ons zodat Hij ons kon verlossen van alle ongerechtigheden en reinigen, een bijzonder volk voor Hemzelf, ijverig van goede werken.

God heeft elke voorziening getroffen, zodat zij verstandige christenen zouden zijn, vervuld met een kennis van Zijn wil in alle wijsheid en geestelijk inzicht. Een theoretische kennis van de waarheid is absoluut noodzakelijk. Maar de kennis van de grootste waarheid zal ons niet redden; onze kennis moet praktisch zijn. Gods volk moet niet alleen Zijn wil kennen, maar zij moet het uitleven. Velen, die de waarheid kennen, zullen uitgeworpen worden, omdat zij er niet door gereinigd zijn. De waarheid moet in hun harten leven en hun persoonlijk leven reinigen en zuiveren van al het aardse ...

In deze eeuw worden de huwelijksbeloften dikwijls verontachtzaamd in onze wereld. Het was nooit Gods bedoeling dat het huwelijk de aanleiding zou zijn voor de grote hoeveelheid zonden die worden gedaan. Sensualiteit en vernederende praktijken in de huwelijksrelatie onderwijzen het verstand en morele voorkeur voor ontwaarding buiten de huwelijksrelatie. God is een volk aan het reinigen om schone handen en een rein hart te hebben om voor Hem te staan in het oordeel. De maatstaf moet hoog gehouden worden, de verbeelding gereinigd; de verdwaasdheid die door de vernederende praktijken ontstaat, moet opgegeven worden en de ziel verheven worden tot reine gedachten en heilige praktijken. Allen die de test en beproeving die voor ons ligt willen doorstaan, zullen deelhebben aan de goddelijke natuur, en ontkomen aan de afval, die in de wereld heerst door de begeerte. De werken van satan worden niet duidelijk onderkend, omdat de levens en karakters van hen die beweren werkers van Christus te zijn, zich niet onderscheiden door puurheid en heiligheid. Versterkt met alle kracht, overeenkomstig Zijn kracht, zijn wij zo versterkt tegen de verleidingen van satan. Christus en Zijn zuiverheid en Zijn weergaloze bekoorlijkheid zal het onderwerp van de ziel zijn. Er is geestelijke kracht voor allen, die zij mogen ontvangen als zij willen, zodat zij verleidingen zullen weerstaan, het werk gedaan zal worden en de ziel zijn eerlijkheid zal behouden. Zij die de noodzaak voelen om door Gods Geest innerlijke kracht te ontvangen, zullen hun onkreukbaarheid niet verliezen.

-RH May 24, 1887, al.1-2

RH 4-18-93, 7-10-00; 2T 449-454

Zondag 6/12 (Verleiding; Numeri 25:1-3)

De misdaad die het oordeel van God over Israel bracht, was die van losbandigheid. De vrijpostigheid van vrouwen om zielen in de val te lokken eindigde niet bij Baal-peor. Ondanks de bestraffing die de zondaren in Israel ontvingen, werd dezelfde misdaad vele malen herhaald. Satan was bijzonder actief om Israel volledig ten val te brengen. Balak legde de valstrik op advies van Bileam. Israel zou in de strijd hun vijanden dapper het hoofd hebben geboden, kunnen weerstaan en er als overwinnaars uitkomen, maar toen vrouwen hun aandacht opeisten en hun gezelschap opzochten en hen verlokten met hun charmes, boden zij geen weerstand aan de verleidingen. Zij werden uitgenodigd voor afgodische feesten en hun toegeven aan wijn verduisterde hun bedwelmde

geesten nog meer. De kracht tot zelfcontrole, hun trouw aan Gods wet werd niet in stand gehouden. Hun zintuigen waren zo verduisterd door wijn, en hun onheilige passies hadden zoveel overwicht, overweldigende elke hindernis, dat zij de verzoeking uitnodigden door op deze afgodische feesten aanwezig te zijn. . . .

Degene die nooit terugdeinsden voor strijd, die dappere mannen waren, versperden hun zielen niet om verleiding te weerstaan omdat ze toegaven aan lagere driften. Afgoderij en losbandigheid gingen tezamen. Eerst verontreinigden zij hun geweten door wulpsheid en toen weken zij door afgoderij steeds verder van God af, op deze manier toonden zij minachting voor de God van Israel.

Aan het einde van deze wereldgeschiedenis zal satan uit alle macht op dezelfde manier en met dezelfde verleidingen werken, waarmee hij het Oude Israel in verzoeking bracht juist voordat zij het beloofde land binnengingen. Hij zal valstrikken leggen voor diegenen die beweren de geboden van God te houden en die bijna aan de grenzen van het hemelse Kanaan staan. Hij zal zijn krachten gebruiken en zijn uiterste best doen om zielen in de val te lokken en Gods belijgend volk te pakken op hun zwakste punten. Degene die hun laagste passies niet tot onderwerping hebben gebracht aan de hogere machten van hun wezen, degene die hun gedachten hebben toegestaan te vloeien in een kanaal van zinnelijke overgave aan slechte passies, zal satan beslist vernietigen met zijn verleidingen, door hun zielen te verontreinigen met losbandigheid. Hij heeft het niet speciaal gemunt op de lage en minder belangrijke tekenen, maar hij maakt gebruik van zijn valstrikken, door hen die hij voor zich kan winnen als zijn werktuigen te gebruiken, om mensen te verlokken om zich vrijheden te veroorloven, die veroordeeld worden in de wet van God. Gedachten, ziel, lichaam en geweten worden meegesleept in de ondergang. Als hij een boodschapper van gerechtigheid zou zijn en een groot licht had, of wanneer de Heer hem had gebruikt als zijn speciale werker in de zaak van de waarheid, hoe groot zou dan de overwinning van satan zijn. Hoe vergenoegd is hij! Hoe wordt God te schande gemaakt!

-RH May 17, 1887, al.7-8

PP 683-686

Maandag 7/12 (Achter de schermen: Openbaring 2:14, Numeri 31:16)

Gedurende de tijd van hun legerplaats bij de Jordaan was Mozes zich aan het voorbereiden voor het in bezit nemen van het land Kanaan. In dit werk werd de grote leider volledig gebruikt; maar voor het volk was deze tijd van onzekerheid en verwachting een grote beproeving en voordat er vele weken voorbij waren gegaan, werd hun geschiedenis ontsiert door de meest verschrikkelijke dwaling van deugdzaamheid en eerlijkheid.

Eerst was er weinig omgang tussen de Israëlieten en hun heidense burenen, maar na een tijd begonnen de Midjanitische vrouwen het kamp binnen te sluipen. Hun verschijning was niet alarmerend en hun plannen werden zo stilletjes uitgevoerd dat de aandacht van Mozes niet naar de zaak getrokken werd. Het was de bedoeling van deze vrouwen, om de Hebreërs te verleiden tot overtreding van Gods wet, hun aandacht te vestigen op heidense rituelen en gewoonten en hen te verleiden tot afgoderij. Deze motieven waren angstvallig verborgen onder het mom van vriendschap, zodat zij niet vermoed werden, zelfs niet bij de bewakers van het volk.

Op Bileams voorstel werd door de koning van Moab een groot feest ter ere van hun goden bevolen en het was in het geheim geregeld dat Bileam de Israëlieten zou bewegen aanwezig te zijn. Hij werd door hen beschouwd als een profeet van God en om die reden had hij weinig moeite bij het bereiken van zijn voorstel. Een groot aantal van het volk sloot zich bij hem aan om de feestelijkheden bij te wonen. Zij waagden zich op verboden grond en raakten verstrikt in de vallen van satan. Verlokt met muziek en dans en aangelokt door de schoonheid van heidense maagden verwierpen zij hun trouw aan God. Toen zij zich verenigden in vrolijkheid en feestvieren, zich overgevend aan wijn, verduisterde hun waarnemingsvermogen en werden de grenzen van zelfcontrole overschreden. Passie regeerde volledig; en hun geweten werd verontreinigd door wulpsheid en zij werden overgehaald om zich neer te buigen voor afgoden. Zij offerden op heidense altaren en namen deel aan de meest ontaarde rituelen

Hun zondige praktijken deed datgene met Israel wat al de bekoring van Bileam niet kon doen: zij scheiden hen van God. Door snel komende oordelen werd het volk zich bewust van de gruwelijkheid van hun zonden. Een verschrikkelijke pest brak uit in het kamp, waaraan spoedig tienduizenden ten prooi vielen. God beval dat de leiders in deze afvalligheid ter dood gebracht moesten worden door de rechters. Dit bevel werd stipt gehoorzaamd. De overtreders sneuvelden en hun lichamen werden opgehangen in het zicht van heel Israel, zodat de hele vergadering, bij het zien dat streng met de leiders was afgerekend, een diep besef zou hebben van Gods afschuw over hun zonden en de schrik van Zijn wraak tegen hen.

-PP 454-455

Dinsdag 8/12 (Zonde en straf; Numeri 25:4-5,8-9)

Het is nu de plicht van Gods gebodenhoudend volk te waken en te bidden, ijverig de Heilige Schrift te onderzoeken, het woord van God in hun hart weg te stoppen, opdat zij niet tegen Hem zouden zondigen door afgodische gedachten en ontterende praktijken en zo in Gods kerk alle

plichtsbefef verloren zal gaan zoals de gevallen kerken, over wie de profetie zegt dat zij vol zijn van zijn van elke onreine en hatelijke gevogelte.

Bij de Hebreërs viel Gods oordeel direct op hen neer. Er brak onmiddellijk een plaag uit. De toorn van de Heer was ontstoken tegen Israel en de plaag bezocht hen die het meeste schuldig waren. . . . "Zo iemand de tempel Gods schendt, die zal God schenden" (1 Kor 3:17, SV77).

De raddraaiers in dit demoraliserende werk, dat zo vernederend was, zo verdorven voor Israel, zo beledigend tegenover God, werden in opdracht van God ter dood gebracht het openbaar gerecht, en adt was de enige weg om de wraak van God te keren tegen de vergadering van Israel. Het bevel van de Heer was om de hoofden van de mensen, die uit het kamp waren gegaan om zich te verenigen met de Moabieten, in de zon op te hangen als offerande voor Gods gerechtigheid en als een schrikbeeld voor de rest van het volk. Het bevel werd uitgevoerd. Eerst sneuvelden zij, toen werden hun lichamen opgehangen in het zicht van heel Israel als een schrikbeeld voor de vergadering van Israel, zodat bij het zien van hun leiders en prinsen, die zo streng voor hun losbandigheid en afgoderij waren gestraft, zonder aanzien van rijkdom, er een diep besef van Gods afschuw voor de zonde zou ontstaan en een schrikbeeld van Gods wraak tegen hen. En de mannen die groot licht hebben en naar wie ieder opziet als een voorbeeld, zijn voor God erg grote zondaars wanneer zij Zijn wet overtreden of weloverwogen eraan bijdragen om de maatstaf van Zijn wet te verlagen tot vanwege de begeerte...

Met deze geschiedenis is er voor het uitverkoren volk van God in de eindtijd geen excuus als iemand het voorbeeld van het oude Israel in zonde wil volgen. Maar satan zal met deze speciale verzoeken werken om de wet van God ongeldig te maken en lichtzinnig te doen over Gods speciale, uitdrukkelijke bevelen en waarschuwingen. Het punt om aan te geven is dat Mozes' gebeden niet werden gehoord, noch zijn tranen noch zijn droefheid en de gebeden van hen die hun onkreukbaarheid hoog hielden, totdat recht was geschied aan die demoraliserende, God trotserende prins. God zei over Pineas: Hij "heeft Mijn grimmigheid afgewend van de kinderen Israëls" (Num 25:11). Het was de grootste genade wat Pineas kon doen voor Israel, vaardig en absoluut af te rekenen met de schuldig en aldus een instrument te zijn om de wraak van God af te keren van de vergadering van Israel.

- PP 455-461

Woensdag 9/12 (Openlijke zonde; Numeri 25:6-18)

Wanneer we deze geschiedenis lezen, lijkt het bijna onmogelijk dat een man zo blind kon zijn door de betoverende kracht van vrouwen, door toe te geven aan zulke hardnekkige en hemeltrotserende opstand, in het aangezicht van de meest verschrikkelijke bezoeking van goddelijke wraak. Maar de menselijke natuur is in elke eeuw hetzelfde. . .

Satan heeft altijd zijn grootste successen geboekt door het verzuim van Gods volk om hun afzondering van de wereld in stand te houden; de wereldse gewoonten, praktijken en principes. Er zijn maar twee grote partijen onder mensen: de dienaren van Christus en de dienaren van satan. Hun leiders zijn tegenovergesteld in elke bijzonderheid. Onze Heer Jezus Christus, die kwam om de prins der duisternis te overwinnen, zei: "Indien gij van de wereld waart, zo zou de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld. (Joh 15:19). Hier maakt Christus een duidelijk onderscheid tussen Zijn volgelingen en de wereld. Degenen die van wereld zijn, zijn in rechtstreekse tegenstelling aan hen die God liefhebben en Zijn geboden houden. Het hart moet ijverig bewaakt worden, zodat het menselijke niet boven het goddelijke verheven wordt. Wanneer zij die belijden God lief te hebben en te dienen, eerder blinde impulsen volgen dan rede en geweten, zullen zij vallen voor de listigheid van satan. De verlangens zouden afgeschermd moeten worden en gecontroleerd, opdat zij niet geplaatst worden op onwaardige objecten, die verboden zijn in het woord van God.

In de oordelen die volgden op Israëls zonde kunnen we zien met welk een afschuw God kijkt naar wereldsgezindheid, afgoderij en losbandigheid. Dezelfde gevaren die het welzijn en zelfs het bestaan bedreigden van de mensen uit de oudheid, bestaan vandaag de dag nog. Verleidingen tot losbandigheid zijn gestaag toegenomen van het verleden tot het heden en dezelfde taferelen worden gestaag opgevoerd, met dezelfde inspanningen om ze te verbergen. Een betoverende kracht is op elke ziel gelegd om niet gericht te zijn en versterkt te worden door standvastige principes. . .

Oplettendheid en waakzaamheid zijn nu nodig. Het wellustige oog moet afgewend worden van het aanschouwen van ijdelheid. Overmoedigheid en onzedelijkheid moeten op een besliste manier worden berispt. Laat niemand vasthouden aan de geest van zelfverzekerdheid en denken dat zij niet in gevaar zijn. Zolang als satan leeft, zullen zijn pogingen standvastig en onvermoeid zijn om de wereld zo zondig als voor de zondvloed te maken, en zo losbandig als de inwoners van Sodom en Gomorra. Het gebed voor hen mag wel elke dag aan God aangeboden worden door allen die God vrezen, dat Hij hun harten zal behoeden voor kwade verlangens en hun zielen zal sterken om verleidingen te weerstaan.

-ST Dec 30, 1880, al.7-8, 13-14

RH 5-24-87, 5-17-87; ST 1-6-81, 12-16-80; PP 456-461

Donderdag 10/12 (Vernietiging van de Midjanieten; Numeri 31; Deuteronomium 21:10-14)

Gods methode van omgaan met de zonde is niet in harmonie met de standpunten gekoesterd door een groot aantal van hen die een voorname positie innemen onder de belijdende volgelingen van Christus. Veel van deze mannen hebben de zonde lief, en loven de welwillendheid en lankmoedigheid van God, en rusten op het liefhebbende karakter van Christus – geheel genade, geheel tederheid, - terwijl zij voorbijgaan aan de dreigingen van Gods wraak tegen zonde en zondaars, en de vernietigende aanklacht van onze Heiland tegen huichelarij en zelfbedrog. Het zijn diegenen die geen scherp begrip hebben van de uitzonderlijke slechtheid van de zonde en die klaar staan om de rechtvaardigheid van God in twijfel te trekken ten aanzien van de hardheid waarmee Hij de zonden van de Amalekieten, Kanaanieten en Midjanieten gestraft heeft. Diegene die de zonde liefhebben, zijn niet in staat Gods methodes met Zijn onderdanen te begrijpen. . .

Terwijl de zegevierende Israëlieten de legers van de Midjanieten volledig vernietigden, spaarden zij al de vrouwen en kinderen en brachten hen in het kamp als gevangenen. Toen Mozes dit vaststelde, werd hij verontrust en verontwaardigd, en dus wees hij de officieren van het leger terecht: "Ziet, deze waren, door de raad van Bileam, om de kinderen Israëls oorzaak van overtreding tegen de HEERE te geven, in de zaak van Peor; waardoor die plaag ontstond onder de vergadering des HEEREN" (Num 31:16).

Er was een gebrek aan toewijding geweest in het uitvoeren in de bevelen van God. De oorlog tegen Midjan was een juiste vergelding van een schuldig volk geweest waarvan de vrouwen de voornaamste misdadigers waren. . .

Er is een welwillendheid voor zonde en zondaars, die gevaarlijk is voor de voorspoed van de hedendaagse kerk. Je moet liefde hebben, is de roep. Maar dat sentiment dat onrecht zal verontschuldigen en de schuld beschermen, is niet de liefde van de Bijbel. De vriendschap met de zondaren is gevaarlijker dan hun vijandschap; want niemand kan zegevieren tegen de dienaren van de levende God, behalve door hen te verleiden tot ongehoorzaamheid.

Het weerzinwekkend karakter van de zonde kan alleen beoordeeld worden in het licht van het kruis. Wanneer men aandringt dat God te genadig is om overtreders van Zijn wet te straffen, laat men dan naar Golgotha kijken; laten zij zich realiseren dat het was omdat Christus de schuld van de ongehoorzaamheid op Zichzelf nam, en leed in plaats van de zondaar, dat het zwaard van gerechtigheid opgeheven tegen de Zoon van God. Het was om ons te redden van schande en eeuwigdurende minachting dat Hij de verachting en spotternij verdroeg welke de wereld op Hem stapelde. Het waren onze zonden die de Redder van de wereld zulk een intense worsteling bezorgde, donkerheid in Zijn ziel uitgoot en de angstige kreet die tussen Zijn bleke lippen uitgeperst werden: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?" (Matteus 27:46).

-ST Jan 6, 1881, al.7, 12-14

RH 5-2-93; ST 1-6-81; PP 456-459; 2SM 332-334; 1SP 326-328

Vrijdag 11/12 (Onze voorbeelden; 1 Korintiërs 10:6-13)

Wij leven nu temidden van de gevaren van de laatste dagen. Satan is afgedaald om met grote macht om zijn misleidingen ten uitvoer te brengen. Hij vestigt de gedachten en de verbeeldingen op onzuivere, onwettige zaken. Door bij het goddelijke Voorbeeld stil te staan, worden christenen veranderd naar het karakter van Christus. Hetgeen waarmee zij in contact komen, heeft een vormende invloed op hun leven en karakter. Ik heb eens gelezen dat er een schilder was, die voor géén enkel ogenblik ooit zijn oog wilde laten vallen op een onvolkomen schilderij, zodat dit geen slechte invloed op zijn oog en zijn voorstellingsvermogen zou hebben. Wij worden veranderd naar de mate van hetgeen wij het meest bekijken en het vaakst overdenken. De geest die getraind is om aan God en Zijn lieflijkheid te denken, heeft er geen vreugde in zijn gedachten of ogen te laten rusten op zaken die gemaakt zijn door de verbeelding die uit begeerte is opgewekt. "En toch heeft God in het merendeel van hen geen welgevallen gehad, want zij werden neergeveld in de woestijn. Deze gebeurtenissen zijn ons ten voorbeeld geschied, opdat wij geen lust tot het kwade zouden hebben, zoals zij die hadden. Wordt ook geen afgodendienaars zoals sommigen van hen, gelijk geschreven staat: Het volk zette zich neder om te eten en te drinken, en zij stonden op om te dansen. ... Dit is hun overkomen tot een voorbeeld (voor ons) en het is opgetekend ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is. Daarom, wie meent te staan, zie toe, dat hij niet valle" (1 Kor 10:5-12).

Satan werkt zoals hij in Eden en door alle voorgaande generaties gewerkt heeft. De aartsvijand weet maar al te goed met welk materiaal hij te doen heeft. Hij kent de zwakke plekken in elk karakter; en als deze zwakten niet versterkt zijn, zal hij zijn duivelse wijsheid ontplooien in zijn plannen om de sterkste mannen omver te werpen, de oversten in het leger van Israël. Door alle elkaar opvolgende generaties heen vinden we mensen die wrakken zijn geworden in karakter en vernietigd zijn, omdat hun ziel niet in het garnizoen was ingelijfd. En nu wij het einde van de tijd naderen, zal satan met meesterlijke activiteit werken om principevastheid te ondermijnen, en een gewetensvol karakter te verderven. Zonde wordt bedreven door velen die denken dat hun misdaad goed verborgen is. Maar er is er Eén die zegt: "Ik ken uw werken." „Vreest hen dan niet, want er is niets bedekt, of het zal geopenbaard worden, en verborgen, of het zal bekend worden" (Matth. 10:26). Wanneer de geest door de zonde beneveld is, zal misleiding het gevolg zijn. Leugens zullen worden verteld, want zij die

zulke zonde begaan, zullen niet aarzelen om ook te liegen. Maar alle zonde zal worden geopenbaard.
-RH May 24, 1887, al.3-4
SA 141-146; RC 150; 2T 474-482

Citaten uit de les: PP 454-455; RH 5-2-93
Verdere studie: PP 453-461

===Les 12: 12 – 18 december De tweede generatie: Vermaningen

Het is Gods wil dat het aardse thuis een symbool zal zijn van het thuis in de hemel -
RH June 6, 1899, al. 4

Sabbat 12/12 (Gods prachtige kudde; Deuteronomium 6:4,5)

Het is Gods wil dat het aardse thuis een symbool zal zijn van het thuis in de hemel. In hun vroegste jaren zouden kinderen strikte gehoorzaamheid aan de ouders bijgebracht moeten worden, hun toekomstige welzijn vereist vriendelijke, liefhebbende, maar strenge discipline. De Heer heeft heel eenvoudig de plichten van Zijn schepsels gespecificeerd. Ouders dienen Zijn geboden te gehoorzamen en dienen erop toe te zien dat hun kinderen de weg van de Heer volgen. Dezelfde stem die de preek op de berg sprak en met Mozes sprak vanuit de wolkkolom, die gehoorzaamheid oplegde aan de kinderen van Israel: "Want gij zijt een volk, dat de HERE, uw God, heilig is; u heeft de HERE, uw God, uit alle volken op de aardbodem uitverkoren om zijn eigen volk te zijn. Niet, omdat gij talrijker waart dan enig ander volk, heeft de HERE Zich aan u verbonden en u uitverkoren; veeleer zijt gij het kleinste van alle volken. Maar, omdat de HERE u liefhad en de eed hield, die Hij uw vaders gezwoeren had, heeft de HERE u met een sterke hand uitgeleid en u verlost uit het diensthuis, uit de macht van Farao, de koning van Egypte, opdat gij zoudt weten, dat de HERE, uw God, de enige God is, de trouwe God, die het verbond en de goedertierenheid houdt jegens wie Hem liefhebben en zijn geboden onderhouden, tot in duizend geslachten; ..." (Deut 7:6-11; Deut 6:4-9). Deze woorden kwamen direct van de lippen van Christus. Hij was toen net zo goed de Verlosser van Zijn volk als toen Hij naar deze wereld kwam in een menselijke gedaante...

Gezegd is de familie waarvan de vader en moeder zichzelf hebben overgegeven aan God om Zijn wil te doen. Een goed geordende en goed gedisciplineerde familie laat meer christelijkheid zien dan alle preken die geprekeet kunnen worden. Een dergelijke familie getuigt ervan dat de ouders met succes de aanwijzingen van God hebben opgevolgd en dat hun kinderen Hem zullen dienen in de kerk. Hun invloed groeit; terwijl ze geven, ontvangen ze om weer door te geven. De vader en moeder ontdekken in hun kinderen helpers, die aan anderen leren wat ze thuis hebben geleerd. De buurt waar ze wonen, wordt geholpen, want hierin zijn ze verrijkt voor deze tijd en voor de eeuwigheid.

De hele familie is betrokken in de dienst aan de Meester; door hun godsvruchtelijk voorbeeld worden anderen geïnspireerd trouw en eerlijk naar God te zijn als ze met Zijn kudde omgaan, zijn prachtige kudde.

- RH June 6, 1899, al.4-7, 14

- RH 6-6-99, 3-18-15; ST 3-21-95, 8-2-99; ChEd 11-1-97; 5T 328-329

Zondag 13/12 (Land verdeling; Numeri 26:52-56, 27:1-11)

Mensen zijn onderworpen aan ongeluk, ziekte en verlies van eigendom, toen en nu; maar zolang ze de instructies van God volgden, waren er geen bedelaars onder hen, en niemand had gebrek aan voedsel. Hun wijze Bestuurder, die voorzag dat ongeluk het deel van sommigen zou worden, trof maatregelen voor hen. Toen het vlok Kanaan binnentrok, werd het land tussen hen verdeeld overeenkomstig hun aantal en speciale wetten werden gemaakt om iemand te beletten veld aan veld koppelen en zo al het land dat hij wenste op te eisen als het zijne, of het te kopen. Niemand was het geoorloofd de meest vruchtbare delen voor zichzelf te kiezen en de minder vruchtbare en minder wenselijke delen aan zijn broeder over te laten. Dit zou egoïsme en een geest van onderdrukking in de hand werken en ontevredenheid, reden tot klagen en tweedracht bewerkstelligen.

Op speciale aanwijzing van God werd het land verdeeld door het lot. Nadat het was verdeeld, was het niemand geoorloofd, hetzij door zucht naar verandering, of om geld te verdienen, zijn erfdeel te verhandelen, noch het te verkopen, tenzij hij hiertoe werd gedwongen door armoede. Als hij of zijn erfgenamen het wilden inlossen, kon diegene die het had gekocht niet weigeren het weer aan hem te verkopen. Als de arme man niemand had om het voor hem in te lossen en het zelf niet kon, werd het in het jubeljaar weer zijn eigendom. Hij zou dan weer terug kunnen keren naar zijn eigendom en van de vruchten ervan kunnen genieten. Hierdoor hadden de armen en ongelukkigen dezelfde kansen als hun meer gelukkige buren. Bovendien werden de Israëlieten geïnstrueerd hun velden gedurende zes achtereenvolgende jaren te bezaaien en te oogsten, maar het elke zevende jaar braak te laten liggen. Wat uit zichzelf groeide werd door de armen vergaard en wat zij achterlieten, was voor de dieren van het veld om op te eten. Dit was om de mensen indachtig te maken dat het Gods land was, dat zij voor een bepaalde tijd mochten gebruiken; dat Hij de rechtmatige eigenaar was; de oorspronkelijke verkrijger en dat Hij speciale aandacht had voor de armen en ongelukkigen. Deze voorziening was

gemaakt om lijden te verzachten, om een straal van hoop te brengen, een glimp van zonneschijn te laten schijnen in de levens van de lijdenden en ontheemden.... Oorspronkelijk was het een hongerige man toegestaan andermans veld of wijngaard binnen te gaan en zoveel als hij wilde te eten. Zelfs Christus en zijn discipelen plukten en aten het koren waar ze doorheen liepen, maar hoe zijn de orde der dingen tegenwoordig veranderd.

- HS 164-165

• RH 9-17-89; ST 1-13-81; PP 533-535

Maandag 14/12 (Opvolger; Numeri 27:12-23)

De machtige Bestuurder der naties had verklaard dat Mozes het vlok Israël niet het goede land mocht binnenleiden en ondanks alle ernstige smekingen van Gods dienaar, werd deze veroordeling niet ongedaan gemaakt. Hij wist dat hij moest sterven, toch had hij voor geen moment gearzeld in de werk van het schrijven van alle wetten, waarden en oordelen die God hem had gegeven en de voorschriften inzake het offersysteem af. Het boek die dit bevatte, werd onder de verantwoording van de juiste leiders gesteld en werd naast de ark gelegd. Een dwalend volk kon vaak Gods vereisten vertalen naar hun eigen wensen, daarom moest het wetboek op heilige wijze bewaard worden voor toekomstige raadpleging...

Bij het goddelijke gebod gingen Mozes en Jozua naar de tabernakel, terwijl de wolkkolom boven de deur stond. Hier werd de zorg voor het volk overgedragen aan Jozua. Het leiderschap van de man die zo lang en trouw zorgde voor Israël was nu geëindigd. Toch cijfert Mozes zichzelf weg ten gunste van zijn volk. In de aanwezigheid van de verzamelde menigte sprak de grote leider in naam van God de volgende heilige, opbouwende woorden: "Wees sterk en moedig, want gij zult de Israëlieten brengen in het land, dat Ik hun onder ede beloofd heb, en Ik zal met u zijn" (Deut 31:23).

Toen keerde hij zich naar de oudsten en oversten en gaf hen opdracht trouw de geboden te onderhouden die hij van God gekregen had en aan hen doorgegeven had.

Samen stonden Mozes en Jozua bij de deur van de tabernakel en aller oog was op hen gericht. Een bejaarde man, nu dubbel zo dierbaar, moest spoedig van hen worden weggenomen en zij herinnerden zich met een nieuwe en diepe waardering zijn ouderlijke tederheid, wijze adviezen en zijn onvermoeibare arbeid. Zijn opvolger was een man naar Gods keuze, maar had veel minder ervaring.

Hoe kon hij de lasten dragen, die zelfs heel zwaar op Mozes drukten? De mensen dachten eraan hoe vaak Mozes tussen hen en Gods wraak voor hun zonden had gestaan. Hoe vaak hadden zijn ernstige pleidooien de klap afgewend! Ze zouden graag bij hem gebleven zijn, maar wisten dat het onmogelijk was. Hun verdriet werd versterkt door spijt. Bitter herdachten ze hun eigen perverse koers en hoe zij Mozes hadden uitgedaagd tot de zonde, waarvoor hij nu moest sterven.

- ST Mar 24, 1881, al.3-4, 7-8

• ST 1-13-81, 3-3-81; PP 462-463

Dinsdag 15/12 (Het offersysteem bevestigd; Numeri 28:1-15;29)

Het is een voorrecht voor iedereen die zich houdt aan de voorwaarden van een experimenteel geloof, voor zichzelf te weten dat er voor elke zonde vergeving is. God heeft Zijn woord gegeven en als wij onze zonden belijden zal Hij ze vergeven en zal Hij ons reinigen van alle ongerechtigheid. Doe ongelooft weg. Doe de verdenking weg dat deze beloften niet voor u gelden. Ze zijn er voor elke spijtbetruigende overtreder en God wordt onteerd door uw ongelooft. Laten diegene die vervuld zijn van ongelooft, alleen de woorden van Jezus volledig geloven en dan zullen zij jubelen in de zegeningen van het licht. Jezus zei: " de woorden, die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en zijn leven" (Joh 6:23). Door op het zekere woord van God te vertrouwen en door vertrouwen in Hem te laten zien, eren wij Hem en Hij zei dat als wij Hem eren, Hij ons zal eren.

We houden onze Verlosser hebben het juist nodig om met Hem te zijn als een trouwe geëerde vriend. We zouden Zijn advies moeten vragen over alle dingen. We zouden Hem moeten vertellen van elke verzoeking en zo kracht verzamelen voor elke verzoeking en Zijn vrede zal in onze ziel komen, en onze vreugde zal volledig zijn als we bedenken dat deze machtige Helper heeft gezegd: " En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" (Matteüs 28:20).

In het licht van de goddelijke openbaring, door het verzoenend offer, mogen we het glorieuze plan van verlossing zien, waar onze zonden worden vergeven en wij dichtbij het hart van oneindige liefde worden getrokken. We zien hoe God al Zijn gerechtigheid kan behouden en toch de overtreder van Zijn wet kan vergeven. We worden niet simpelweg vergeven, maar worden geaccepteerd door God, door de Geliefde. Het plan van verlossing is niet slechts een plan om aan de straf van overtreding te ontkomen, maar door het plan worden de zonden van de zondaar vergeven en hij zal uiteindelijk in de hemel worden ontvangen, niet als een vergeven gevangene, gratie verkregen en vrijgelaten uit gevangenschap, waarop met achterdocht wordt neergekeken en die geen toegang heeft tot vriendschap en vertrouwen. Maar welkom geheten als een kind, en weder aangenomen in Zijn volste vertrouwen. Het offer van offer van onze Verlosser heeft voldoende voorzien voor elke spijtbetruigende en gelovende ziel. We zijn gered omdat God van het gekochte van het bloed van Christus houdt; Hij zal niet alleen de berouwvolle zondaar genade geven, Hij zal hem niet alleen toestaan de hemel binnen te gaan, maar Hij, de Vader van alle mededogen, zal aan de poort van de hemel wachten om ons te verwelkomen en ons uitbundig toegang verschaffen tot de woningen voor

de gezegenden. O, wat een liefde, welk een wonderlijke liefde heeft de vader getoond in de gave van Zijn geliefde Zoon voor dit gevallen ras! En dit offer is een kanaal voor de overvloedige stroom van Zijn oneindige liefde, opdat iedereen die gelooft in Jezus Christus, net als de veloren zoon, vrijwillig en volledig hersteld wordt in de gunst van de Hemel.

- RH Sept 21, 1886, al.10-11

- RH 12-31-03, 9-21-86; ST 3-10-81, 3-3-81, 5-30-95, 1-2-93; PP 462-467; 7BC 912-913, 932-933

Woensdag 16/12 (uw woord houden; Numeri 30)

God voorzag Zijn volk in de woestijn van brood door een wonder van genade en Hij had in alles kunnen voorzien voor de religieuze dienst; maar dat deed Hij niet, want in Zijn oneindige wijsheid zag hij dat de morele discipline van Zijn volk afhing van hun samenwerking met Hem; iedereen moest iets doen. Zolang de waarheid voortschrijdend was, was de mens verantwoordelijk dat wat aan hen toevertrouwd was, door te geven voor het doel waarvoor het gegeven was. God, de Schepper van de mens, heeft, door het instellen van een plan van systematische welwillendheid, het werk evenredig dragelijk gemaakt naar het vermogen van elk individu. Iedereen is zijn eigen beoordelaar en wordt gelaten te geven zoals zijn hart hem ingeeft. Maar er zijn er die schuldig zijn aan dezelfde zonde als Ananias en Saffira, denkend dat als zij een deel van de tienden achterhouden, de broeders dat nooit zullen opmerken. God bewijst door deze gebeurtenis dat Hij het hart doorzoekt. De motieven en doelen van de mensheid niet voor Hem verborgen kunnen worden gehouden. Hij heeft een eeuwige waarschuwing aan alle christenen gegeven door de eeuwen heen om acht te geven op de zonde naar welke de harten voortdurend naar neigen...

Het plan van de voortdurende goedheid wordt door God zelf in het hart ontwikkeld, maar het getrouw voldoen aan Gods eisen wordt vaak geweigerd of uitgesteld alsof de plechtige beloften van geen betekenis zijn.

Het is omdat kerkleden nalatig zijn in het betalen van hun tienden en aan hun eigen geloften te voldoen, dat onze instituten in verlegenheid worden gebracht. Als een ieder, rijk en arm zijn tienden naar de schatkamer zou brengen, zouden er voldoende middelen zijn om het zendingswerk in de diverse departementen voortgang te doen vinden. God roept diegene die in de waarheid geloven op om Hem datgene te geven dat van Hem is. Diegene die denkt God het Zijne te onthouden, zal uiteindelijk Zijn vloek ervaren als resultaat van het beroven van de Heer. Niets dan absolute onmogelijkheid om te betalen, kan iemand verontschuldigen om prompt aan de verplichtingen aan de Heer te voldoen.

Onverschilligheid in deze kwestie laat zien dat u blind en misleid bent en onwaardig een christen genoemd te worden.

God wil dat de leden van Zijn kerk hun plichten jegens Hem als even bindend beschouwen als hun schuld aan de handelaar of de markt. Laat iedereen zijn verleden onderzoeken en zien of er geen onbetaalde en niet ingeloste verplichtingen zijn en dan extra inspanningen doen om de "uiterste penning" te betalen, want we moeten allemaal de laatste zaak afhandelen, waar niets anders de test doorstaat dan integriteit en waarheidsgetrouwheid.

- 4T 469, 475, 476

• RH 6-17-90; COL 301-304; 4T 468-476

Donderdag 17/12 (Aan de grens; Numeri 32:1-42)

Terwijl de Israëlieten nog steeds aan de oostzijde van de Jordaan kampeerden, wilden de stammen van Gad en Ruben, die zagen dat het gebied zeer geschikt was voor bewoning en het fokken van schapen, zich er vestigen en dienovereenkomstig gaven ze hun verzoek aan Mozes. De grote leider was niet blij met dit verzoek en veronderstellend dat deze stammen conflicten uit de weg wilden gaan, waarin hun broeders zich moesten begeven om de Kananiëten te onteigenen. Hij zei: "Zullen uw broeders oorlog voeren en gij hier blijven?" (Num 32:6). Mozes was bang dat luiheid en lafheid, het resultaat van ongelof, deze suggestie had voortgebracht en dat deze stammen het misgenoegen van God zouden ondervinden. De mannen van Gad en Ruben verzekerden hun leider ervan dat zij niet de lasten en verantwoordelijkheden afwezen, die de Heer op geheel Israëlieten had gelegd. Nadat ze woningen voor hun families hadden gemaakt, zouden ze hun eigen posities naast hun broeders innemen in al hun conflicten, totdat iedereen in het bezit van zijn erfdeel was gekomen. Mozes keurde dit goed, maar vrezend dat deze stammen, misschien toch zouden falen om hun belofte te houden, voegde hij eraan toe: "Maar doet gij aldus niet, zie, dan zondigt gij tegen de HERE, en gij zult gewaar worden, dat uw zonde u vinden zal" (Num 32:23).

Hier is een les die belijdende christenen heden ten dage voor hun eigen voordeel kunnen bestuderen. Gods misgenoegen rust op diegenen die alleen hun eigen gemak en tijdelijke voorspoed zoeken en aan hun broeders hardheid en ontbering overlaten om de zware verantwoordelijkheden in de gemeente te dragen. Er is een onophoudelijk conflict tussen een zaak van waarheid en heiligheid en dat van misleiding en goddeloosheid. Iedereen die zegt een kind van God te zijn, moet toegerust worden voor de strijd. God heeft Zijn oorlogsvoering niet overgelaten aan een paar soldaten, terwijl anderen hun gemak houden. De grote apostel sprak tot de Korintiërs: "Want niet om anderen verlichting te schenken, wordt het u zwaar gemaakt" (2 Kor 8:13). Iedereen die enige interesse

voorwendt in de zaak van God, in de vooruitgang van de waarheid, het bekeren van zondaren, moet een soldaat zijn in het leger van de Heer.

Hij moet een interesse, een motief, en een doel hebben, zolang als het leven duurt. De grote reden waarom zo weinig wordt verwezenlijkt in Gods zaak, is de onverschilligheid van Zijn belijdend volk.

Satans macht wordt groter, hij is bijzonder serieus en vastberaden, wetende dat zijn tijd kort is. Hij werkt met alle misleidingen van ongerechtigheid. Diegenen die aan zijn verzoeken willen ontsnappen moeten waakzaam en even vastberaden zijn. Als we aan de eisen van deze tijd tegemoet willen komen, moeten we de volledige wapenrusting aandoen en op pad gaan met energie en onwankelbaar geloof. In God alleen is onze sterkte.

- ST May 5, 1881, al.9-12

• RH 3-27-88; PP 517-520

Vrijdag 18/12 (Gods perfecte standaard; Romeinen 8:1)

De Bijbel presenteert de wet van God als een perfecte standaard om het leven en het karakter te vormen. De enige perfecte voorbeeld van gehoorzaamheid aan Zijn regels, wordt gevonden in de Zoon van God, de Verlosser van de mensheid. Er is geen vlek van ongerechtigheid op Hem en wij worden gemaand om in Zijn voetstappen te volgen. We hebben de instructies en vermaningen, de uitnodigingen en beloften van het woord van God. Zullen wij onze ziel in gevaar brengen door een titel of jota van de goddelijke wet te veranderen? God zegt tot een ieder van ons: "Ik ken uw werken."

We onderhouden een plechtige relatie met elkaar. Onze invloed is altijd of voor of tegen de redding van zielen. Of we verzamelen met Christus of verstrooien naar buiten. We moeten nederig wandelen, opdat we anderen op het goede pad brengen. We moeten de meest strikte oprechtheid in gedachten, houding en woorden bewaren. Laten we onthouden dat God onze geheime zonden in het licht van Zijn aangezicht brengt. Er worden gedachten en gevoelens voorgesteld en gewekt door satan, die zelfs de beste mensen doen struikelen, maar als ze niet gekoesterd worden, als ze als hatelijk worden afgewezen, wordt de ziel niet verontreinigd met schuld en worden anderen niet vervuild door hun invloed. O, dat wij allemaal een redder van leven tot leven zijn voor hen die bij zijn!

Het is het voorrecht van iedereen om zo te leven dat God het zal goedkeuren en hem zegenen. U kunt elk uur in contact staan met de hemel; het is niet de wil van uw hemelse Vader dat u onder veroordeling en duisternis blijft. God wordt niet geëerd als u uzelf onverdienstelijk maakt. U zou uw zelfrespect moeten ontwikkelen door zo te leven dat u goed bevonden wordt door uw eigen geweten en door de mensheid en de engelen. Het is geen bewijs van ware nederigheid, dat u met een gebogen hoofd en een hart gevuld met uw eigen gedachten moet rondlopen. Het is uw voorrecht om naar Jezus te gaan om gereinigd te worden en voor de wet te staan, zonder schaamte en wroeging. "Zo is er dan nu geen verdoemenis voor hen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest" (Rom 8:1, SV77)

"Bidt en u zal gegeven worden" (Mat 7:7). We leven in de gevaren van de laatste dagen. Het oordeel ligt voor ons en hoe zullen wij, die licht hebben gehad van de hemelse heiligdom, verschijnen, "tenzij we onszelf reinigen van alle vuiligheid van het vlees en de geest" en staan in "de perfecte heiligheid in de vreze Gods".

- RH Mar 27, 1888, al.14, 15, 17, 18

• GCDB 1-29-93, 2-20-99; LDE 71-74

Citaten uit de les: 1SM 107; PP 506; LS 196

Verdere studie: Num 25:9; 26:1, 9-11, 19, 61, 63-65; 1Co 10:11

=== Les 13: 19 – 25 december: Vrijsteden

De zondaar is blootgesteld aan de eeuwige dood, totdat hij een schuilplaats vindt in Christus; en zoals het treuzelen en achteloosheid de vluchteling van zijn enige kans op leven kan beroven, zo kunnen verdragingen en onverschilligheid de ondergang van de ziel zijn. -PP 517

Sabbat 19/12 (Christus Onze Toevlucht; Hebreeën 6:18,19)

In Christus is onze hoop op eeuwig leven gevestigd. Hiervan verklaart Paulus: (Heb. 6:17-20 geciteerd).

De hoop die voor ons ligt – wat is het? -De hoop op het eeuwige leven. Niets minder dan dit zal de Verlosser tevreden stellen en het is onze taak om vast te houden aan deze hoop door ons vaste geloof in Hem. Als wij met Hem deelnemen in Zijn lijden, dan zullen wij ook deelnemers zijn in de glorie die Hem toe zal komen; want Zijn verdiensten hebben vergiffenis en onsterfelijkheid gekocht voor elke zondige, omkomende ziel. Deze hoop hebben wij als een anker voor de ziel, beiden zeker en vast. Ons vertrouwen in deze hoop, voor ons gekocht door de boetedoening en bemiddeling van Christus, is

bedoeld om ons zeker en onversaagd te houden in elk uur van de strijd. Met een hoop zoals deze voor ons, zullen wij satan dan toestaan om een schaduw over onze weg te leggen, om onze mening over de toekomst te verduisteren?

Christus waardeert mensen met een waarde die voorbij elke menselijke berekening gaat. Dus laat ons het geloof aanmoedigen. Richt u niet op uzelf. Geloof en hoop zijn niet gecentreerd in onszelf. Zij moeten naar binnen gaan achter het voorhangsel, waarheen onze Voorloper als eerst naar binnen is gegaan. Praat over de gezegende hoop en glorieuze verschijning van onze Heer en Redder Jezus Christus. Wij zijn blootgesteld aan een groot dodelijk gevaar en als we op onszelf vertrouwen en niet hoger kijken dan dat; dan zullen we ons geloof doen mislukken. Faal niet en wees niet ontmoedigd. Hoop is een anker voor de ziel, beiden zeker en vast wanneer het binnen gaat achter het voorhangsel. Aldus wordt de door storm heen en geslingerde ziel in Christus verankerd...

Sluit de deur naar het hart voor wantrouwen en werp het open voor de hemelse Gast. Zet alle ergernis en klachten naast u, want deze zijn een strik van de duivel. Laat ons een belofte maken vóór God en de hemelse engelen, dat wij onze Schepper niet zullen ontoren door duisternis en ongeloof te koesteren of door het spreken van ontmoedigende woorden en wantrouwen. Laat elk woord dat wij uiten, elke zin die wij schrijven, beladen zijn met bemoediging en standvastig geloof. Als wij het geloof leven, dan zullen wij ook praten over dit geloof. Denk niet dat Jezus de Redder is van alleen uw broeder. Hij is uw persoonlijke Redder. Als u deze kostbare gedachte onderhoudt, dan zult u de wolken van wanhoop en mistroostigheid verslaan en muziek maken voor God in uw ziel. Het is ons voorrecht om in God te zegevieren. Het is ons voorrecht om anderen te begeleiden zodat ook zij zien dat hun enige hoop in God is en zij naar Hem als schuilplaats toevluchten.

-BEcho Sept 24, 1900, al.3, 5-6, 9

RH 6-24-02, 4-5-87; ST 12-23-88; PP 515-518; FW 87-89

Zondag 20/12 (Les der geschiedenis; Numeri 33)

Op het bevel van God verzamelde Mozes het volk en ging te werk om ze te instrueren aangaande de weg die ze zouden moeten bewandelen om het beloofde land in te kunnen gaan: "Wanneer gij de Jordaan overtrekt naar het land Kanaän, dan zult gij al de bewoners van het land voor uw aangezicht verdrijven en al hun beeldhouwwerk vernietigen; ook zult gij al hun gegoten beelden vernietigen en al hun hoogten verwoesten ..." (Numeri 33:51-53)

De triomf van het kwade is maar kort. De genoegens van zonde worden altijd gekocht met een enorme consequentie; want de toorn van God hangt voortdurend over de zondaar en uiteindelijk zal hij leren dat het inderdaad een beangstigende ervaring is om in de handen te vallen van de levende God. Elke corrupte hartstocht, elk verkeerd gevoel, elke zondige handeling onteert niet alleen God, maar brengt schuld en ellende aan onszelf. Slechts in de kracht van God kunnen wij slagen in het onderwerpen van de vijanden van onze ziel. Terwijl de vijanden van Christus voortdurend werken als agenten van satan om ons te verleiden tot zonde, moeten wij ons hevig verzetten tegen hun vooruitgang en God vragen om advies en hulp. Elke zondige wens moet worden onderdrukt, elke verkeerde karaktertrek overwonnen, of zij zullen onze ondergang bewerken. ...

Als de Heer de inwoners van Kanaän had gespaard, dan zouden de Israëlieten in constant gevaar van verontreiniging zijn geweest. De uiterlijke tekens van heidense aanbidding zouden een invloed hebben gehad, die de zintuigen zouden bederven en de dienaren van God afleiden tot afgoderij. Vandaar het herhaalde bevel aan hen om de Kanaänieten te onteigenen, op elke manier die in hun macht lag en zo snel mogelijk als zij hen konden onderwerpen. De Israëlieten moesten niet vasthouden aan lafheid, luiheid of matheid, noch ideeën van mildheid koesteren, in tegenstelling tot het bevel van God. Zij moesten zich niet aanpassen aan de gewoonten van de heiden, noch de gedenktekens van hun afschuwelijke afgoderij bewaren. Hoe kostbaar het materiaal ook was, of hoe uitstekend het vakmanschap, alles wat tot de heidense verering behoorde, moest worden vernietigd.

God kende de gevaren waaraan zijn volk zou worden blootgesteld. Satan zou door deze corrupte afgodendienaren Israël vernietigen en verleiding zou, bekleed met elke gratie, op hen afkomen en elke kunstzinnige betovering. Weinigen zijn zich bewust van de kracht van satan om ons te belagen en op een dwaalspoor te brengen. Zelfs in de tijd van Israël was het al duizenden jaren zijn doel om de weg tot vernietiging makkelijk en uitnodigend te doen lijken. In dit helse werk wendt de grote tegenstander zich tot ontelbare medewerkers die onbevungen hun voeten van God en de hemel afwenden.

-ST Jan 13, 1881, al.9-10, 13-14

RH 6-15-86, 7-24-94, 12-6-92; ST 8-4-90; PP 433-437, 543-545; PH007 22-24; OHC 305

Maandag 21/12 (Levietensteden; Numeri 35:1-8)

Deze kwestie van geven wordt niet overgelaten aan impulsen. Wat dit betreft heeft God een welomlijnde instructie gegeven. Hij heeft tienden en offers ingesteld als maatregel van onze verplichting. Hij verlangt van ons dat we regelmatig en systematisch geven. ... Laat elk regelmatig zijn inkomen, wat een zegen van God is, onder de loop nemen en de tienden apart zetten als een afzonderlijk heilig fonds van de Heer. Dit fonds zou onder geen beding aan iets anders mogen worden gewijd; het moet alleen gewijd worden om het priesterschap van het evangelie te ondersteunen.

Nadat de tienden apart zijn geplaatst, laat dan gaven en offers evenredig worden verdeeld, omdat God u gezegend heeft.

Lees het derde hoofdstuk van Maleachi zorgvuldig en zie wat God over tienden zegt. Als onze gemeenten zouden staan voor het Woord van God en consequent zijn in het betalen van hun tienden in Zijn schatkist, zullen meer werkers bemoedigd worden om het priesterlijke werk op zich te nemen. Meer mensen zouden zichzelf tot het priesterschap wijden als zij niet waren ingelicht over de uitgeputte schatkist. Er zou een overvloedige levering in de schatkist van de Heer moeten zijn en dat zou er ook zijn als egoïstische harten en handen de tienden niet hadden achtergehouden of hadden gebruikt om andere werken te onderhouden.

Gods gereserveerde middelen zouden niet op een dergelijke toevallige manier moeten worden gebruikt. De tiende is van de Heer en hen die zich ermee bemoeien zullen gestraft worden met het verliezen van hun hemelse schatten, tenzij zij hun spijt tonen. Laat het werk niet langer worden opgeschort, omdat de tienden zijn afgeleid in diverse andere kanalen dan waar de Heer heeft gezegd dat het heen moest gaan. Er moeten maatregelen getroffen worden voor die andere werken. Zij moeten worden ondersteund, maar niet door tienden. God is niet veranderd, tienden zijn nog steeds nodig om het priesterschap te ondersteunen. Met de komst van nieuwe gebieden wordt er meer priesterlijke doelgerichtheid vereist dan wat we nu hebben en daarom moeten er middelen in de schatkist zijn.

Zij die voortgaan als zendelingen, hebben een plechtige verantwoordelijkheid die op hun is overgedragen en die vreemd genoeg veronachtzaamd is. Sommigen genieten van het preken, maar geven geen persoonlijke arbeid aan de gemeenten. Er is een grote behoefte aan instructie betreffende verplichtingen en plichten aan God, vooral wat betreft het betalen van eerlijke tienden. Onze zendelingen zouden zich droevig en gekrenkt voelen als zij niet onmiddellijk werden betaald voor hun arbeid, maar zullen zij overwegen dat er vlees moet zijn in het schathuis van de Heer om de arbeiders te onderhouden? Als zij falen in het doen van hun complete taak om het volk te onderwijzen in het trouw betalen aan God wat van Hem is, dan zal er een gebrek aan middelen ontstaan in de schatkist om Gods werk vooruit te brengen.

-GW 227-228

ST 1-20-81; Ed 148; PP 511-518

Dinsdag 22/12 (Vijsteden); Numeri 35:6, 9-21; Jozua 20:1-7; Deuteronomium 19:12)

Van de steden die aan de Leviëten waren toegewezen, werden zes benoemd tot vrijsteden; steden van toevlucht, waar moordenaars naar toe konden vluchten voor veiligheid. Deze voorziening was niet ontworpen voor de opzettelijke moordenaar; maar "opdat daarheen de doodslager vluchte, die onopzettelijk iemand gedood heeft. En die steden zullen u tot een wijkplaats zijn tegen de bloedwreker, opdat de doodslager niet sterve, voordat hij voor de vergadering heeft terechtstaan" (Num 35: 11. 12). Speciale instructies werden gegeven om te beoordelen of de man schuldig was aan opzettelijke moord, of dat hij per ongeluk iemands leven had ontnomen.

De steden, waarin zo wijselijk voorzien was, moesten binnen een halve dag reizen bereikbaar zijn in elk deel van het land. Het zou niet vaak gebeuren dat de bloedwreker op dezelfde plek zou zijn, vandaar dat de ongelukkige moordenaar een mogelijkheid moest hebben om te vluchten, ...

De wegen naar deze steden moesten altijd goed onderhouden zijn; langs de gehele weg moesten wegwijzers geplaatst worden die het woord Toevluchtsoord droegen in duidelijke, vette letters, zodat degene die op de vlucht was geen moment hoefde te twijfelen. Iedere persoon, Hebreeër, vreemdeling of inwoner, zou van deze voorziening gebruik kunnen maken. De zaak van de vluchteling moest rechtvaardig beoordeeld worden door de juiste autoriteiten en als bleek dat hij onschuldig was aan moord met voorbedachten rade, moest hij beschermd worden in de stad van toevlucht. Mocht hij achteloos afdwalen buiten de voorgeschreven stadsgrenzen en de bloedwreker zou hem vinden, dan zou hij met zijn leven de straf betalen voor het negeren van de voorziening van de Heer.

Degene die in de stad verbleef tot de hogepriester overleed, was dan vrij om terug te keren naar zijn bezittingen. ...

Deze genadige voorziening bevat een les voor het volk van God tot het eind der tijden. Het was Christus die Mozes deze expliciete aanwijzingen voor het Hebreeuwse volk gaf; en toen Hij persoonlijk met zijn discipelen op aarde aanwezig was, herhaalde de grote Leider deze zelfde les om hen te leren hoe om te gaan met hen die de mist in gingen. Eén mans verklaring was niet genoeg om iemand vrij te spreken of te veroordelen. De adviezen en meningen van één man konden betwiste vragen niet oplossen. In al deze zaken moesten twee of meer betrokken worden en samen moesten ze de verantwoordelijkheid dragen voor de zaak. God heeft het de plicht van Zijn dienaren gemaakt om onderworpen te zijn aan elkaar. Geen oordeel van één man mag welke belangrijke kwestie dan ook beheersen. Wederzijdse belangstelling en respect verlenen de juiste waardigheid aan het priesterschap en verbinden de dienaren van God met hechte banden van liefde en harmonie. Terwijl zij op God moeten rekenen voor kracht en wijsheid, moeten priesters van het evangelie met elkaar overleggen in alle zaken die overleg vereisen. "Opdat op de verklaring van twee getuigen of van drie elke zaak vaststa" (Mat 18: 16).

-ST Jan 20, 1881, al.3, 4, 6, 10

RH 2-24-74; UL 100

Woensdag 23/12 (Vrijsteden, deel 2; Numeri 35:22-34)

Het grote plan van verlossing kon alleen uitgevoerd worden door de Verlosser die de plaats innam van de gevallen Adam. Met de zonden van de wereld op Hem gelegd, zou Hij lopen over de grond waarop Adam was gestruikeld. De test waarin Adam had gefaald, zou Hij doorstaan, terwijl de test immens zwaarder zou zijn dan wat Adam had moeten doorstaan. Hij zou als een man overwinnen, en de verleider veroveren door Zijn gehoorzaamheid, Zijn zuiverheid van karakter en vaste integriteit en Zijn oprechtheid aan de mens zou worden toegeschreven, zodat door Zijn naam de mens de vijand op eigen rekening zou kunnen overwinnen.

Wat een liefde! Wat een immense vernedering! De Koning der heerlijkheid stelde voor om Zichzelf te verlagen tot de gevallen mensheid! Hij zou zijn voeten plaatsen in Adams voetstappen. Hij zou de gevallen aard van de mens aannemen en zich toeleggen om het hoofd te bieden aan de sterke vijand die over Adam zegevierde. Hij zou satan overwinnen en op deze manier de weg openen voor de verlossing van degene die in Hem geloven vanuit de schande van Adams val en mislukking. ...

Satan had een eigenaardige interesse om de ontwikkeling van de gebeurtenissen direct na de val van Adam gade te slaan, zodat hij kon zien hoe zijn werk het Koninkrijk van God had beschadigd en wat de Heer zou doen met Adam na zijn ongehoorzaamheid. De Zoon van God, die de Verlosser van het ras zou worden, plaatste Adam in een nieuwe relatie tot zijn Schepper. Hij was nog steeds gevallen; maar een deur van hoop was geopend voor hem. De toorn van God hing nog over Adam, maar de uitvoering van de doodstraf was uitgesteld en de verontwaardiging van God werd verzoend, omdat Christus het werk om de Verlosser van de mens te worden had aangenomen.

Christus moest de toorn van God dulden, die in recht op de mens zou moeten vallen. Hij werd een toevluchtsoord voor de mens, en hoewel de mens inderdaad een misdadiger was die de toorn van God had verdiend, kon hij door het geloof in Christus naar het toevluchtsoord rennen die aangeboden werd en daar veilig zijn. In het midden van de dood was er leven, als de mens ervoor koos om het te accepteren. De heilige en oneindige God, die in het ontoegankelijk licht vertoeft, kon niet langer met de mens spreken. Er kon geen directe communicatie meer bestaan tussen de mens en zijn Schepper.

God stelt voor een poosje de volledige uitvoering van de doodstraf uit die over de mens is uitgesproken. Satan preees zichzelf, omdat hij voor altijd de band tussen Hemel en aarde heeft verbroken. Hierin had hij zich echter diep vergist en teleurgesteld geworden. De Vader heeft de wereld in de handen van zijn Zoon gelegd, zodat de mens verlost kon worden van de schande van Adams val en mislukking. Alleen door Christus kan de mens nu toegang vinden tot God. En alleen door Christus zal de Heer met de mens communiceren.

-RH Feb 24, 1874, al. 24, 25, 29, 30

Donderdag 24/12 (Christus, onze Toevlucht; 2Samuel 22:3; Romeinen 8:1, 34; Hebreëën 6:18)

Dit zijn lessen die het volk van God vandaag de dag ter harte moeten nemen. Er worden erge zonden geduld door individuele leden van de gemeente: hebzucht, overdrijving, bedrog, fraude, liegen en vele andere. Als deze zonden worden veronachtzaamd door hen, die in gezag zijn gesteld in de gemeente, dan zal de zegen van de Heer onthouden worden van Zijn volk en zij die onschuldig zijn zullen lijden met hen die schuldig zijn. De ambtsdragers in de kerk moeten ernstige, energieke mensen zijn, met een ijver voor God en zij zouden de snelste en grondigste maatregelen moeten treffen om deze misdaden te veroordelen en te corrigeren. In dit werk moeten zij niet vanuit egoïsme, jaloezie of persoonlijk vooroordeel handelen, maar in alle volgzzaamheid en bescheidenheid van gedachte, met een oprecht verlangen dat God zal worden verheerlijkt. Onmenselijkheid, verkeerde handelingen, dubbelzinnigheid, laksheid en andere zonden, moeten niet worden verzacht of worden verontschuldigd, want zij zullen de kerk snel demoraliseren. ... Waar zonde ook wordt gevonden, het is een aanval naar God en het zal zeker zijn straf ontvangen.

De steden van toevlucht die toegewezen zijn aan Gods historische volk zijn een symbool voor het Toevluchtsoord dat verstrekt en geopenbaard wordt in Jezus Christus. Het offer dat onze Redder heeft gemaakt, was van voldoende waarde om een volledige verzoening te bewerkstelligen voor de zonden van de hele wereld en allen die door berouw en geloof naar dit Toevluchtsoord vluchten zullen veiligheid vinden; hier zullen zij verlichting vinden van de zwaarste druk van schuld en kwijtschelding van de diepste veroordeling. Door het herstellende offer van Christus en Zijn werk van bemiddeling namens ons, kunnen wij verzoend worden met God. ...

Een genadevolle Redder benoemde de tijdelijke steden van toevlucht, zodat wie onschuldig is niet hoeft te lijden met de schuldigen. Dezelfde meelijdende Redder heeft door het offeren van Zijn eigen bloed een zeker Toevluchtsoord bewerkstelligd voor de overtreders van Gods wet, waarin zij kunnen vluchten voor bescherming tegen de pijnen van de tweede dood. Geen enkele macht kan de zielen, die vluchten voor genade, uit Zijn handen rukken.

Zoals de moordenaar in een constant risico verkeerde, totdat hij in de stad van toevlucht was, zo is de overtreder van Gods wet blootgesteld aan goddelijke toorn, totdat hij een schuilplaats vindt in Christus. Zoals treuzelen en achteloosheid de vluchteling kunnen beroven van zijn enige kans op leven, zo kunnen vertragingen en onverschilligheid de ondergang van de ziel betekenen. Onze tegenstander, de duivel, ligt constant op de loer om de zielen van de mensen te vernietigen en tenzij

de zondaar zich bewust is van zijn gevaar en ernstig een schuilplaats in het eeuwige Toevluchtsoord zoekt, zal hij ten prooi vallen aan de vernietiger.

-ST Jan 20, 1881, al.16-19

ST 12-23-88, 12-18-93; PrT 11-19-85; BEcho 7-1-87, 9-24-00; RH 6-24-02; 2MR 230-233; HP 238

Vrijdag 25/12 (Veilig, volledig veilig; Johannes 15:4)

Christus kent de beproevingen van de zondaar; hij kent zijn verleidingen. Hij heeft onze aard op Zich genomen; Hij werd verleid op alle vlakken zoals wij zijn en hij weet hoe hij zij die verleid worden kan bijstaan. Hij heeft gehuild en hij kent ons verdriet, hij heeft al onze zorgen ervaren. Voor iedereen die in Hem gelooft en op Hem vertrouwt zal Hij een schuilplaats zijn tegen de wind en een bedekking tegen de storm. Als een mens is Christus opgestegen naar de hemel. Als een mens is hij de plaatsvervanger voor het mensdom. Als mens leefde hij om voor ons te bemiddelen. Hij is een plek aan het voorbereiden voor allen die van Hem houden. Als een mens zal Hij terugkeren met Koninklijke macht en heerlijkheid om Zijn kinderen te ontvangen. En dat wat ons blij en dankbaar zou moeten maken, is dat God "omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij de aardbodem rechtvaardig zal oordelen door een man, die Hij aangewezen heeft..." (Hand 17:31).

Zij die beweren dat het niet mogelijk was voor Christus om te zondigen, kunnen niet geloven dat Hij de menselijke aard op zich heeft genomen. Christus was echt verleid, niet alleen door satan in de wildernis, maar door Zijn gehele leven heen, vanaf Zijn kinderjaren tot Zijn tijd als volwassen man. Op alle punten werd Hij verleid zoals wij zijn; en omdat Hij elke verleiding van elke vorm succesvol weerstond, gaf Hij de mens een perfect voorbeeld, en door de ruime voorziening die Christus heeft gemaakt, kunnen wij deelnemers van deze goddelijke aard worden, omdat wij de corruptie die in de wereld is door de begeerte zijn ontvlucht. Jezus zegt: "Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon" (Openb 3:21). Hier begint ons vertrouwen waar we stevig aan vast moeten houden tot het eind der tijden. Als Jezus de verleidingen van satan weerstond, zal Hij ons helpen om ook te weerstaan. Hij kwam om goddelijke kracht te brengen, zodat deze gecombineerd kon worden met menselijk inspanning. ...

Waarom zijn we zo traag van begrip? Waarom klampen wij ons niet vast aan Jezus en putten we door geloof de kracht en perfectie van Zijn persoonlijkheid uit Hem, zoals een tak van een wijnstok sap put uit een levende wijnstok? Wij moeten naar Jezus kijken en als verleidingen ons insluiten, stap voor stap in het werk van de overwinning klimmen. Als we in Christus verblijven, zullen we één worden met Hem. Dan zullen we veilig, volledig veilig zijn tegen alle aanvallen van satan. Christus die in de ziel leeft, wordt geopenbaard in het karakter. Een mens is niets zonder Christus. Maar als Christus in ons leeft, zullen we het werk van God doen. We zullen Christus vertegenwoordigen in ons leven, we zullen over Christus praten, omdat wij Hem reflecteren. We zullen opgroeien in Christus tot het volle gestalte van mannen en vrouwen met geestelijk begrip.

-ST Oct 10, 1892, al.3, 4, 8

ST 7-26-83, 10-10-92; RH 3-12-01; TMK 360

Citaten uit de les: Pp 516, Verdere Studie 517: Pp 510-520